

מעדיב סוכפאס

י"א בניסן, תשמ"ז 10.4.1987

ותן דמנד
ושות:
במלנים
לאידוויזיון.
שטח
פרטי

אבא אבן בכסאח תנ"צ ארמונד לוי, ידיים באש יצחק רבין, ילדות
בלי אמא עמוס אטינגר, מסע לקוטב הדרומי מיקי גבריאלוב, נמר
דישניה אורי דרור, אנטומיה של רצה טיולי סופשבוע לפסח

מה הסוד שלי?

יוגורט דבונה שטראוס!

"בשנים שחלפו נאז שנבחרתי למלכת היופי של ישראל למדתי שלא מספיק להיולד יפה. אנו רוצים לשמר את היופי גם אחרי גיל 30 צריך לעשות משהו. לכן, כשאנשים מתמיינים על המראה הצעיר שלי, אני מגלה להם את הסוד: דבונה שטראוס, הוא לא רק טעים ובריא, אלא גם מרכיב חשוב בספוח מראה רענן וכשר טוב."

חנה לוי

מלכת היופי של ישראל וסגנית מיס תבל 1989, אופנאית בהווה.

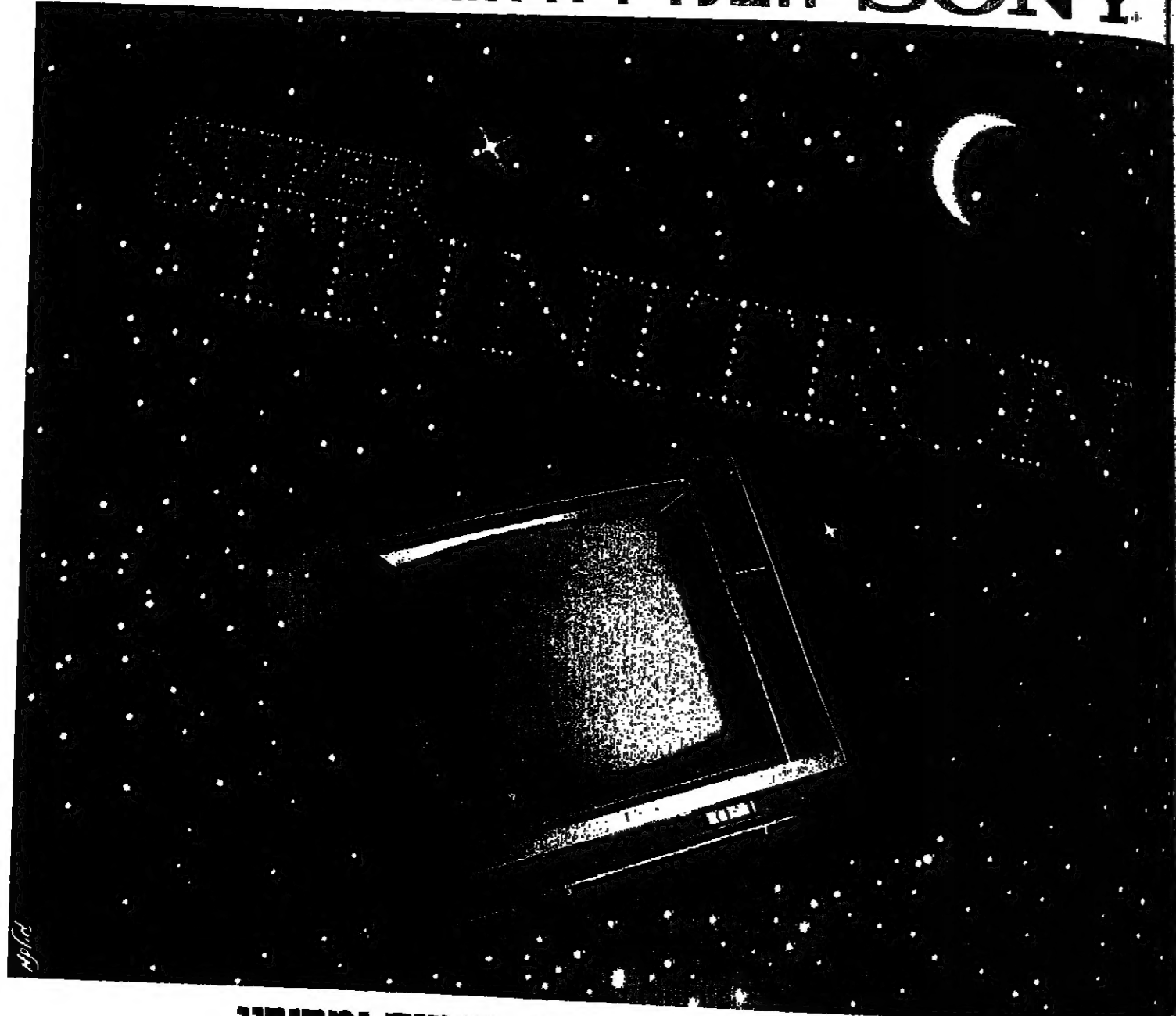
סמיר סתן יעקובסון

דבונה שטראוס 100% בריאות.

מלך סתן יעקובסון

SONY-הטלוויזיה הטובה בעולם

מסך סופר טריניטרון עשור, עמום ומרובע.

ומגוונים שעוברים הכשרה והשתלמויות בארץ ובח"ל. ציוד מדידה המשוכלל מסוג בעולם. ספרית אחזקה מעודכנת. מחסן החלקים הגדול מסוג בארץ ובו עשרות אלפי פריטים ורכיבים מתוצרת סוני נותן גיבוי למערכת התיקונים.

לבידורכם טלוויזיות בגודל 27", 20", 18", 14" הכוללות בין השאר שלט רחוק, כניסה לווידיאו, הכנה לטלטקס/ראו טלטקס. אחת מתן היא ותמאים לדישונגס. סוני סופר-טריניטרון, אין עוד טלוויזיה ברמה שלה השוואה ותוכנית.

מסך עשור ומרובע

סוני סופר טריניטרון מציגה עכשיו מסך שטוח, כדי לקבל תמונה אמיתית וממוחשית. המבנה השטוח והמרובע של המסך, מעניק תמונה ברורה וחדה במרכז ובפינות כאחד.

טלוויזיה בכל גודל

ולכל דרישה לסוני יש מבחר טלוויזיות, סופר טריניטרון, בכל הגדלים בעיצוב חדשני עם מיטב השכלולים האחרונים.

ייעוץ נועז

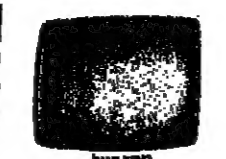
ייעוץ נועז נועז סוני בישראל לרשות לקוחות וחברות צוות מכירות מיומן. מעבדת שירות גדולה וחדשה בתקן גבוה ביותר. טכנאים מיומנים

SUPER TRINITRON שיטת מחפכנית חדשה של סוני

כל הטלוויזיות החדשות של סוני המשווקות בארץ ובמסלול הן בשיטת הסופר טריניטרון, בלעדית לדגמי סוני ומציעות את כל החידושים האחרונים.

מסך עשור

מגורית המסך סופר טריניטרון מיוצרת מזכוכית שחורה מיוחדת. הקונטרסט בין הצבעים גדול יותר. השחורים יותר בחירים. לכן, הולבנים שמתקבלת היא באיכות צבעים מעולה. עשירה, עמוקה וחדה יותר מאשר בכל מכשיר טלוויזיה אחר. ועוד יתרון: מסך סופר טריניטרון מונע השתקפות מקורות אור על גבי המסך.

שיטת סופר טריניטרון

SONY

לחשיג בתנויות השמל ורשות שיווק מבוחרות בחיבי הארץ. אולט תוצרת ומכירת תוצרת שירות ארץ: דוד ורד ורד, מכל שטח ח"א. מס: 432-0101.

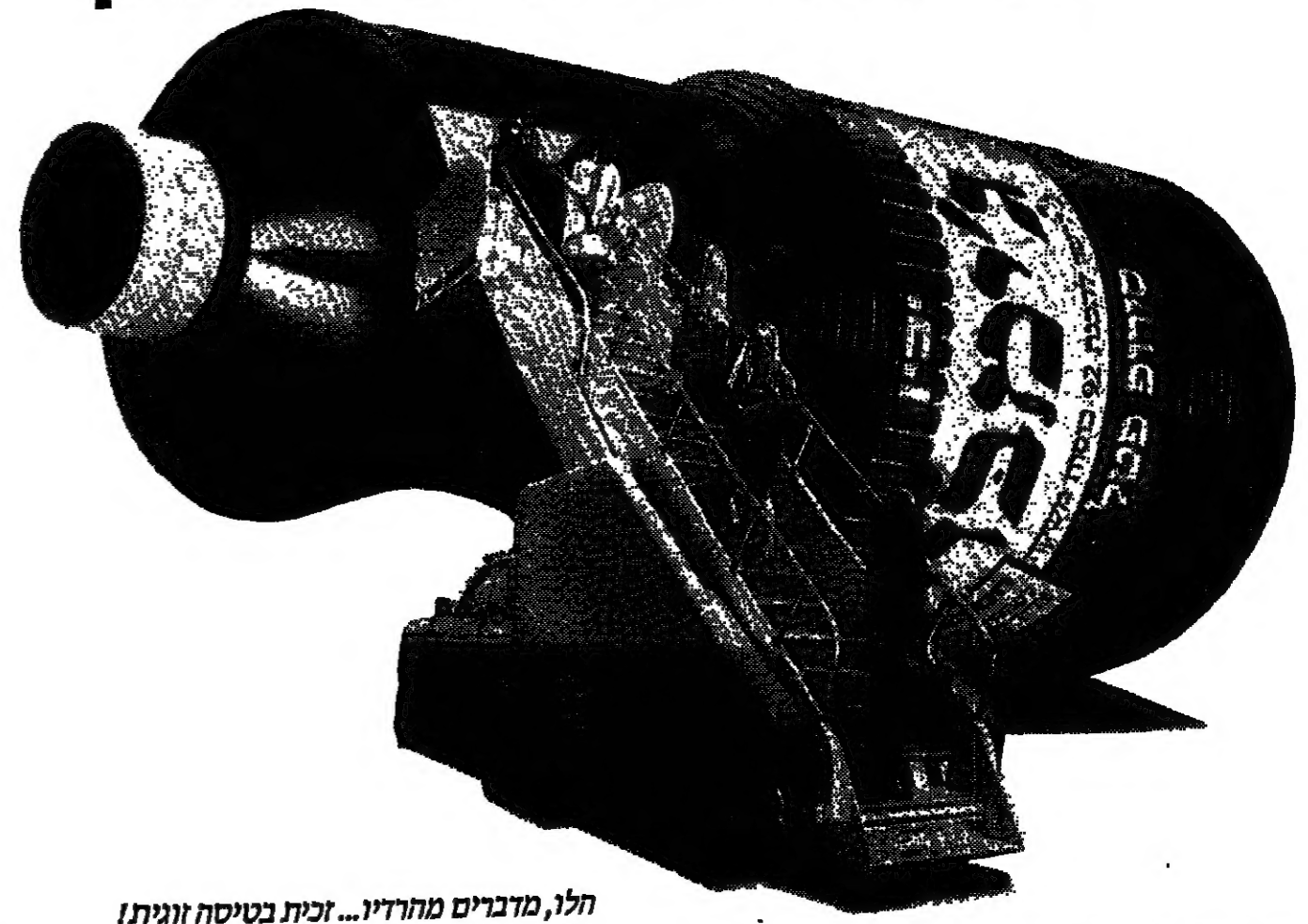
ISFAR ישראלי - עוצמת סוני בישראל

העולם מתקדם מסוגי לסוני.

מביצע עונה

"ג'ימבו 92 טיסות"

יום יום טיסה זוגית ללונדון

הלו, מדברים מהרדיו... זכית בטיסה זוגית!

התגלה הימית תועבר בכל בוקר בשידור חי מרשת 10 אבי אהרן, בתכניתו "מה כבר תשע", ישלח מעטמה אחת מתוך ערימת המעטמות שתגיעו יום קודם לידן, ויתקשר מן האולם אל הזוכה המאפשרת. כך, בכל בוקר תוכלי לשמוע ברדיו את תוצאות התגלה - אולי היום הזוכה המאפשרת ו...אתו.

* מבצע 92 טיסות כמוף לחקוק המבצע המצא במקומות המכירות. תחשבותמ אסורה על עובדי יכון ומשפחותיהם ועל עובדי פרסום גיתם ומשפחותיהם.

* שני כרטיסי טיסה חלקי ושוב, לא כולל מסים.

הא לצוף אותי להתגלה הימית של "ג'ימבו 92 טיסות".
מציב תווית המעידות על קניית של 4 לטירים טירוף ג'ימבו.
מסמחה
טל בבית
טל בעבודה
השלמי את חסיממה: "ק" יכול לעשות 92 כוסות.

קחי את בן זוגך וטוסי ללונדון - על חשבון יכון

כן, נבדית, גם את יכולה לזכות בכרטיסי טיסה זוגי ללונדון! במבצע הענקי של הקיץ "ג'ימבו 92 טיסות" יוגרל בכל יום זוג כרטיסי טיסה ללונדון. התגלה הימית מאפשרת לך להצטרף למבצע בכל פעם מחדש ומגדילה בהרבה את סיכוייך לזכות!

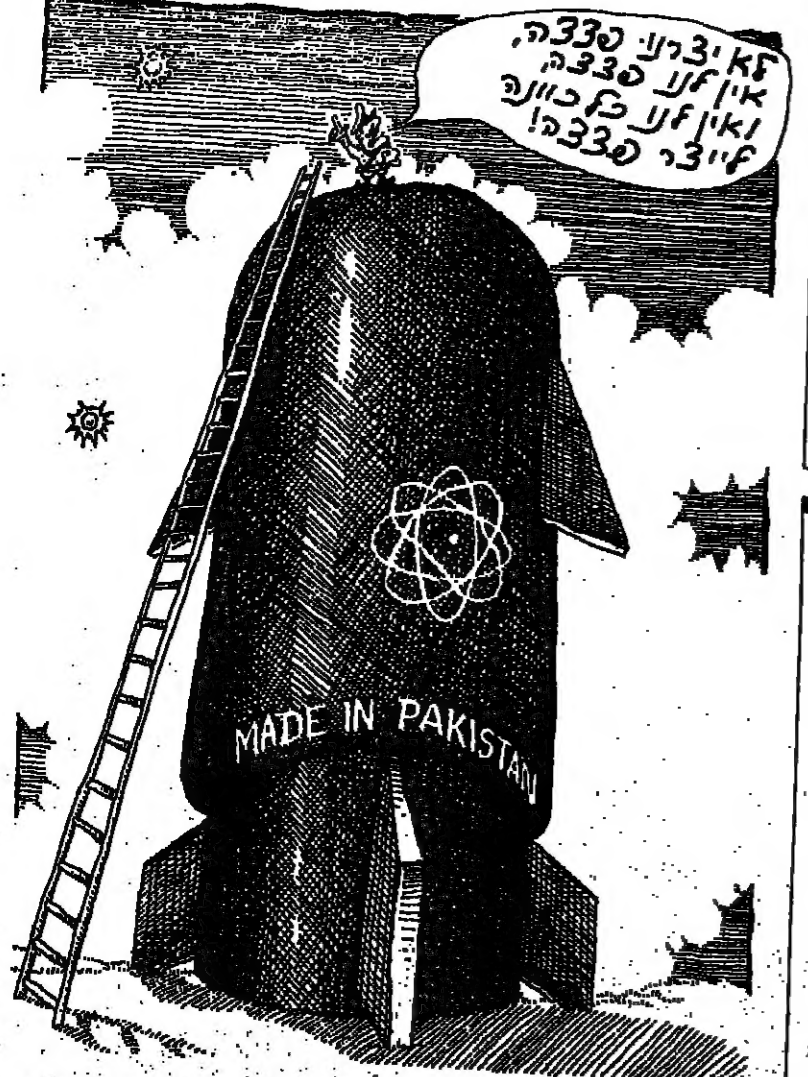
שוחים, נהנים - ונכנסים להתגלה

ההצטרפות להתגלה פשוטה מאד וכל מה שעליך לעשות הוא זה:
* קני הביתה 4 לטירים של סירוף חסכוני ג'ימבו, באיזן מן הטעמים הנפלאים שאות. ולידך אוהבים (תוכלי לבחור בכל צירוף מתוך המבחר של 1 לטיר, 2 לטיר ג'ימבו ודואט ג'ימבו).
* קלפי בהירות את התווית מעל הבקבוקים, על השריה במים פושרים במשך 3 דקות. תכניסי לתוך מעטמה, ביחד עם התלוש שבחתחתית העמוד ושילחי ליכון ת.ר. 332 תליאביב, מיקוד 61002.
* זכרי במעטמה צריכת לחיות תויות המעידות, ביחד, על קניית של 4 לטיר ג'ימבו. (לדוגמא: תווית של ג'ימבו 2 לטיר + תווית של ג'ימבו 1 לטיר - תות של דואט ג'ימבו 1 לטיר, או כל צירוף אחר שיתן 4 לטיר).
* מספר המעטמות אינו מוגבל, כל שתשליחי יותר - יגדלו סיכוייך לזכות!

רק יכון יכול לעשות 92 כוסות!

סניטור

סופהוט 5

סופהוט

10.4.1987 חש"מ
This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עורך גרמי: יורם נאמן
מעצבת: יעל חורן
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קוראים יקרים,

על מוש לבב הלך לראיין את אבא אבן, לא כ"איש השבוע" במובן המקובל במוספים ובשבועונים, אלא כמי שעשו (או עלול, חלוי) משה המבט ליהיה איש השבוע הבא או בעוד שבועיים. מחי שינוש זה מקנות ועדת המשנה למדיניות החקירה את פרשת מולאד. בלי קשר לעיתוי, הוא מצא אבא אבן מסוג חדש. כוח שדבק בו דימוי של רוד ועוד סינאט אמריקני, שבעצמאות ביקורתו וחקירותיו, עלול לערער את המימשל. הקול קול אבן. אבל במלים בועות יותר, מושחות וטוח. כסאח בהשוואה לאבן מלפני מולאד. מי שעשה הסבה בכוח השינוט מוליטיקאי-כוכב לכוכב-טלוויזיה, מצא עצמו חוזר מהאום למבן הלידה והתחננויות העולמיות. לא שקודם היה מובטל. שכר המבחן שלו בחו"ל הוא מן הגבוהים בעולם - 7,000 דולר. אבל עכשיו יתעממן של מאות חמוטה, ובלוח השנה שלו אין אף ימים בקרוב שער לקחת מוכירה בגלגל הצלה.

ואם גם יוצא בגילוי מעניין, אך מוזר. שכל האופוריה הזאת היא מקרה מוזר היה לקוות שה"כ - על אחת כמה וכמה יורד ועדה, ועוד על אחת חשובה כמו ועדת חוק וביטחון - ילמד טרם כניסתו להמקיד את חקון חבית, על סעיפיו וסעיפי המשנה, כדי שיוכל לגצל ביעילות את מלאו הכוח שהוסקד בידיו. אבל לא. לקרוא את התקנון הלבן רק לאחר שהועלה דעיון החקירה, ומישהו נתקף מיק"בדיים אם זה נזהר, ורק אז מצאו להמתנתם שהשינויים האלה הן חוקיות וכשרות. וזו דרך למנות את המל ולנוגס. איך לא חשבו על זה קודם. אבן מודה שער עכשיו היה מתייחס לשרים, שהואילי לחומיע בוועדה, כמי אי-יחודה. ואחרי שרואה גם לא שואל אף אחד ומתראיין לטלוויזיה נבי לא חוקר אותו. אבן הוא שחוקר את שמי. אבן שלא מאסו המוש. בגלל 7 זוקף האיש את קומתה של הרשות המתקוקת, ומחזיר לה את הכבוד המגיע לה. מה מלא שחוזרים אליו עם המסוק שציטט על הלוח כשנבחרה לאיש-ממשלה. אחרי בלוח היתה לו עדנה.

7. תחילת המסע, חורג ממדור "טיוול סופשבוע" ממחכונות החוליות ומוש בהרחבה הנוגית. לא טיוול אחד אלא שלושה, בארבעה עשרי האמצע של המוסק. גילי מרידלנדר מכירה את עם ישראל עשסתער על השבע. מסלולי הטיוולים שהיא ממליצה ומחכנת הם אחד בצמון, אחד בדרום ואחד בחדר ירושלים. בחקוקה למור את הלחן. זה מנות ואביב שמה.

צבי

השער: נתן דטנר, ראבי קושניר. שטח מרטי של דטנר בעמ' 36-37. צילום: שמואל רחמני.

שובו של הג'נטלמן	6
מאת עמנואל לבב	
ידיים באש	11
מאת יעל פרמלמנד	
איך האש, יבשת הקדח	14
מאת עמוס אטינגר	
רוח רוח	18
מאת בילי מוסקונה-לרמן	
עשורים וארבע המכות	24
מאת יצחק בן-חורין	
טיוול "סופשבוע"	31
לקראת תחילת המסע	
מאת גילי מרידלנדר	39
שטח מרטי עם נתן דטנר	36
מאת נורית ברצקי	
מול נומן, וקטב סלט	39
מייקל וולסון, "נאמא"	
לשון נמל על הראש	40
יעקב פרידנר ויורם נאמן	
נמר יד שניית	46
מאת יאיר לפיד	
לאכול בחוץ	49
מאת מאיר	
זהב כחול-לבן	50
מאת יהודית תנון	
חיים ואהבים	58
מאת תמר אבידור	
מטרהאון	59
מאת יגאל לב	
הוולקסום	59
"מעריב" לפני 35 שנה	60
בעריבת גביראל שטרסמן	

"OH CHARLES, WE HAVE BEEN NOTICED"
צילום, יורם נאמן

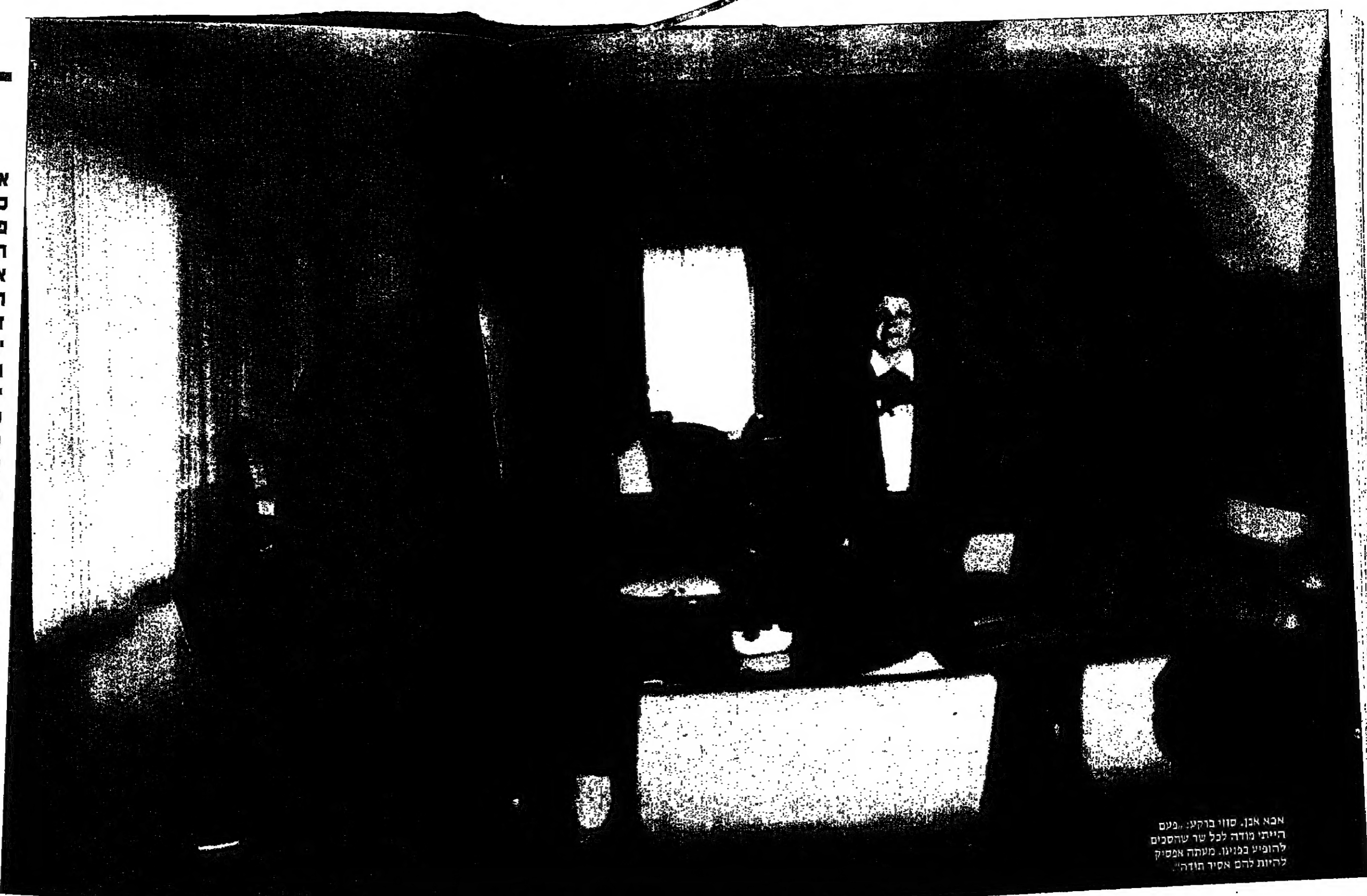
פולגת

רשת הנויות

האזנה לרשת

מגילת עזרא

אבא אבן, סווי ברקס, מעם הייתי מודה לכל שר המסכים להופיע בפנינו. משתה אמס"ק לרחות לרם אסיר הוזהר

אבא אבן חדש פרץ לזירה. כסאח בחליפה וכסיות מעשי. פרשח פולארד העלתה לו את האדרנאלין. לעת בלוחו קיבל אומץ. מלא נימוסים אבל גם חוקפני, עז פנים, חריף. לובש דימוי חריג בנאך הפוליטי, של יזר ועדת סנאט אמריקני המאיים בעצמאות חקירותיו על יציבות המימשל. פתאום הוא עוב במרכז העניינים. הטלפון לא מבטיק לצלצל. זה מחויף לו לפחות כמו הרקורד שלו בחור כוכב מלויזיה בילאומי.

מאח עמוס לכב צילומים: עמואל רחומי

שובו של הג'נטלמן

מדיניות האישועל של שמיר זה היה הפך אותו לטוטסקד. האמת החשש הזה שיהפך לטוטסקד, הוא הרבר שהכי מפחיד אותו, את אבא אבן. לא, אין הוא מנאס. הוא פשוט גיטא. הבכור מאד חשוב לו. לכן, אבן לא יסלח ליצחק רבין ששם קץ לפעילותו בממשלה, אחרי שנבחר כראש ממשלה. וזכה כבוד אופי אותו, אפילו הערצה ליכולתו האינטלקטואלית המרשימה, וזאת אינו מסתיר את האמת מנגד. על הקיר בחדר העבודה שלו, מל ומחשב והדפוס, חלחית חכונות שלו עם גרולי עיולם, ועל יוֹבן הקישוֹת... לאבא אבן, רוכב האומה העברית, כחב רוד ודינוריה, ולעומתה (תושב בעמוד הבא)

שכבונים עליהן זמן ועצבים, מצוי בתקנונים. צריך רק לשנן וליישם אותם, מה שרבים לא מודחים לעשות. עי. אותו רגע הייתי מורה וחוזר ומורה לכל שר שהבנים בכלל להופיע בפנינו, מגלה אבן. עתה חוזר לי שוחר בכלל וזכרם. משתה אמס"ק להיות אסיר בלכ"ר.

לנס המד שונוף אבא אבן, כמעט בנסח הדעת, היה תגובה מיידית. הטלפון שלו לא פסק לצלצל. וזאת, שחורגל בעשר השנים האחרונות לקבל אלפי פניות להוצאות או להופעות בטלוויזיה או באוניברסיטות יודעות שם ברחבי העולם, בפרט לפעם להישאל על ידי עיתונאים מכל העולם בפרט פולארד, והוא מתראין, ומגיב ובן-לילה שוב געשה לשופרה של ישראל. כמו בימים הטובים ההם של השגרירות בארם ובושינגטון והיותו שר החוץ. כן, עננת היתה לו, הוא מסכים, אך חולק על ענין הכלל. כן, נכון, ששכנן. לפתע לפמה, הוא שוב מסיים, אך מתוך לחוץ. וליהגיש, למיכן הבטחון למען הנימס הוא גם מוסר שחיה שמה אבן זה היה

החקור, זה לא מתייב אותו ולא את הוועדה הזו. הוא לא כמופה לך, אני לא כמפך לך, ואני קובע שבים המיש ועדת המשנה שלט חבד, תחקור חנוד. בחדר העבודה שלו בבייתו. ההדור שבו צלצלה השמחה, נוכר אבא אבן בקטע חוזא, ועל אדריכר אנשים הולכו וחישלו בתקנון ומצאו שאכן יש לוועדת המשנה סמכות לחקור בנושאים כאלה. המרהים הוא שעצם הגילוי הזה הקתיץ גם את אבא אבן (מה שמעיד אולי כי הפתרון להרכה בעיות

כשהתראינו: לפלויזיה הרדנית, לא היתי צריך לבקש רשות מעישהו: יצחק שגזיר אמר שיחקור, ואי הזכרתי לו שהוא אינו חוקר אותי. אי חוקר אותו

אומרים כי בקרב מאד, אולי בתוך עשרה ימים הוועדה בראשותו חוקרת את מרשח פולארד המרסס את מסקנותיה שאולי יגרמו למליח הממשלה. אין סיכוי שוועדת חבירו. הממשלתית תקרים אותו במסקנותיה. הודות לתרגילי פרופסור ליכא, תפסה ועדת אבן "פור" גדול. אנוחו כבר כמעט מסיימים, הם סרם העליות להפריא, אומר אבא אבן. לא, הם חולילה, אין שום תחרות בין שתי הוועדות. אפילו טוב לך עתה, ששתי ועדות חוקרות את הפרשה וניתן יהיה להצליח עדידות פשוט, ועדת אבן מקרימה אבן, שמתם לב שלוועדת המשנה למודיעה, שאבן עומר בראשה בנוסף תפקידו כיו"ר ועדת החוץ והבטחה, קראים "ועדת אבן", בעוד שלוועדה השניה עם שני חברים קוראים, כך סתם, ועדת בירור.

ועדת אבן היא יציר כפיו של אבא אבן, והכל קיה כל כך בפאנומיה, עי שגם הוא עצמו הפתע. ראש הממשלה יצחק שמיר הופיע בפני ועדת החוץ והבטחה ואמר שאין מה לחקור בפרשח פולארד, ואף לפתע שמע אבא אבן את עצמו אומר: אני מוחה נגד הסגנון והמרה ולגבי חוקרני שישאל לא הבנתי ולא

ל גולת מאיר רל הוא אמר מעם: לעת כלותה היתה לה ערנה. שועלי הכנסת הווחיקים, שוכרים את אבא אבן כשהיה גדול, משפטים עיניהם בתרומה, שומעים בלא מאמינים את חתבטאיותיו הקשות בשוועת האחרונים, ואומרים עליו אותו משפט שאמר על גולתה.

אבא אבן, בן 71, אינו משתנה אותו ראש גדול, אותו גוף והילך רובי כבד, אותו מנר כשל וחמיר כברי העבודה האלה - חליפה ועניבה. אבל משתו בכל זאת קיה לאיש הזה, לתופעה שקוראים לה אבא אבן. חתבטאיותיו עויין מנומסות, ומתגלגלות לאיאות חודרמור בסגנון ספרותי-מליצי. אבל אין טפק משתו חשויו את הסגנון והאבני אחרי כמעט עשר שנים של גלות מאונס ציבורית. האיש פרץ שוב לזירה, ולמנוע גילו הפוליטיקאים המנומס אבא אבן אחר, חוקפני, עז פנים, מבקר חריף, האיש לא ספק, קיבל אומץ. לעת בלוחו, לכש האיש דימוי חריג בנאך הפוליטי, של יזר ועדת סנאט אמריקני המאיים בעצמאות חקירותיו על יציבות המימשל.

סלון סאטון

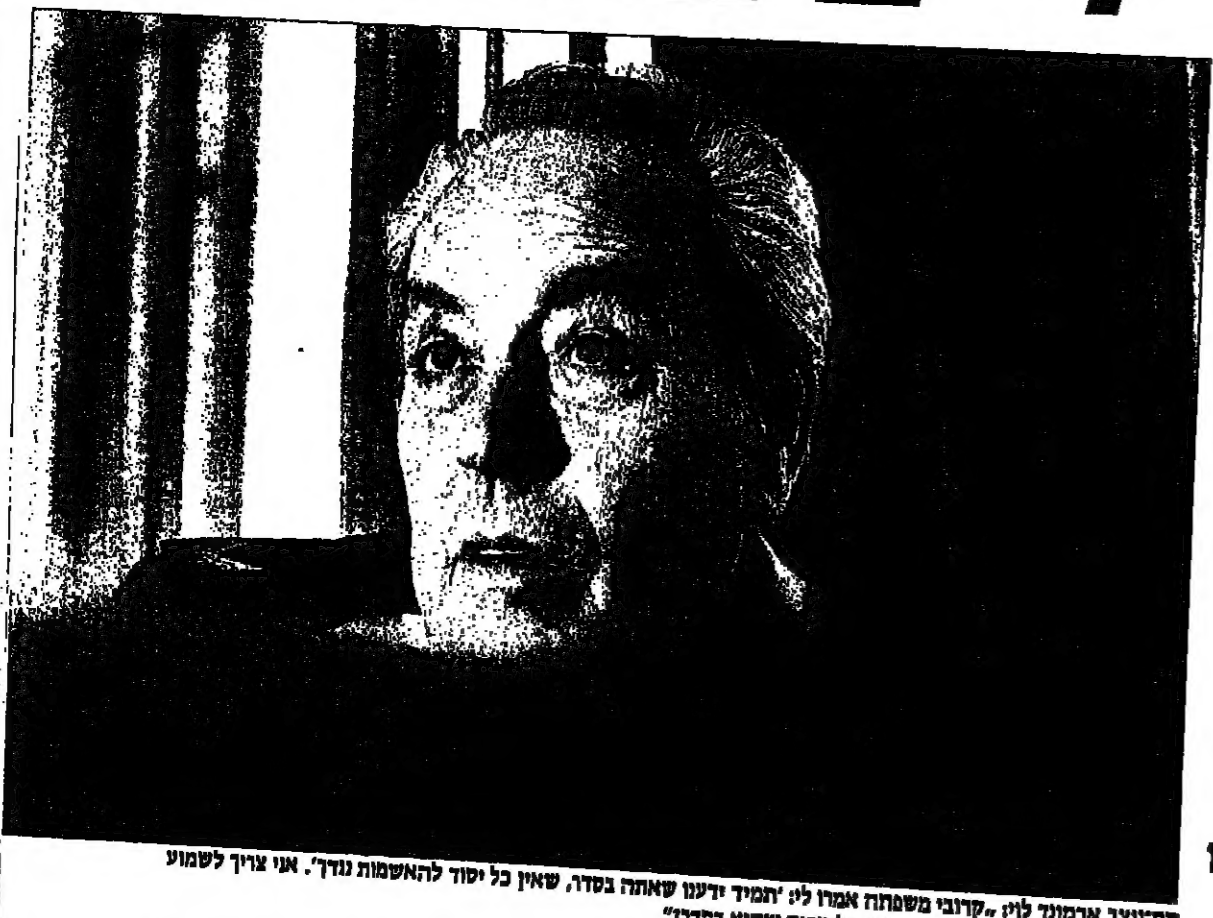
זה שלבדך יש חולצות כולם ידענים.
מעבשים, ברוך יש לו מכונסיים.
אופנתיים, נחדים ויפים.
גברים לובשים את המכונסיים של ברוך
בבית ובכל מקום.

Baruch
אופנת ברוך אופנה שאוהבים.

גם המכונס של ברוך

חדו"צב ארמונד לוי,
חוקר כוכב במשטרה,
לא קונה במזומנים
אמילו עגבניה. רק
נצק. הוכחה ששילם
מכספו. מחכים לו
במנה, להכפישו
באשמות שוחד. יש
לו מעריצים וגם הרבה
שונאים. עבריינים
ועמיתים קנאים. רק
עכשיו יצא נקי
מעלילה שמדרה את
חיו במשך שנים.
מאת יעל פרמלמד
צילומים: ראובן קסטור

יד"ים באש

חדו"צב ארמונד לוי. קרוב משפחה אמר לו "תמיד ידענו שאתה בסדר, שאין כל יסוד להאשמות נגדך". אני צריך לשמוע את זה. כאילו אני איהו מושע שמנסה להוכיח שהוא בסדר.

באיוור, ראי מן לוי, שהתקף שלא בצדק, להגנה על כבודו ולפרסום ברכים שלא נמצא פגם בהתנהגותו. את תזק קשה לתקן, לילות ימים של עוגמתנפש וסעות רבות של ייסורים שהיו מנתחלקו, לא יימקו. עם זאת אני משוכנע שגם מר לוי ימצא דרך טיפוס וקורת דת מרובים, ובהם פיצוי מה לעול שנגרם לו...
מכתב זה בא בתשובה למכתב שכתב פרקליט המדינה שלוש ימים קודם לכן, ובו מגוללת הפרשה שדרסה במשך שנים רבות את חיי לוי ואת חיי הקרובים אליו. ארמונד לוי, יתברך מאוחר יותר משיחות עמו ועם עמיתיו, הבנים את ידין לאש הלהטת - והכויות מציקת עד היום. היו או כאלה שניסו להניא אותו מלהיכנס ראש בראש נגד התענאי יגאל לביב. אתה תסתבר, אמר לו. מה אתה צריך את זה? לוי לא שמע להם, והסתבר. איבד למשך שנים רבות את שמו הטוב, ודווקא הוא שכליך נהר בכך כל חיי.

"כשאיימו על חיי ועל חיי בני משפחתי, הבנתי שזה חלק מן הסיכון המקצועי. נקטתי בכל אמצעי הזהירות האפשריים, והמשכתי הלאה. אבל אני לא יכול לקבל הסתות נגדי וניסיונות להפוך אותי למושע בחלק מן הסיכון המקצועי. זה לא ייתכן."

משגשג הזהירות הזו אין ארמונד לוי קונה פירות וירקות בשוק כבר שנים. לא בשוק הברכה, לא בשוק התקווה. תמיד יש חשש שאחד הסוחרים יתן לו חתה מכלי שזהא אפילו דע על כך, ויהיה מי שיראה ויגיד. אהה תפסנו אותו מקבל שוחד. ומשג הזהירות הזו הוא קונה אך ורק בצ'קים, לעולם לא בכסף מזומן, אפילו מרוב בעגבניה או בחשיכת שוקולד. וכמובן שהכלל הזה חל גם על אשתו. ואמר לרוע אחר להורשע ולשכת לכתוב על סמך הצ'ק את הסיפור המלא של אותו תשלום. לעולם אין לרוע מתי תירש להציג תוכחה שמה ששלך - בכסף ביקנה - ולא ניתן שוחד. כך, למשל, גאלץ ארמונד לוי להוכיח רק כעת האחרונה שהודיעים בביתו גורכש בכסף מלא ולא ניתנו במתנה כתמורה לשבות הגנה. הקבלות נשלפו, ועוד סיפור. הכששה הסתיים, ורק בריאותה של אשתו הלכה והתערעה, וארמונד ירוע שלקבורתו יש חלק בכך.
זו, כמובן, רק ההתוללה חוקרים מהחידה המכניית סיפור כיצד הם שומרים (תמשך בעמוד הבא)

סולפסקו 17

אדמונד לוי ובלו: „קשה להתחיל לחסיד מה עובר על אדם שעומד שנים רבות במה שאני ומשמחתי עמדי“.

הדומה למעמדו (קודם)
 ששמו של ספרדלי לא נפסק. סיכונים. מי יודע? ביאור: אלצול ה"חכמי" שהשקד
 בשקל לא ניתן להדושר. "אמנום" מפרש שמו אחד ברוחני ואחד אשכול. לזכות
 נבחרה רק בגלל שהשבו ביקש מנהל שחורד. ביעבור משה אצל בעלה. למרות
 קשה מאוד, לא ליפול להשפעתו! שחורד, "אמנום" קצין חכם שהיה פתח תחת
 ביעבור. לא שחורד, אלא בילל כל ה"חיים" לשמור על התחת שלו, וזהו פתח תנעה
 עושה חצי – כנסה – וכן שכל אחד עושה חשבוני – מים – ויהיה כדי אחר
 לאחור את השוכני. וזה, בתפרק שלמי. על כל"כ נדמה שיש להם רוצים
 להתנעם. באיור עוד עובדה התגלה של "פירוש" מאמר ממשל למישהו אחר?
 ומצויה לזכות עם זה. הנהגה נחלק מן הסיבות המקצועי. אבל הלב בואק על זה
 עוד שוכר את הווהה שאמרנו עבר.

כיום שבו פורסם דבר ויכוחו של לוי, והמינו אותו וודי בלון. לדעתו: "רמדי דבר שאתה חושב, שאין כל יסוד למבט מלמעלה". במהלך, לא מוצא מראית העין", אמר לוי. "אני צריך ליצער את כל המבט מלמעלה קודמים".

בכילון אני איה מושע שמכנה להוכיח שזה כסדר. הרגשות נהא קשה להחליט להסביר מה עובר על אדם שעומד על סף חתונה במבט שאתה עומד עליו. הלידה, שרונים אחר הלידה, חרדת עטנת יורה, חלקת וסוכריות לילדים בתחום השלישי הם לא ידנו אחרי שיקראו על כל באי שאלה הם המהפלה של המאה ה-21, שמוט, שיש להם קשר לכל העניין, אבל זאת הייתה שיעור בעצת והחידה שאני בליך אוחז. הייתי בא לעבודה ושומע מלי טובה ממפקדים או מפקדים. אבל אשתי הייתה כל היום בידיה, עם מבטים של שכינים, עם תחום להנביל כל המון, שלחן חסום שעליו אני שמי.

וארמונו אומרו: כשאנימו על חי ועל חיי בני משפחתי, הבנתי שזה חלק מן הסיכון המקצועי. נקטתי בכל אמצעי הזהירות האפשריים, והמשכתי הלאה. אבל אני לא יכול לקבל הסתות נגדי ונסיגות להסוך אותי לפושע כחלק מן הסיכון המקצועי. לא ייתכן שכך יתנהלו הדברים!.

זוה עיקרו של הסיפור על מסכת העניינים והחסדים בין חתניצב ארמור לוי לבין יגאל לביב, כפי שעולה ממכתבו של עו"ד יונה בלטמן, פרקליט המדינה, שבדק ביסודיות את החומר הנוגע לנושא:

ולא היה זה המקרה היחיד שבו הוטל בספק יישובו של ארמונר. ב־1976, מחזיריים לאחר השור המזוהר של הכספת מחזירה המכרית לחקירה הנאה בים, הגיעו למטה ישראלי ארמונר כח שוח, ומתעורר אחר לך שחזר, והוא אף לא האשים שור ישראלי בשור לא יישובו ירד. הם השירו חור, בנק, ומבנים של ממש, במצבם באפילו יוצר של ממש. והתרחצו עור האשמות כאילו לוי שותף בעסקים, וגם את האשמות הללו בדיק עור חור, ומרקיטת מדינה קבע ירמיהם.

[illegible]

למה במשלים דוקא אלפרד
לא אי לא מחורר, בכנס עשר תורה העניינים לא יושב נתון לאתים
לעלות את העובדה לא ישר עשה - לא ברעכו כל הילכו".

ואולי, כמחלל כמס מספר חסדו אלפרד, הכל כבר מאוחר. אולי לא יצדק
לעזוב את התרגום המובן לו היטב הצירי קטעימים. האיש הזה הוא
התחסיים המעולים שזה אינעם במשכרת. יש לו שיעור, אולי יצדק, יש לו
דעות את הן תשקול, אתה לא מאמיר שזה אפשייני. לא כל אחד במשכרת
עובד את הן תשקול, במכית את דודר, על לא אמיר מתחשק ברעושת לו
שכרם שרביע. התחסיים במשכרת העניינים בה מנהלים על קליטה - יש
לברר שיש כל בעייה כשהוא מניע לוקחית שותקת. בה שרעושת, שרעושת שכן
מאגנה מרצא, ואחרי שיעור מיסות הוא מכליל לעצמה אתה - יש לזה מורח. ואמרנו

שנה האחרונה, 1981, נתמנה ליל הרועה היחיד. כיון שאר העיתים שסופדו ב"ספירלה" אהו "חוק ליטמן". במהלך הרעד באותו חודש הסממן משה יגאל לרוב יאירי אחר חוקיםיו. סממן תבדיר שמו, קולטת שספירלה בריים ספירלה חום בן ספירלה חסרת השמורת למעשה פליטים חורג ארצותיו. וזר קומות לה השמלת נמסר (ספירלה) הפלילי של מחות תלכבין, אחר שורה, חות ביקש לה השמשת נמסר וספירלה קלוייה נגד לרוב בכל הגוגע לרעים ליטמן, ובכלל זה בעניין השמלת, עד יסוסם השמשת שספירלה אחר עד נגר בעניינים של השמשת ולספירלה.

ארתור לוי, 86, עיני תכלה עמק, שער שיבת קל צדור מאור, נולד באמלבוריה ותמיד הלך רגלית במשקלה. כילד היה עובד אחרי חצות יום ראשון. שמואל שנישם בעיר הולדתו ואמר להם לטובתו במספר קובצים, לא מאן חקירות כאלה. בגיל 17 ברח מאמלבוריה לארץ, התגבש במספר קובצים, לא מאן שמוסא אחר אחר מהם, ולבסוף התיישב לעיר. למדת ערביית לא מלאו 18, כשהיה מורה בבית ספר. והתיישב בביתו. שני חילי 21 שנה.

[illegible][illegible][illegible]

וְהוּא מְלֹאכֶת הַחֲקִירָה וְהָאִמְתִּית, שְׂאוֹתָהּ לְמַדְתִּי כִּבְד כְּאוֹתָן שִׁנִּי, וְהוּא אֹמֵר לְרֹבֵר עִם הַחֲשׂוֹר עַל כָּל דָּבָר, שֶׁעוֹלָם חָזַן מֵאִשֶּׁר עַל הָרָצָה עֲצָמוֹ, הַזְעִלִית (חֲמִשָּׁן בַּעֲמֹד 44)

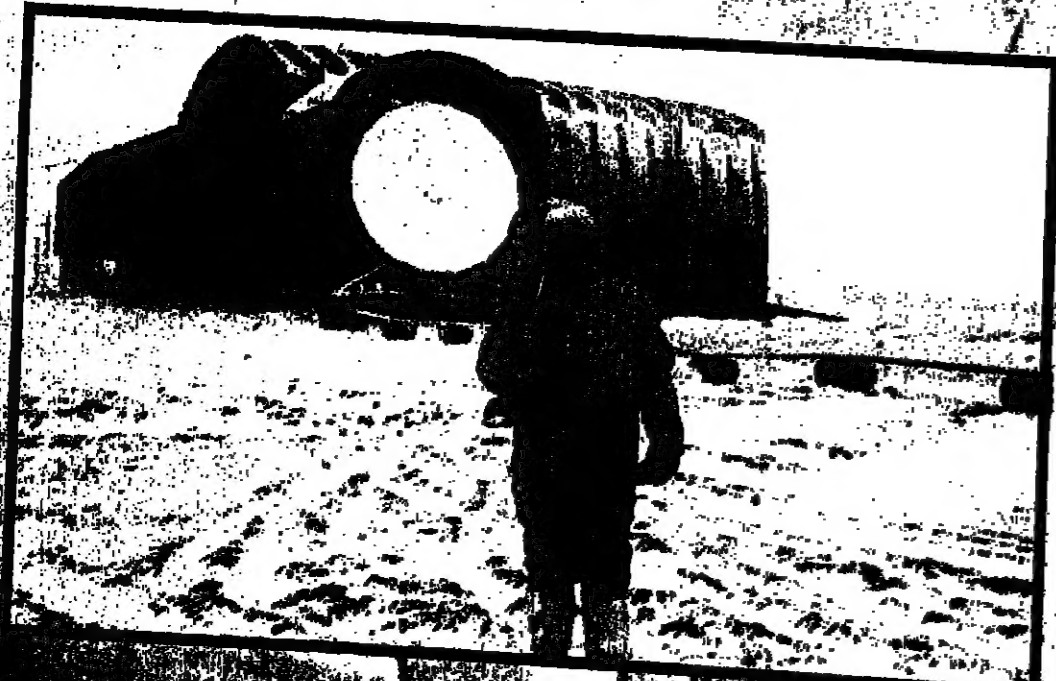
עו"ד יונה בלטמן, בחתימתו אל אותה שיחה בקלטת: "כלומר, לאחר עשרה
שנים של טירונות האשמות בכוח – מבין לביב כעצם כי טרם שמע את הדברים
האמיתיים, ועל כן משיב ששם שעליו לחפש חומר". ובלטמן מוסיף שכאשר נחקר

12. סכומים

الحمد لله

מקו המשווה לקוטב הדרומי באנטארקטיקה, שדה הניסויים והמחקר הגדול ביותר בעולם.

עמוס אטינגר

למסלול המחקר ליד המעבר
בסוף ואל האוויר הארוג
המבנה שבאנטארקטיקה
המדלי ולקחון "פולן" מן
בארז האש

ליארד ולימאנו, "ארץ האש" נמצאת בקצה ארץ ארגנטינה סוף היבשת, ובקצה ארץ האש - העיר הדרומית בעולם, אושוואיה מסעי לארץ האש החל עוד לפני שנים רבות, ברימוני, כמובן. היה זה כאשר ימי בדורים עם שכני האלים בצפון פיצלאנד הנעזי אל העיר הצפונית בעולם, המרפס שבגורבניה כבר אז אחרתי לעצמי שפעם צריך יהיה להגיע גם אל העיר הדרומית בעולם - אושוואיה - ולו בשביל הדיקורר. זה ברוק מה שאני עושה כאן עכשיו.

המעבר מבאנטארקטיקה לעיר הדרומית בעולם הוא כמו מעבר לעולם אחר. ראשית, המרחק הוא כזה שבין תליאביז לרומא, שנית, אתה נפרד מימי הקיץ החמים של ינואר - אמצע הקיץ בארגנטינה - וכעבור חמש שעות סיסה נוחת בארץ של רוחות מצמררות וחרים עשופי שלג.

ובליארץ זה קיבל את שמו, מתברר, ממה שהוא בו המאמץ האירופים הראשונים כשהתקרבו לאזורי לשונות אש מאירות על הרוף, היו אלה המדרות שהרליקו האינדיאנים בני שבט השמאנט בפתחי המערות לאורך החוף ועל סירות הקאנו שלהם, כדי להסם את גופם העידום בקר השורר כאן בכל עונות השנה. מכאן נולד השם "ארץ האש", ומתברר שהוא עדיין תקף האינדיאנים ומדרותיהם אמנם נעלמו מן האזור, אך את מקום האש שלהם תפשו לשונות האש המיתמרות מצמרות קרחי וגו' הריבם.

העיר אושוואיה, שנוסדה לפני כמאה שנה במורשת אסירים, נחשבה במשך הזמן לכביש ימי של וצי הארגנטיני שסביבו קמה מושבה קטנה. רק בשנים האחרונות זכה המקום למיתוג מואץ והוכרז לכאן מפעלי תעשייה ועידה אלקטרוניקה. יחד עם זאת היא (המשך בעמוד הבא)

מלך סודאן

16 מלחמה

(המשך מהעמוד הקודם)
נשארה עיר של רחוב ראשי אחד, בית קלוע אחד, מעורר ריכוזים אחד והרבה הרבה מטענות. לרועים יש לה הרגשה שאזה נמצא בעיית-ספר.

בתקופה זו של השנה הימים כאן ארוכים והלילות - לננים. ביום אחד נרמה לך שעברת את כל עונות השנה תבוקר קירי ותחור, בצורים אחד חש במשכי אכזב עם טיפני קיר, אחד הצורים בא הגשם הקבוע וכער שורר קור חורפי.

בעת ביקורי לא יכולתי שלא לערוך השוואה קטנה בין אושאוואה לבין העיר הירושלית שלנו, אילת. גם בדרום ארגנטינה כמו בערבה אצלנו מרכים לרוב על הצורך במיתוח כלכלי מאד של האזור, אלא שכאן נעשים דברים נרמה לי בקצב מוזר יותר. ויש גם רמון מוליטי: כפי שיראל ומצרים מתחבטות בבניית טאבה, גם ארגנטינה טרם פתרה סיכסוך ממושך על שטח קטן אחד עם שכנתה צ'ילה - והכן ברויך עובר ביניהן קו הגבול בתעלת איי ביגל, מדרומה של אושאוואה.

סיכסוך זה, כן עשרות שנים, כמעט שגרר את השתיים למלחמה יותר מפעם אחת. וכמו בטאבה - גם מחלוקת זו הובאה בפני בוררות בין-לאומית שלמסקדינה ורופי כשל פסיקת בית-משפט עליון שאין עליה ערעור. אך כאן, לאחר שנפסק כי האיים שייכים לצ'ילה, לא הכריזה ארגנטינה לקבל את הדין וב-1976 עזרה מוסט הקרב שלה המושל, מתכים לפקודה להפציץ את העיר הצ'ילית הדרומית פונטהארנס. רק התערבות האמפיטור בכבודו ובעצמו מנעה פריצת מלחמה כללית. האב הקדוש חוסיף לפסק הבוררות כמה נקודות פישור משלו, שאולי לא יספיק את הארגנטינים אך נתנו להם מוצא של כבוד מן המרשה.

"כבוד לאומי" - למרשה זו יש כאן משמעות עמוקה מאוד. סיכסוך הגבול על האיים שבתעלת ביגל, שנודלם כגודל וית, כמו גם המלחמה על איי פוקלאנו (שם שהם מלחמכי אותה בארגנטינה ויש לכונתם "איי מלווינס"), אינם סיכסוכים על מקומות קדושים, מקומות ישוב או אלה העשירים במחצבים קבוצים. הם חלק מהגנה חזקה המוליטי ליום כי חולקו הגבולות כיבשת הענקית המשתרעת מדרום, אנטארקטיקה.

אז, בבוא שעת החלוקה, תנסה ארגנטינה להכתיב כי שטחה בארץ הקטנה הדרומי מפורש במרחב שבין איי ביגל לאיי מלווינס, ללא קשר לחלוקה העתידית ולערכה של ארגנטינה אין היום דריסת רגל לא באיי ביגל ולא בפוקלאנו-מלווינס, מצינות כל המשותף המקומיות גם את אלה וגם את אלה כשמה ארגנטיני לכל רבר, ובחונתם לכך גם נמחק ומציייר בהן קו הגבול באנטארקטיקה.

אחד תכלאי שורם

אין לבוא אל אנטארקטיקה קודם שיוצאים לחוות באחד ממלאי העולם של יבשת אמריקה - הקרעונים של דרום ארגנטינה כחבל סנטהקרו, ממורדות הרי האנדים, נסיעה זו היא חוויה בלתי-נשכחת.

לכל קרוען כזה - תמצא כאן עוד מדימים בהם היה כדור-הארץ כולו מכוסה בשכבות קרח ענקית - שם משלו. "פריט-מורנר" הענק, קרוען שאורכו כ-40 ק"מ, נראה כשרה לבן, אדום, שורדות הצבובו שישעיים ומעלות, מערות ומחילות שכמו עוצבו בידי פסל באוני. העצמה הלבה של הקור והשואי חודרת אל העין, האוזן, הלב והריאות. שברים מן הקרוען, שנובה עשרות מטרים, גופלים אל מי האגם ברעש אריז, וברמה לך שביט בן 30 קומות קודם לפתע תחורר ומעלה במפלתו נר אריז של מים.

במחזורית של כל ארבע שנים שם מתרחש כאן שלא טבע נוסף. הקרוען "פריט-מורנר" הולך וגדל כל הזמן, וקירותיו העצומים מהונים מתחמם בי-שני חלקי

ברגע הראשון אינך חש בצינה, אבל לאט לאט אתה מאבד את התחושה בלחיים. הקור, 35 מעלות מתחת לאפס, והרוח שמהירותה מגיעה ל-120 קמ"ש, מקפיאים כל אבר חשוף."

אגם ארגנטינה. המים מן החלק האחד לחוצים על חומות הקרח בכוח עצום, וחופרים בתוכן מחילות להגיע דרכן לחלקו השני של האגם (חוק הכלים השלובים). המחילות הללו מערערות את יסודות הקרח, והתעלות החלשות ומתרחבות הוא - במחזוריות של ארבע שנים - קודם בבתאחת חלק הגדול של הר הקרח התוסם בין שני חלקי האגם. תופעה זו, של פיצוצים איריים אידסופיים, ברעש אריז, נמשכת 36 שעות, ומרעבת מעבר רחב ומאפשר לטובה פני המים כשני חלקי האגם לשוב ולהשתוות.

לקראת הזמן המועדף של השבב נאספים מול הקרוען - כחורש מראש, שלא לחצות - תובכי טבע, צלמים וחצותי המרשה ממקומות רבים כעולם מי שחו בכך מעידים כי אין העין יכולה לעכל את שפע המראות שצרי תשישה שבתושפת-טבע זו. אז נרמה כי לא בגיין אחד אלא עיר לבנה ענקית על יצירת תוך כדי כך אדום אשורות ומפלים וגלי טיה בגובה מטרים. לידית אלה השואפים לחוות במחיה - שבר הקרוען הקרוב עשוי (ומן משוער בלבד) להחריש באוקטובר 1987.

"פריט-מורנר" הקרוען "אופסלה" חשכן הם עולם בלתי-נדלה של חזיות חזירות מלתי-נדירות במערות גנים של לבן וכוהל, אך, במהרה הם מתגמרים מול הלבן האדום-השן, שתגלה כיבשת אנטארקטיקה, אשר לי שיל ותק שש מן הקוטב. טע לשם וטראה מה הם באמת קרוענים" נסעתי.

אנשי הספסות הצבאית-ימית של ארגנטינה בבירה האמריקנית, ושיגנטו, היו מי שתומכו אתי להתארח על סיפון אחת משוברות-הקרח שלהם וירצאות עם אספקה מאושאוואה לבסיסים הארגנטינים

באנטארקטיקה, עוד בארץ-יב קיבלתי הסברים שפוטם על האזור ועל הלוש שעלי להצטייר בו כי שלא אקטא מקור, ורכשתי מערכת הכוללת גרבי נור חשמליים, מופעלים בעזרת סוללות ועירות, אגרות צמר, כובע פרווה, מעיל ומכנסי גומי, כפפות עות, גנפים ומשקפי-שמש מיוחדים לסינון הקרינה ומשמנת של אזורי הקוטב. נאמר לי שעלי להחזיר ולנעם לבואנטאריים כל עוד שולט שם הקיץ, ולנעם לבואנטאריים עיניי אפשרי. אחרייכן - החל מן חודש מרץ, מן הקיץ כיבשת הדרומית - קטא ותועלה בלתי עביר אפילו לשוברות הקרח.

עם הגיעי לבואנטאריים מצאתי כי אמנם דוחק על טא, אך אנשי המבון לעיניי אנטארקטיקה אינם נמחים שיימצא לי מקום נאות, ופגשתי ירד חוקי עיר רני אל המול והרצון והטוב, ופגשתי ירד חוקי עיר רני ויקטי, איש חברת "כלל" העושה בדרום-אמריקה, שהפגיש אותי מצידו עם טון מפקד חיל-האוויר והרגעתי, נרמה לי כי דווקא התחבנה מטעם חיל-הים של צה"ל אל המעל היתה במקרה זה לציד. היריבים בין חילות הים ואוויר של ארגנטינה היא מן המפורסמות, בעיקר לאחר מלחמת פוקלאנו-מלווינס. חיל-האוויר עשה שם את מירב המלחמה, טגן אבידות נעלות והוא מלא טענות על חלקו של חיל הים בקרבות.

ברגע שסיפרתי את סיפורי לסגן מפקד חיל-האוויר הארגנטיני, אשר לי, "אצלנו אין בעיות כאלה. מרגע זה אותה אורח שלנו". הוא הורה לי להתייצב במאריך ממדים בבסיס חיל-האוויר הדרומי בעיר רידג'ג'ט, ושם אקבל טרם צאתי את ציוד הלוש הדרוש לשויה בקוטב. נרמה לי המעיל, והמדריים והמגנים שכבר קניתי במיוחד. התחלתי בציבת ומן כן לפני הטיסה, ואז התברר לי שאמנם - מתחלה, לפחות - נדרשת לכך כמעט שעה שלמה.

הציוד כלל לא פחות משישה-עשר חלקי לבוש בצבע תפוח, וכמה דודעות צמר להגנת האוזניים, כובע גרב המכסה את הראש והצוואר עם פתח צר לעיניים, משקפי-שמש עיני-עישות, גרבים ארוכים, מכנסיים ומעיל גומי ממולאים בשכבות רישור צמר, עוד שני זוגות גרבים, המעם מלבד, כפפות צמר וכפפות עור, ומגפיים בעלי סוליות גומי עבה הנקשרות לדעינת אל מתחת לגרביים. המפרה היא גם לשמר את חום הגוף ולמנוע רליפות התוצה וגם לא לחשויר שום אבר חשוף לפגיעת הקור והרוחות העזות.

אל היבשת הקפואה

הטיסה מדרום ארגנטינה לבואנטארקטיקה נמשכה כחמש שעות, ובמהלכה חלפנו מעל איי כייף-הורן שבקצה היבשת וטסנו מעל הים הדרומי הסוער. לאט לאט החלו מתגלים הקרועים הצפים, תחילה בנושים קטנים ואחרייכן במשטחים אינסופיים, עד שמרחוק קסמנו של אזורי הקוטב. נאמר לי שעלי להחזיר ולנעם לבואנטאריים כל עוד שולט שם הקיץ, ולנעם לבואנטאריים עיניי אפשרי. אחרייכן - החל מן חודש מרץ, מן הקיץ כיבשת הדרומית - קטא ותועלה בלתי עביר אפילו לשוברות הקרח.

עם הגיעי לבואנטאריים מצאתי כי אמנם דוחק על טא, אך אנשי המבון לעיניי אנטארקטיקה אינם נמחים שיימצא לי מקום נאות, ופגשתי ירד חוקי עיר רני ויקטי, איש חברת "כלל" העושה בדרום-אמריקה, שהפגיש אותי מצידו עם טון מפקד חיל-האוויר והרגעתי, נרמה לי כי דווקא התחבנה מטעם חיל-הים של צה"ל אל המעל היתה במקרה זה לציד. היריבים בין חילות הים ואוויר של ארגנטינה היא מן המפורסמות, בעיקר לאחר מלחמת פוקלאנו-מלווינס. חיל-האוויר עשה שם את מירב המלחמה, טגן אבידות נעלות והוא מלא טענות על חלקו של חיל הים בקרבות.

ברגע הראשון אינך חש בצינה, אבל לאט לאט אתה מאבד את התחושה בלחיים. הקור, 35 מעלות מתחת לאפס, והרוח שמהירותה מגיעה ל-120 קמ"ש, מקפיאים כל אבר חשוף."

ברגע הראשון אינך חש בצינה, אבל לאט לאט אתה מאבד את התחושה בלחיים. הקור, 35 מעלות מתחת לאפס, והרוח שמהירותה מגיעה ל-120 קמ"ש, מקפיאים כל אבר חשוף."

מומין: בסיס מרמון של חיל האוויר הארגנטיני באנטארקטיקה. במרכז: עם משלחת מחקר, בשעתו, למעלה משמאל: חמיצת מאויזח של יום א. בשר על חוש - על הקרח.

מיוחד של שריטה כימית הדרוש לימוד ואימון מוקדם. כאן, בבית המגורים, אתה מתוורע לאנשים חרשכי היבשת. חיללים ומרענים. רובם "משוגעים" לדבר. כאן לכאן בהתנבחות. רק כשאין מספיק מתגרים מבין החיליים - נערך גיוס וזהב. כל חייל כזה עובר טרם בואו שורה של מבחנים גופניים ומסיכולניים כדי לעמוד על מידת התאמתו לחסר בתנאי לחץ, בידדות וקור. משר שחות החיליים כאן שנה, ובמהלכה - חופשה אחת כיבשת. מפקד הבסיס, סגן אלוף רודולפו דרגסי, עומד לסיים את שנת השרות שלו בבלי שערין יצא לחופשה. תלמיד יש כאן תעסוקה מעבר למצופה. הוא אמר.

אנטארקטיקה היא, בדרך כלל, יבשת של גברים. אשה שאינה מרענית לא תגיע לכאן. מצויים פה כמון רופא וכמה אורחים-עוברי-צבא כמו טבח ושרברב וגנר שוכרו לשרת פה בגלל סיבות מסיבות שונות: צרות בכית, צרות פרנסה, צרות עם האשה, צרות עם החיים, כאן הם רוצקים מכל אלה. חוסר התורמליות, "חוספת" אנטארקטיקה" לשכר וכמו "תוספת ערבה" אצלנו והריוק העצום גורמים לכך שחלק מהם נשארים כאן ודבה מעבר לשנה הקצונה.

ההצבא לשרות המדע

לבסיס חיל-האוויר הארגנטיני כמו לבסיס המרינות האחרות באנטארקטיקה, שתי מטרות עיקריות. האחת - הפגנת נוכחות מינית, והשנייה - בהתאם לאמנה הארקטית - לשרת את המרענים והחוקים הנמצאים כיבשת. שרות זה מתבטב באספקת מזון, ציוד, קשר תובלה והסעת המרענים אל מחנה-המחקר בעזרת מוחלות, מטוסים והליקופטרים. מפקד הבסיס, רודולפו, מתגאה ביעוד הצבאי הזה - צבא לשרות המדע - והוא מסוה שיום אחד זה יהיה יעודם של כל הצבאות בעולם. באנטארקטיקה חוץ זה כבר מתגשם.

לפי האמנה הארקטית, אין להבנים ליבשת כלי-נשק משום סוג שהוא, וכן ניתן לאנשי בסיס מרינה אחת לכקר באופן חופשי או לערוך ביקורות-תפע על כל בסיס של מרינה אחת. טעני נוסף באמנה הוא שיתוף כל המרינות במידע הנאסף כאן ובתוצאות המחקרים המתבצעים בשטח, ואלה רבים לאידספור.

אנטארקטיקה היא שדה הניסויים והמחקר הגדול בעולם. מדרו סקארקה, האחוואי על מחלקת מחקר ההרועים במבון הארקטי הארגנטיני, עוסק כאן, בנוסף למחקריו שלו, בדיבה ותאום הפעולה הולוטיסית בין כל המרענים האחרים. לדבריו, אין כיום כמעט תחום המרעי שאין לו שלות-מחקר באנטארקטיקה. אנשי החילוניה עוסקים בחקר הציפורים, הפגנוניים ורגי הקייל עשירי הפרוטאון המתקיימים רק בחלק זה של (המשך בעמוד 57)

רוזה רוזה

יצחק רבין: "המשטר בבית היה חצי-צבאי. לא היו פינוקים. בוקר דייסת קוואקר. אם לא הייתי גומר, היו מכניסים את הצלחת למקרר ומוציאים אותה שוב בערב. שנאתי את זה".

חמה רבין אהב את רוזה כן. מאד אהב. היא אהבה את העקרונות. העקרונות שלה היוו אותה קיימה, רחוק, לפעמים רחוק מדי. על הכסים הקטנים-איראולוני, קשה, כנראה, לקיים מנהגות חמות. עקרונות איראולוניים לא חמים אל ילדים. מרק חם כן. רוזה כן האמינה מנהג הכלל. מנהגות, ילדים צריכים להיות נאמרים.

לרוזה כן ולנחמה רבין נולדו שני ילדים. נטן, יצחק רבין. הבת הצעירה, רחל יעקוב ממקומי קטן מנהג, ארבעים וארבע שנים במקום. שנים אחרי כן נטן נפטרה. נטן נחמה רבין בית חם בקיבוץ, שם גם נולד יעקוב. רוזה כן נקברה בנחלת-יצחק, חוק, באופן עקרוני, מבית הקברות הישן ברומבן. נחמה, הנחמה של המיזחיס.

מנהג, 1987, קיבוץ קטן, נכח, כמרום-הגליל, נטן, ממקום על גבול לבנון, ריקה מהקטרושות, חסום נשך גדול השמלי. גם בימים של שמש, הגשמים שם לא משלים מנסות. מנסותבים בין השבילים, ענפים סבוכים, להתגונן מהצינה שהיא חרה ורוקרת. רחל יעקוב, שישים וטשה, בן אדם אריב מאד. שיער חרפה הלכן שלה אסוף אחרת בסיכות. היא גועלת ונעים נבחות, לבושה בחולצת צמר כחולה, סוודר אהד, זה בסוככות.

בן, היא מוכנה לדבר על אנה, אפילו שמחה מר טאבת את העובדה שרוזה כן לא מנצחת. כך היא קוראת לה, רוזה כן. לא אמא. אף אחד לא נוכד אהד - לא מכיר. נחמה רבין היה אדם גאה, כשרחל בקצרה.

בשנות ה-80' הראשונות שבין החלה את חייה עם נחמה רבין, חידגמה רוזה כן את הסוציאליזם שלה להתנהגותיות כיתיות מיידיות. יצחק רבין וזכר שגור בבית משום. קצת נזיר, מנצח, המונח הכית ברחוב המגיד בתל-אביב חוקת בוכרונה של רחל יעקוב בחרה: שני חדרים, קירות לבנים ריקים, שתי מיטות, שולחן כתיבה, בסטירה, אנציקלופריות למדע, הסבע ליד כובעי ברל בצנלסון. "החברה קבעת את החוקים" היה משפט עקרוני מנחה של רוזה. הילדים של השוכנים מאד אהבו לבוא לשחק בבית רבין אחר הצהריים. לא היו שם רחשים שצריך לחזור בהם, בעצם לא היו רחשים בכלל. גם לא ששיוחם או תמונות.

רחל הייתה בת שתיים-עשרה וחצי כשרוחה כן נפטרה ממחלת ממארת. יצחק רבין היה אז נער בן שש-עשרה. השנים שקדמו למותה היו לגביהם יתמות מסוג אחר. יצחק רבין כמעט ולא חזר שעות משותפות עם הוריו. חלק גדול מימי חסוכו שניהם לא היו בבית. בכל זאת אבא היה יותר מנחה. מה שהוא זכר

למעלה: יצחק, רוזה כן ורחל (1927). למטה: רחל יעקוב ליד קברו של רוזה כן, הייבו. משמאל: יצחק רבין. היא תרגמה את הסוציאליזם שלה להתנהגותיות כיתיות מיידיות.

צריך להכיר את רוזה כן כדי להבין מדוע שר הבטחון, מי שהיה גם דמטכ"ל וראש-ממשלה, נראה ומתנהג כפי שהוא. יצחק רבין ואחותו רחל יעקוב מספרים על ילדות קשה עם אמא של נייד. רוזה כן, עסקנית ציבור, כמעט אגדה, שהיו לה ראש לב וזמן לדאוג לכל המסכנים של תל-אביב, פרט לשני ילדיה שהשאירה לבד בבית, עצמאים בעיקרון. עוד מעט חמישים שנה למותה. היתמות שלהם החלה קודם.

מאת בילי מוסקונה-לדמן צילומים: שמואל רחמוני

מבית זו אדירה חוקה של ציפית. שאני ואחותי נלך בדרך תחת ללא היסוס או הדיוור. הסכנות של רחל מתרגמים להליקיי תמונות מזרחיות. לא מנהגות. כששואלים אותה משהו שיש בו צירוף של אמא-בית, היא עונה, אפילו כלי לשים לב, בן, ומיד עוברת לדבר על אבא. אבא, היא אומרת, היה זה שנמצא בבית: טיפל, ערך קניות, בישל והשכיב לישון. הוא היה זה שטיפל, עוד ויכוח: אבא עומד ומתגלח מול הכיר כערב, ואני תלויה על המרר, מספרת לו חוויות שאספתי במשך היום.

משפטים על רוזה כן מתחילה רחל לנמק בערב כך. אמא בעיקרון הייתה אומרת...

יא מותחת אלבומים בני שישים. הנה תמונה של חנה המטפלת עם יצחק, תמונה שלי עם רחל המטפלת. הנה אנה, יצחק ואני, מנלחי ראש בקץ. שותים שמן רגים. כאן אנהנו מתעמלים בבוקר בשורה יחד עם אמא, בבית הבאה על הכרמל. תמונה נדירה.

רוזה כן נולדה ברוסיה והתייתמה מאמה בשנותיה בת חמש. זה קרה בראשית המאה. יתומה לא עלתה שמתפתחת לילדה לא שמה, רצינית ושחוקנית, נשלחה עם אחיה מביאליסטוק. להוטל לגור אצל סבתה. תשעה ילדים על בני עגלה רוזמה. אצל (המשך בעמוד 21)

סלפסון 19

פלמוליב כלים

עשרות מיליוני נשים בכל העולם אינן יכולות לטעות...

Handwritten text in a box: "האם אתם יודעים?" (Do you know?)

רחל יעקוב: "בניגוד ליצחק, אף פעם לא הרגשתי עצמי ילדה עזובה. הוא הרגיש בודד. הוא תמיד היה יותר סגור ורגיש ומופנם ממני. אני יותר פתוחה וחמה, יותר דומה לאבא."

רוזה כהן במחזה, בארון מתוך (1937): שלוחה, בפעם הראשונה לא ממחזה לשום מקום.

רוזה רוזה

והתגובה אל בין התמות לחבוש פצועים ולסייע למגינים. שם פגשה את בחמה רבין, חיל משורר מתגורר העברי, הוא ראה בחורה לא מוכרת, לא שייכת, שפועלת על דעת עצמה. הפגישה התפתחה לריב קולני על סמכויות ואישיים. בסוף הוא ויתר לה. אחרי הויתור הראשון, "בואו רבים, כעבור שלושה ימים תתחננו. אבל רוזה לא אימצה את השם רבין. המשיכה בעיקרון, להישאר כהן, עד יומה האחרון. גם על גבי המצבה בנחלת יצחק מירושלים עברו לחיפה. בארץ-ישראל נוסדה הסתדרות העובדים. רוזה כהן הקימה בחיפה את קופת חולים, ארגנה את המשטרה, יזמה עבודה עברית בנמל, והיתה ממייסדות ההגנה. אחרי כך עברו לתל-אביב נחמה רבין היה פועל בחברת-החשמל. רוזה כהן היתה מקימה במשרה מלאה בבנק "הלוואה-הסכנה" בדוכן הרצל. בארבע אתרי-העזרים היתה ממישכה לעבוד בתגובה לטובת הציבור. העיקרון שלה היה שהיא לא מוותרת על פעילותה הציבורית, כך שהדאגה לילדים נותרה עניינם של נחמה רבין, המטפלת והשוכנים. היו ימים ארוכים שיצחק ורוחל נשארו לבד.

יצחק רבין: "היינו מוכרחים להגיד אמת. אין משרות, אין מקום להתחלקויות."

וזה כהן לא ידעה לנח. בהחלט לא. בהתאם הצהרים בבנק היתה רצה למסערה הצמחונית שברחוב יתורה הלוי, חשפה משוה כוריות, והמפקה להיפגש עם שלושה-ארבעה אנשים. אחרי כך חזרה לבנק, ובשעות הערב והפנתה ליתומים, אלמנות וכל מיני עצובים. לחולצת המשי של הרכוסות באנישת, הצמידה פתקים קטנים: 1. סיורו הילד של ציפורה בנן לאמחה שברות בתשלום סמלי. 2. השנת רישיון עבור קוסם לאלמנה. 3. השלמת משכורת למשפחת ראובן. עשר שנים היתה שלית ציבור העובדים בעיר, בין לבין הקימה את בית-הספר המחוזי בגבעת השלושה, ודאגה שלא תהיה משפחה בתל-אביב כלי מקום לעשות בו את זה. כל חג בעיקר פסח. רחל יעקוב: "אני לא זוכרת מתגננו בבית את ארר מסה. כמסת כל אחר היה מתפור לרדנו. אני נסעתי לירידיים בעיקר-החורף. לא זוכרת איפה יצחק או הורשים תגנו את זה. יצחק רבין. בזמן מאורעות 29. הייתי בן שבע, ואחתי בת ארבע. גרנו בתל אביב. קודי לא היו בבית, וכך חיינו: שכנועות בלי לדאוג את הורשים לרדנים (המשכן בעמוד הבא) מלפנינו 21

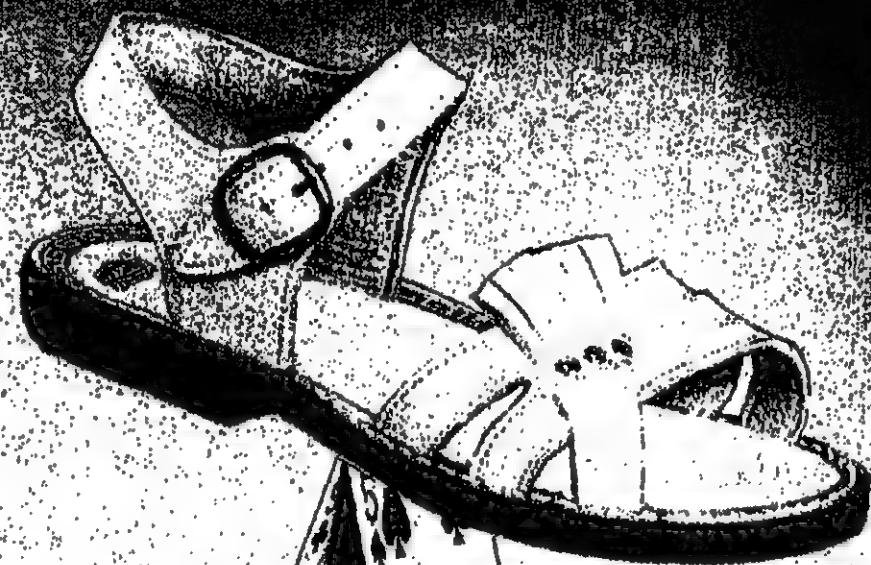
מהטף הקומוניסטי היה מהיר לטעמה המוציאליסטי. שליחי הבולשת ארבו לה. מאוכזבת, מנהל חשדן, חר וחלל עם רוסיה. בחרה יחידה בין גברים ויהיה קבוצות והחזון של העלייה השלישית שהגיעה ארצה על סיפונה של "רוסל". היא נחתה בכנרת, תלושה לא ציונית, וזה, לא מבינה את השפה, מתלבטת מה לעשות עם עצמה. למחרת טאה, ראו תושבי המקום את האצילה הרוסית עם חפצייהם והכוללות והצוואן המתוח, עומדת מוקדם בבוקר ליד הבית, והגלים סרים גדולים בסבך פנים חסור. מייבשת את הגלים ויוצאת לשמש. בלי מלים, בלי חזיונים. בשחללה בקרית, שלח אותה ורמט אל קרובי אביה בירושלים. המשפחה היתה נרגשת. רוזה כהן נותרה מרוחקת, נשען בן בתוך המלחמה השנה וזוהי 1921. בסוף רבין על המגורים שעל. הערבים נזכר והיה ביער העתיקה. היא נזכרה בפרגומים ברוסיה, לבשה בגדי אחות.

גסירות. בכפרים היתה מתרועעת בבניי עבודה, מורדת, רושמת, מסקנת. כלילות, מכי ומעוררת, אחרי ה"ברשט" התמצצו-דוארם, לימדה אותם קרוא וכתוב, שיננה להם ערכים. אבא שלה משר בתמיים. פקדי הצאר לא אהבו את הרעיון והמחשבה הקומוניסטית איימה מאזורי ודלות) אך נחשטו במכס עניה. אף אחד לא העז להתקרב. כשהם שלא להתערב. האחים של רוזה, משכילים חילוניים, עליים וציוניים, ריחפו על כנפי תוחות של ה"בגר", רופעלי ציון. רוזה לא הצטרפה בעיקרון. אינדיבידואליסטית באידאולוגיה. אחרי מלחמת העולם הראשונה, בימים הראשונים שלאחר המהפכה, כבר ניהלה בית-חורשות במסרבורג. הפועלים בחצו בה להיות להם מנהיגה הבולשביקים דרשו שתצטרף לשמאל בסרוב עקשני. הניעה את הראש והשכית את בית התרבות. הפועלים המשטר החדש השכיח את בית התרבות. רוזה לא נשארה לצידיה, נאמנים, בוכים מחסרי עבודה. היא לא נסבחה גם לאחר שהוגלתה בפקודה מגבנה למוחו מרחק בדרום חסייה.

רוזה השפיעה על רוזה. העיקרון הזה פעל במל צעדי מאד. הגימנסיה לבנות היתה נצחית. האב, חרדי מסחור, טרם לשלם שכר לימוד. היא חיכה ומימנה את הלימודים בשכר שיעורים פרטיים שנתנה לילדי עשירים. כל ליל שבת נהנה כמורדת להבעים. ברוזה מוכנית, שנה אצל הבורה, וצערה ברגל בשבת בבוקר למשפחה. כשואב הקודר היה בא לחפש אותה שם - היתה מנומרת מאחורי שיה, עד שעזב. היא חיה בנדיה, הממכרת לצמחנות, בורה להסתלק, היתה פתוחה, אפילו קצת גברית. חרדו אחר, כשהכנסת שהתחברה לא המשיך לה לקנות מעיל זה והורש, יצאה לשלם עם המעיל הישן, חרד והמרושט. אבא שלה הוזמן שתפסיק, גם הסבחה. היא סובבה את הראש וצדקה ודקה מאחורי הגבו. אין לי כסף משל, לא עטן משלם.

הנשים לא אהבו את הצמח והמחנות ואת הסיור השנתי. הם העריפו את הבנות עם הסיכות והמלמלות והתקשקש. כשהתקשר, כשהתקשר משכב לבנות בצמח, היא המשיכה לגמור עוד פרק. על מעמדות חברתיים ולחלום ראשונה לשיעור. כאשר-סיימה את הגימנסיה לבנות, מן הסתם כהנסיינות, היתה יכולה לתגר לאמריקה. לעלות לארץ-ישראל, או לפתח קריירה פרטית ברוסיה. רוזה כהן, נערה יחידה משכילה, דקה קוף ולא מחויבת, לבשה מעיל עוד קצר והמכני רכיבה ודוקים, נעלה מגפי עוד גבוהים ודורתי ליערות העד של המסך הברזל, גיסו של הצאני גיסקלאי השני. מגבה הישנות היה אביה. היא כיהנה שם את דודי הצורק ונבחרה. שלה אל תושבי העצים, גברים שיכורים.

"אנטימיק" הסלצל היק

[illegible]

נעלי-נימרוד

חל יעקוב ונחמיה רבין: הוא את הנכדים שלו אהב, וגם ידע לסנוק.

ביקשה מחמיה שנילווח אליה לרד" איתה רק עתים.
כששכח ושאל אותה פעם משהו בברמנית, היא לא
ענתה לו - רק הסתכלה עליו ושתקה. גם כשהיתה
צריכה לפנות שם לעזרת אנשים, דיברה קודם לעצמה
בעברית ואחר כך תרגמה לברמנית. היו שחייס.

גיל ארבעים ושמונה מתה משלתה הקטנה
בכסלו תשנ"ז, שלשה שבועות לפני תופת
העיר רשם שני, הארכיב מלחם וזאת
כרדה בארש, רחובו שלמים צופים
ראש בארש, רכסם חזו לא תודר, הארץ
הפתול של רוח כח תוצב בבת הקטנה הפועל על
המסתורנות, שהיא וא ברוב אלמני, היא כבשה של
בשלוה, בעצם הארשונה לא מלכית לטוש גישה
מוקפת שופנים ארומה, שיער אשור וסגור וקף
רחל מברית על הדישה תימת ארשית היא לא
המתחשבות. בל על ע אמא שלה, היא לא חזן
החשוב כח שכתה בית מילד על הספר האפילק
אפאיי, שמתחת היסולן, והא היא שפוט על
אח כל העם היא שומרת למחמיה רבית, היא יתכן
אח מרתי מנוב, לא יפוט לליחם מרית, אפתי

בית אבי" כעב שזא משרל לחטמנו לילדו בדי
לחטון מנו את והרגשה שהיתה לי בילדותי.
יצחק רבין אומר היום שלקח מהבית רק את
ההחוקים שקשורים לאמת, ולהליכה ללא משרות
למטרה.

מה עם חמץ?
בבית עם הילדים שלי גיסיתי אחת. לא יודע
אם הצלחתי. מעין מה הם חושבים?
אתם זוכר מילדות?

אז לא ידעתי שיש רבנים אחרים, קיבלתי את הרבנים כמות שהם.
מאיסה צמחה הובקורת של היום?
המראייה הרבנים מהמדינה.

גדי יעקוב, הבן של רחל, מושך בכתף כשמוכירים את רזה כחן. הוא יורד - בעד - מי היתה ומה עשתה, אבל אין לו שום תחושות לגביה. הוא רחוקה ממנה. מכא שלו אף מעם לא ירד עליה. הוא מצידו לא טרח לשאול. אם יש לו כמה מסקנות לגביה, מתיכרותו הקרובה עם אימו ואחות, הוא מעדיף לשמח אותן לצמח.

באחרונות, בודא אוכל של סוגי מניס
אנאורול סיני. גרי מרגוז מבינים (לרדעק הוה)
ורוס המזר-פוקוק. ווה יעקוב כעז ממועזע
ממאזיריורם שלו. באחר רנע ווא ממעסע ביז
ממאזיריורם של רוח כח, קסברות וקצוה וחרו
קסברות וקצוה וחרו. ווא וחרו, לרדעק הוה
ששולח לעברו עינים המת מוח וקצוה ממקב את
גב ווא, אגב, מאז אחרת לערד. סוד פסח לכל
ששולח.

גם נחמיה רבין אתה לוחם במערה את סדר המלח.
הוא, כשהימנו אותו לטר עם הבת והצרכים במלח -
שמת בתחנה האחרונה בזיוי תזיל את העקידות בזה,
בסנית הוא את הצרכים שלו מאד אתה, וגם ידע לשק.

בילי מוסקונה-לרמן

**יצחק רבין: „בבית אסור
לחזור על אותה טעות
פעמיים. היא לא נתנה
עוונשים, רק מבטי ועם“.**

חמיה רבין - אדם חסן, אהב לשלוח שם ללבו
לשפתי' כרובי'ל, השתוללו על העיר -
הענין כי תרוו חסן כהן, שכן שנינו את הית' -
השכילה'ל, והוא נשאר מועץ ללבו, וכל
המדינה בחינתו הוא נשאר מועץ ללבו, והוא
לשפתי'ל, וכל נשפנה על אף אתר, הממלכה -
היא אכלו גם לא תהיה שם השני'ת פסוק וסוף
לכל חמשה וסוף הית'ת, שיהיה כוח בל
חמשה במלכות, וכל השם שיהיה בל
כוח על הית'ת, שיהיה חמשה נאר, שיהיה ואר
בכרת על השם, האחרונה וכל הכחות אתר, היא
ותול דת - לפעם יתקן וכל השם בשל
מחלל, אכלו מוסר, וכל השם יתקן אכלו
על כל כחה חמשה שפתי'ל, האחרונה
אבי'ת'ת, קר'ל כל מנחם אסוסקי, לשפתי'ל
היותו את הרב'ת'ת מפתח'ת'ת שאל
לדעת, קר'ל כל מנחם אסוסקי, לשפתי'ל
תחל על דעת לשלוח על מדינה שפתי'ל.

יצחק רבינו בבית היינו מוכרים להגיד אמת
פירות אין מקום להתחלקיות. מותר לסעות
ור לחזק על אותה טעות פעמים. היו גם שיתנו
ור היא לא נתנה עושים רק מבטי ועם זה הספיק
הקנאות החרה ביותר שלה היחה נתונה לשם
ברית: כשחלתה ונשלחה לסנטריום כחור-לארץ

(המשך מהעמוד הקודם)
האלמנטרים ולאוכל דאגו לנו השכנים. נאותו זמן גם היה קשה לנו להתרחק, כי בדרך האמנטיה שלנו היה חדר נשק והיינו צריכים לצאת לשטוף עצמנו בכרו בכוח. הווהיה העיקרית באותה תקופה: אתה ילד, אתה בן, יהודי, ואחל לא יודע מה קורה". כך הוא כתב בספר "בית אבא" שפירסם לפני שנים.

[illegible]

אחרי רבין היום: המשטר בבית זה חוצצני-בבקר בעיקר קווקר. אני והית' גומה, ה' ומכייסית את הצהלות למקדו מ'עליס אוח' שובכרע. שנתי את ה'. האחות הקטנה רצתה שיגדל לה ספנתה. ריזה קיכלה עוד הודומות להפעיל עיקרון חיובי. ספנתה לא טענה עד שחילתה למגדל, למדן לא כי טכניקה רצונית ותוספתה להמשיך ירידשו להתאמן עם יום, ולקטע כמות מאנשים זרם, כרחובות רווקים. חילתה הקטנה לא מצליחה להתמיד יונה וקפת אצבעי. אני התמדת, אין ספנתה, אין ירידה.

כשרחל רותה בת שש, ארגנה אמא את הילדים לתחרות קבוצת של נקוד הבית. כל אחד אחראי לחלק ואחר. אין הברלים בין המינים. לפעמים גם אבא ששחחתי. אמא לא. מצוקה בטובת הכלל. יום קבוצת בשבע, כשהררי מציץ שוב בדיקו. כל אחד ניגש למלא באחריות רבה את חלקו בתחרות.

יחזק רבין: כל אחד ידע מי מנסה מה לא מנסה

שלא היה כמך לעזרתך, אלא בעיקרך".
בשביל רחל היתה השעה שבע שעה מעיקה. אחרי
סוף מחשבה היא מערנת: "לא שימחה וששון".

הנה עוצמאן, אל בליכר האהב כמו חורבן לכל
החולות בדרגות. הקיטול ה"חורבן" שהיה החוש
לעצמה של עוצמאן. את חורבן את עצמה
ושבת ליד השולחן ומחצית, רותב שאב ידוע ל
ההחליט. לגרני לז אתה נש לרעות, הנה חובק הוא
צאצא, סרב, שאב נאמן על הקטל לעצמות הנית.
כשרדיוסן אל רותב הן בבית, זה היה לרוב
הקשר של "ישיבת סטודנטים" או היה זה חברת
סוקרט "ההגנה" היבולת למדו להורג בדרש
יחידות הקולטנים ששהתה לז כלל בלילות. שחורר
י"שן במסע אחת, אל בטוח שגם חשבוניהם
עומדים על זריבים הלילי את האורחים, ולשם כך
עני את הילדים מחשבותיהם.

פעם בשנה היתה רוחה כחן וחולכת עם הילדים לקנות בגדים. דהל מארדת שני ילדים נגזרים מאחורי גגב של אמא, נעצרים כל מטר כן שריא חגגור ודורח בקול רם עם מישור פגנשוה. לפעמים תגורו ונותם גם לאסיפות. היו אז הרבה אסיפות. נאומים ורשמים והכילוי של שבת בבוקר בחילאיבני פועלעליה. הם היו עומרים בצד, שותקים בנימוס. פועלעליה מאר.

היא מרבה בתוקף להצטרף למרעצת המועלות.
עצם, המרעצת המפניצית הארשונה שהתגברה
מפניציות מרעצת דרה כח, לא תורה בחלשע שנת,
מפניציות, או אחרת בחיות אשת. המועלות כארץ.
דירוק כח המרעצת, צריכים להשתדל לגוף ארזי
התורה, כיסוע פעם כיבוש את המרעצת אף בחלשע למרעצת.
אחרת מידה גם לא היתה חברה רשומה בממלא,
לא שחבריה על דרך המרעצת, עיקרון העצמאות

וחל יעקוב לא וזכרת את אמא שלך צוחקת,
פילול לא מחייבת. שום מחזוריגש ספוטטניט לא
ית לה. לזחה כהן, חוש חמור מפותח. גם לא פחות
חזה הוא גם לא נכנעה לשום פינקס. אפילו לא לסתם

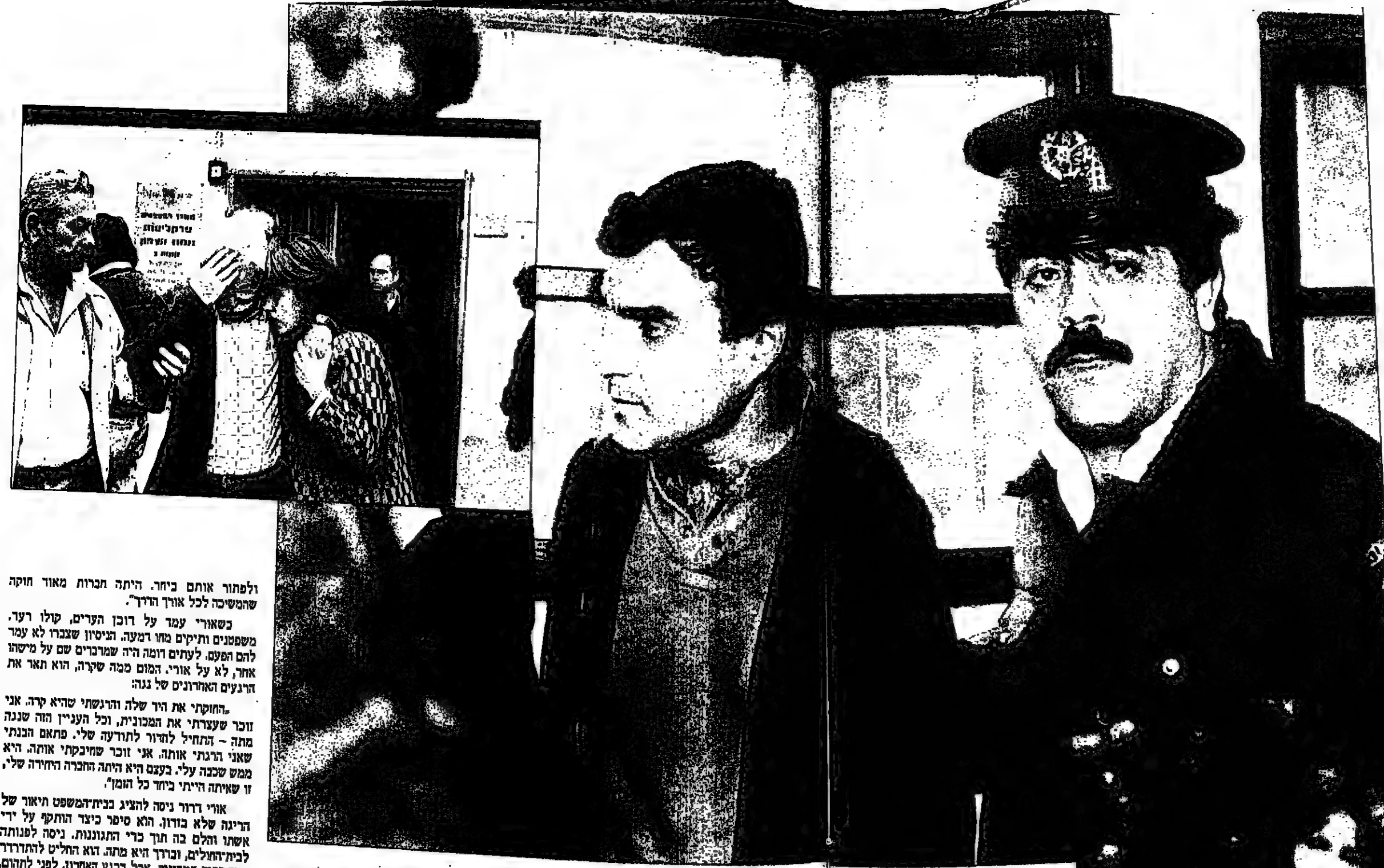
הוא היה מרדכי בחברה
להגנת הטבע. היא מורה
לציור. חברים טובים. זוג
נשוי פלוס ילד. הקימו
בית ישראלי טיפוס.
קצת רחוק מאנשים
וקרוב לאלוהים. אבל
משוה השתבש. היא
רצתה לגור בעיר. הוא
לא. הוא בגר בה. היא בו.
היו מריבות וגם מכות.
בסוף היא רדפה אחריו
עם צינור ברזל. הוא חטף
אותו והיכה בראשה
מכות רצח. אחריכך
דירדר אותה עם מכונת
לואדי, שיחשבו כי נהרגה
בתאונת דרכים. הוא
נעצר בהלווייה
ואמר שהכל היה
תמיד מתוך הבנה ואהבה.
גם בסערות. בראשית
השבוע נשלח למאסר
עולם. מה שקרה להם
יכול לקרות לכל אחד.
מאת יצחק בן חורין

המלכות

24

המלכות

אורי דרור (למעלה) במשפט.
גנח דודו דל (מימין)
בתיאור, אביה דוד בנק
ואחותה (משמאל) במהלך
המשפט. הערביה היא סדרה
אהב את אורי אהבה נפש,
כאילו היה בנו.

ולפתור אותם ביחד. היתה חבורה מאוד חזקה
שהמשיכה לכל אורך הדרך.
כשאורי עמד על רוכן הערים, קולו רעד.
משמטנים ותיקים מוח דמעה. הניסיון שצברו לא עמד
להם הפעם. לעיתים רומה היה שמרבים שם על מישהו
אחר, לא על אורי. המום ממה שקרה, הוא תאר את
הרגעים האחרונים של גנח.
החוקתי את היר שלה והרגשתי שהיא קרה. אני
זוכר שעצרתי את המכונית, וכל העניין הזה שנגח
מתה - התחיל לזיזור לתודעה שלי. פתאום הבנתי
שאני הרגתי אותה. אני זוכר שחיבקתי אותה. היא
ממש שכנה עלי. בעצם היא היתה החברה היחידה שלי,
זו שאיתה הייתי ביחד כל הזמן.
אורי דרור ניסה להציג בבית המשפט תיאור של
הרגעה שלא בודון. הוא סיפר כיצד הותקף על ידי
אשתו והלם בה תוך כדי התנגדות. ניסה לפנותה
לבית החולים, ובדרך היא מתה. הוא החליט להתוודר
עמה בתוך המכונית, אבל ברגע האחרון, לפני לחתום,
קפץ והציל את עצמו.

היום כבר ברור שני היתה הצגה, חלק מתוכנית
כוללת לרכיך את התמונה. אך יהיה אל אורי עם
מעצרו, פילד לחקפה את משפחה של גנח. האב דוד
ברק, מנסיונו של "אג", התנגד בתיאור לכל קשר
עם מי שהודה מלכתחילה בהריגת בתו. הוא סרה,
מורה למוסיקה, והילדים האחרים - תמכו באורי
העצור עד שלב מסוים. שלושה ילדים היו למשפחה
ברק גיורא חבבור, גנח האמצעית וסנינה הצעירה,
שחיה בסור התיים האינטים בין גנח לאורי. היא
אומרת: אלה היו יחסים מאוד טובים. מי היה מעלה
ברענו טוף כוונ? היא גם עוררה אותו בצעקות
שהמשפחה כולה עומדת מאחוריו, כשאורי הובא
לכית המשפט להארכת מעצרו.

לר משפחה. אנחנו חיינו משפחה. היו לנו יחסים
כליכר קרובים. למה זו היתה? זה העולם. מה דחי?
את אורי דרור, בן 37, לשלח את אשתו ואם גנח, גנח
בת ה-34, בתוך המכונית המשפחתית שלהם אל
ותתם באורי מורן. תאורי שכנס נקרא על שמו.
הצילומים של שני הצדדים יפריחוואר
המשפחליים, שרישו בחודשים האחרונים, עמודים
ראשונים בעיתונים. גנח ללב רבים בגיחוח, כרמים
מבני גילם, הקימו בית ישראלי טיפוס. אבל משהו
השתבש. מה שקרה להם יכול לקרות לכל אחד.
ספר אורי דרור במשפט: "ביני לבין גנח היו
יחסים של קרבה עמוקה. היינו חברים טובים. הקרבה
נתבטאה גם בחבנה. יכולנו לומר את לשני כל מה
שרצינו. גם כשהיו משברים, יכולנו לדבר עליהם
אורי אהבה נפש. אהבתי אותו כבן ממש. לא היתה

זה כוועל כמו נמל תעופה שוויצרי.

נטעים המכירים את נמלי התעופה השווייצרים בציריך ובג'נבה, וודעים שהם פועלים כמו שערן שוויצרי. בשערן מעולה כל רכב מותאם בשלמות לרכיב. עם הקשר המחיר לטיסות-המשך ותהליך העברה קצר, לוח הזמנים שלט מעניק לך את אותה דייקנות, יחד עם אפשרויות קניה מגוונות בנמלי התעופה וצוות עובדים פעיל ואדיב. לא פלא שיותר ויותר אנשים חוסכים ליעדים בכל העולם, טסים בנתיב המדויק והאמין - **swissair** דרך שוויצריה.

עמיר אורי: כששמעתי על המקרה, הייתי בהלם מוחלט. הם שני אנשים מאוד רציניים, ערבים ומסורים, עם תפישת עולם מנוכחת של טוב ורע, של מותר ואסור, עם שליטה עצמית. הכל אנטי-חוקיה ללוח "צירי" אבל בשנים האחרונות קרן לוח רבים שלא הייתי מודע להם. אורי הוא בחור חכם מבחינה נפשית. לא מתאים לו לאבד שליטה. אמר בקשר בן 16 היה מבוגר, רציני ושקל גם נגה. אלא שהיה יותר רגשני. לא היה אצלם מקום לסתננות, היה לי הרבה מה ללמוד מאורי. אבל במשך עשר שנים הקשר נחלק, ומתאם שיפור שממסכת את כל מה שהכרתי. כששמעתי על האסון, אמרתי כאפס נודד שלא יתכן שאנשי עשה את זה. אבל לך תרע מה התבשר שם מאשר השנים, איזו דינמיקה נוצרה במערכת ההיסטורית.

לאחר שנתיים בישראל, קיבל אורי עבודה באזור תל-אביב. במשך כמה חודשים חי הוא ונגה בנמר, עד שפרצה מלחמת יום הכיפורים. אורי היה שרידן בתעלה. נגה ראתה לו בתל-אביב כשהו, תחילתו להתנתק. ביולי 1974 נישא על נג רדה ששכר בחיוב אסירי, על שפת הדיקון.

מאז נע מסלול חייהם המשותפים סביב בתי-הספר של התורה להגנת המבצע. ארבע שנים כבא-רשבע, ומ-1978 בוד מרחק. תחילה היה אורי דודן מרדך, ובמשך כמה שנים גם מנהל בתי-הספר. במקביל השלים תואר ראשון בגיאוגרפיה ולימודי ארץ ישראל באוניברסיטת חיפה, והחל לעבוד לתואר שני. נגה הייתה מורה לציור בבית-הספר האמנותי בספספה. ביולי 1978 נולד הבן מרחק. בית-הספר שהיה הרציון, מקום מבודד, רק קצתן משפחות. מקום אידיאלי לאורי ונגה, אינדיבידואליזם מתבודדים, שלא נקטו להכרה בשנות גישויהם הראשונות. הם העליש את לשני עולם שלם ושישק זה לזה את כל הצרכים. הקשר ביניהם היה חזק מהמקובל אצל אחרים. לא במקרה התחלפו המשפחות האחרות במחוזות של שבתיים-שלוש, והם נשארו של תשע שנים רצופות.

בארבע השנים הראשונות נהנה נגה ממעבה ורבתה לצייר. בני הזוג תרבו לטייל בחלל, ורשו את אירופה כמה פעמים, והיו עצמם על מה שהפסידו מדי העיה, למי שלוש שנים קנו לגנה מבנית חדשה "אוסטן משרד". אורי עצמו אומנע נלה, עם כל הצורך והמקצועיות, ודד על האופנוע שלו בין הר מרחק לאוניברסיטת חיפה. הוא נחשב לבר-סמך בכל הקשר להיסטוריה של הגליל והשתתף בכמה תוכניות ודי ששקס באגרות ארץ-ישראל, בהיסטוריה של הגליל וההתיישבות היהודית באזור זה, בני הבצמח שבו.

ין אורי לגנה ארעו כמה התמצחויות, מן אלימות. ריגמיקה אינפנטילית, תקופות של אהבה מטורפת בצד תקופות קשות של בימים היותר קשים זה היה טיפ. בימים המוכים - חלק מהתקלור שלהם בין העליית המגוררת, בצד גם קשרים שמנעו למגרת הילואין. אורי, צמחני הכורה, לא היה כאן "צמחוני". שוחר שיער, נאה ואחילטי, היה מבוסס בקמפוס החיגי. נגה ידעה והכחימה, כל עוד הקשרים לא חרגו מהקשר המיני והחנך.

היתה להם בחיפה ירידה בת שני חדרים קטנה ברחוב משרה. נגה גרה בה כשהייתה בעיר בקורסים והשתלמויות באיגוד הנצירה. בתקופה האחרונה של חיה השתלמה באסטרולוגיה. בדרך-כלל הוא נשאר על הר מרחק, כשבעלה למ בחיפה. ב-1981 התפתח שם רומן בינה לבין חבר שהגיע ליבתם ביד מרחק. לא משנה שאינם על שלמות המשפחה, אבל אורי קרא הקשר נותן למי כשנתיים חצי.

(המשך בעמוד 26)

ונישק אחי. לא ידענו אז זו היתה הצגה נוראה. היא חיוף. הוא נופל על צוואר ומחבק אותי באותן ידיים שרצחו את בתי. עד היום מגיעות הנבחות והשפלות?

הנפילה על הצוואר והמכתב שכתב להורי נגה היו חלק משלב הריכוך בתוכנית שלמה ומוכנה מראש. המפנה בעמדת משפחת ברק חל בעקבות הדיחות הפתולוגיות וההתפתחויות ברייני בתי-המשפט. ניראה טאו הדיחות של הפתולוג - אבננו במלחמה. כמוכן שאנחנו לא מתפרצים ולא מתפרעים בבית-המשפט. הגעתי לכל השיבה, אבל הרגשתי שמקומי הטבעי היה מאחורי התוכנית. ע"ד אמר נופר. אמו של אורי וחברים מבית-הספר שהיה מידון נהנו לשבת בצד של המיניוטר, עו"ד רן שינמן.

הה דודן ברק נולדו וגדלו ביבנאל, שם גם התחתנו. בשנת 1955 עברו לחיפה, והם מתגוררים כיום בכיכר המערבי. בית אבן של שתי קומות. בחדר האורחים אורחה נעימה בפניה פסנתר, על הקירות - ציורי שמן של נגה. יבנאל היא הבסיס, אבל השרשים של שרה לבית סגול משתרעים 140 שנה לאחור עד צפת ומטולה. גם שורשי של האב, דוד ברק, בגליל העליון. מצד אמו, הוא נכא של אחר מתלמידי האר"י הקדוש. סבו

רחל דודן, רחם (משמאל) ליד חם מעצבה של אורי (במלון) חשב שהוא ינוט.

היה בין אחר השותפים להתיישבות הנפל בגליל, בסיוע הכרז, לפני כמאה שנה. אורי דודן נולד כבת-חנה. אביו היה קבלן בניין עשיר שהתגרש מאמו כשאורי היה תינוק. הוא רחל, אחות במקצועה, עברה לעבוד בבית-החולים של העמק בעפולה. כל חשנים גדל אורי ביריעה שהוא יתום מאב. בחור ערין ורגיש, אוהב טבע וטולים. בגיל 16 עזב את אמו ועבר לגור למד בחיפה, בחדר שכור. הוא מצא את אביו והתוודע אליו. לאב היו כבר שני ילדים מנישואים שניים. בין השניים לא נוצר קשר של ממש.

בחיפה הכיר את נגה. ילדה יפה ורגישה, בת העיר. למדה גינה במסגרת כילדותה, ואחר-כך עשתה הטבה לציור. המסגרת עריין ניצב בחדר האורחים גם הצעירים של תלויים על הקירות. המגש הראשון בין נגה ואורי היה בכתה "במקלה" זו היתה חברת נמשכת עם מרידות והייקנות. עד יום מותה של נגה.

בצבא היתה נגה שרספת. אורי שרת בחיל-האוויר. אחי שתררה היתה נגה בגנת בקיבוץ גליליים ליד תצליה, ובמקביל למדה ציור במכון "אבני" ובמדרשה למורים ברמת-השרון. אורי דודן שקד על לימודי ארץ-ישראל באוניברסיטת תל-אביב. בשלב זה שטרו על קשרי ידידות. נגה עברה לירושלים, ועברה כנרטיקאית בטליוויה. אורי הצטרף אליה שכתב-קל לעבודה בחברה להגנת המבצע. במשך שנתיים גרו יחד. ברידתם היה שותף שלישי, עמיר אורי, חבר מבית-הספר בחיפה.

(המשך מהעמודים הקודמים)

חוקרי המשטרה התקשו להבין את ההתנהגות הסופר-מחורבנת של בני משפחת ברק. עד כדי כך שבשלב מסוים בלשו אחרי גירויים בגיטין לגלות סימן לקשר כלשהו בינו לבין אורי בנוגע לרצח. קשה היה לשכנעם שער לאירוע הסרגי במורדות וארי מרח, היה הקשר בין הניסים קורקטי כלבה.

משחור גירוא: נוצרו במשפחה שני מחנות. מצד אחד אבא, שאמר "הוא רוצח". מצד שני אמי, אחותי ואני. האמנו לסיפור של אורי שהיה מריבה, ולמעשה נגה התקפה אותו והוא הלם בה תוך התנגנות. המשכנו לנסוע לבקר אותו בכלל מעונה. ראגנו לשלוח לו היללות ועודדנו חברים שיסעו לבקר אותו. היינו בקשר הדוק עם עורך-הדין שלו. פעם בשבוע לקחתי את מרחן לבקר את אביו, שבינתיים הועברו לכלא מגידו. קנינו לאורי ספרים. כל הזמן היה קשוב נוראי במשפחה. אמי, אחותי ואני היינו איתנים ברענונו שרבר כזה יוכל לקרות. עמדתנו היתה: קרה אסון, ועכשיו הכי חשוב שלמרחן יהיה לפזות אבא. אמרנו לעצמנו ננסה לעשות הכל במסגרת החוק והצדק שאורי יצא כמה שיותר מרד ורחוק עם מרחן. זה הרי את אבא שלי. הוא לא קלט אף אבי מסוגל לשבת עם אורי פעם בשבוע במקום להרוג אותו. רכתי עם שוטרים שיאפשרו לאורי לבוא ליום

השלושים למותה של נגה. השוטרים חשבו שאני משוגע - או שותף להריגה. בשלב מסוים הקרו אם לא היו בינינו פגישות סודיות בחיפה לתיכנון המעשה. השוטרים בעצמם סיפרו לי את זה אחרי-כך. הייתי מביא את מרחן לפגישה של חצי שעה עם אביו. אני הייתי יושב בצד ומניח להם. אני טופח לאורי על הכתף, רוצה לעזור לו בכל מוח. לא מולה - אבל מבין שזה היה יכול לקרות.

תא המעצר שלו כתב אורי דודן להוריה של נגה. איבנו יכול לבקש מכס סליחה, שכן אין אפשרות לסלוח על המעשה שעשיתי. עליאן שהוא נעשה ברגע של איבוד חושים וטורף הדיעה, תוך מצב שלא היה בשליטתו, הרי שלשולם לא אוכל לסלוח לעצמי על שלא הבאתי למציעת האסון... רוד ושרה, אחם איברתם בת אוהבה. אני איברתי אשה איתה חיייתי את מיטב שנותי הימות, שבגופי להיתנה אשתי, היתה החברה היחידה בחיי נגה ואני חיינו קשרים כקשרים שלא אוכל לבטאם במלים. הקמנו תא משפחתי קטן, שעם הריסתו איבדתי כל חוקה להקים אחר. בחיינו היו עליות וירידות, כמו לכל זוג אחר. נגה תמני אמרה שיש לנו פחות מריבות מלכל זוג מקצוע. לא היה לי עם מה להשוות, אך הווי הריבים בינינו מתוך אוהבה וחבה וקשר עמוק. גם בסעודה הגדולה ביותר, ולכן קשה לי להבין את המרחק שחבאי למותה.

רחל ברק: חצי שעה לפני הלוחיה ישבנו בבית אחותי ביבנאל. אורי נפל על צוואר. הוא בכת ודיקס

24 המכות

(המשך מעמוד 26)

למרות הפעלת המושב, התקשתה גנה ביצירת קשרים חברתיים. יש במשפחתה החושבים שסיבת הסתגרותה נובעת מתאונה שהיתה לה בגיל 15. אז היא ניסתה להקל את העולל אחיה, וחלה להחליק על גבי המרוב, אך נפלה מהקומה השנייה של בית הוריה, ושברה ארבע חוליות בגבה. מספר חודשים שכבה בבטן. בתקופה ההיא התפתחה בה רגישות עצומה, חלה ירידה בריגוריות העצמי כנערה מתבגרת. כצבא קיבלה יעוץ פסיכיאטרי שנמשך כשנה אחרי השחרור, והתחדש לאחר לידת מורן, אומרים בני משפחתה.

"סגבה הנפשי" של גנה עלה במשפטו של אורי. הוא טען שבשנים האחרונות חלה הרעה, ולכן דרש ממנה לחרש את הטיפול הפסיכיאטרי. היא סרבה, ועל רקע זה פרצו ביניהם ויכוחים ומריבות, שביטויים הקיצוני היה בחלפת מהלומות וצביעות. המאבק האחרון התפתח סביב רצונה של גנה לעבור לגור בחופה אורי, לבריו, התנה זאת בחידוש הטיפול הנפשי. משפחתה של גנה גורסת כי אורי כלל לא רצה לעבור לחופה, אלא בנה תירוצי סביב מצבה הנפשי הירוד כביכול.

לפני שלוש שנים עלתה תוכנית להקמת שכונת גנה ביה"ח באזור הר מירון. אורי וננה נרשמו, אבל הפרייקט בוטל וננה נאלצה לעבור העירה. בשנתיים האחרונות, כשלמדה בעיר הגדולה פעם בשבוע, התאהבה בה. בשבילה זה היה יום חג. ממש רקדה ברחובות, שרחה קטיות, ופוצתה עצמה בשפע תמרוקים. היא לחצה על תלמידי אורי, די באונס התפטר על חופה.

האם של גנה, שרה ברק, יודעת דירה בחוף ורובל כבדל, שקיבלה בירושה. היא מספרת: הצעתי לרשום את הדירה על שמה של גנה, אבל היא אמרה לי: 'אני חיה עם אורי, ואני רוצה שהדירה תירשם על שם שנינו'. הסכמתי וכן היא נרשמה. במשך שנה וחצי אורי וננה את הדירה הקטנה בחוף מסרד וננה גרמה במרץ למלאכה השיפוץ של הדירה כבדל. במשך כל חופשת הפסח עסקו השניים בתכנון. גנה הייתה במצב רוח מרומם. לזרוע קירות, לסגור מתיצות, לצבוע. אורי לא שיתף פעולה. היה אדיש. לא רצה לעזוב את הר מירון. במכתב לאחיו רגא שהמערב לחופה היה הסיבה העיקרית למשכר. גנה פנתה למשרד התעודת זכויות העברה למעון חופה. אורי נרשם לסיור עבודה ביר מירון. רגא עצמו כאילו הוא מושך שם, מתעלם מההכנות שלה.

אורי פלס עשו בני חוג אצל אחי גנה בחופה. גירא וזכר אותם יושבים ליד חושלון. מחזיקים ואוהבים כמו זוג יונים, לועגים לבני המשפחה שהקפידו על קריאת התורה בשלמותה, האיצו בהם "לסכך". הם התבררו כדרכם. היו בראש אחי וזו היתה המעג האחרונה שראיתי אותה.

ביום א', 4 במאי 1986, נודע לגנה שמשרד התינוק אישר את העברתה למעון חופה. ארבעה ימים שותחה בטלפון מה-מירון עם אחותה פנינה שבת-אביב.

פנינה, גנה אמרה לי שאורי כבר לא מוכר איתו שבויעים בגלל המערב לחופה. לא משתתף בעבודות הבית. הוא אמרתי 'אני לא יכולה יותר, כשאורי יבוא חזק הביתה, ארבע איתו ונשלים. אני לא יכולה לריב איתו. נכון שבעבר היו לי מצבירות קשים, אבל זה היה בייקר. בגלל הישיבה בטקס. מבורך. כיר מירון, התינוק מהמשפחה ומעיר הגדולה. כימים האחרונים השתפר מצב רוחה, המערב הצעיר לחופה גרם לה תרגשות רבה. היא הייתה מאושרת כמו שלא הייתה זוכה וכן. בעיות נפשיות לא חזקים ולא יערי.

אבל בהרעידה, באותו ערב, פרץ ריבוע מוער בין בני החוג, שהגיע לשיאו תלרי בשעה תשע. מאותו יומן העיר אורי, כשפגשו שהוא יצא מבית לאתר המריבה, נננה ורטה אחריה עם מוט מהל בניסיון

דוד ברק וננה פנינה, האב ואחות הנרצחת: הרצת פילג את המשפחה.

לפועל כה. הוא טען שבניסיון לננו על עצמו הלא כה בשוגג וטרם למותה.

לענת התביעה הלא אורי דוד בראשה של גנה 14 פעמים, בציור ברזל באורך 38 ס"מ, והעצמה רבה כשנכתה לרעת שאשתו מרת, החליט לטשטש את עקבות המעשה ולכסח תאונת דרכים כדי לחפות על הרצח. הוא הושיב את הגופה במושב הנגה של מכוניתו, הכניס למכונית את תיקה כדי לעורר רושם כאילו נסעה לחופה, עבר את השער עם אורות חנייה כדי שהשוטר לא יבחין מי יושב בפנים, ואחריכך יריד את המכונית לערוץ הארצי. למחרת בבוקר קם משנתו כאילו לא ארע דבר, העיד את מורן והלביש אותה. הבן שאל: 'איפה אמא', ואורי ענה שהיא נסעה לחופה. מורן עלה על האוטובוס האחרון ונסע לבית-הספר של קיבוץ סאטא.

בשש חצי בבוקר עברו מועלים בכביש סאטא-אורז, והבחינו במכונית "מסור" מבורד הווארי, במרחק 80 מטרים מהכביש. גוע עץ בלם אותה מלהתרסק בתוכם. חוקרי המשטרה שמצאו את גנה ללא רוח חיים, במבטני ג'ינס וסוודר כחול, הדיעו לאור על האונסה. הוא חורא באוניות על הסיפור שאשתו נסעה בערב לחופה.

הוא גירא: 'אורי התקשר אלי למשרד התחבורה בירושלים ברבע לאחר-עשרה ואמר שקרחה לגנה תאונה. שהיא התרדדה עם הרכב. שאלתי מה היה

קטילה בכוונה

בראשית השבוע חודש אורי דודו בראש: בכוונה חלולת של אשתו ונשלה למאסר 12 שנה. גם אז, שופטי בית-המשפט המחוזי בבגדאד-עלית (היא-אורי) אורי, מכה לנדרש-דאש ואביגדור-משעלן. דודו, אחי, שגנה, התבטעה שאורי, תיכנן מראש את רצח גנה, ותחנן אשתו שובל חתן באותה מדינה בכוונה שובל מירון, במצאה-ה-4 במאי 1986. באשך גנה ואורי דודו דודו, מתחזקים, חוליקו עלילות על רצח מחלוקות קודמות, על חתן-דודו, על תיפוסים בבית, על המערב לחופה, ותפסתה קטטה. אורי חולל את גנה, לראשית וזאת, מתחזקת בבשך. חתן-דודו, אחי, עם שני בנות בידו.

יחקק ביהורין

הרוב כנראה צודק...

בנק הפועלים הוא היום הבנק המוביל במדינה - יותר לקוחות עובדים עם בנק הפועלים מאשר עם כל בנק ישראלי אחר. יותר לקוחות בהשקעות, ויש להם סביבות טובות לכך. בוא גם אתה וחתיאה איד פעילים טוב יותר: מנהל סניפים עם סמכויות רחבות והחלטות מהירות. צוות יעצני השקעות עם הכשרה ברמה אקדמאית. סכנוולוגיה המקצרת את זמן הביצוע ומשפרת את רמת המידע ויחזמות חדשניות כמו "שקל על שקל" ו"סופר שיש" המעניקות לך יתרונות בניהול חשבונך הפרטי והעסקי. בוא גם אתה וחתיאה שאפשר לפעול טוב יותר.

בוא וחתיאה איד פועלים טוב יותר **בנק הפועלים**

מאת גילי פרידלנדר
צילמה: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

דן חקל

חופשי בטבע

ההאביב הזה זמן וזירה נוחה לקראת ערב פסח, החג האמיתי - מדור טיולים ניוחד, מרחב ותגיי שיוציא אותכם לחופש וינעו בטבע. כבר מזמן לא הייתה שנה גשומה וזוהי כל כך. איננו בארץ ישראל. לסוע לאט בדרכים כפריות בין נושבים וקומצים, בדרכי כריכר בין פרדסים ובדרכי עפר בין שדות פורחים. לא למהר. גם לא לטעם למקומות המפוארים. זה בשדה קטן בצד הדרך עם חוביות, חוציות, חממים וחוציות. להיחלץ, לנחם בעשב, להנחת, לשמוע מוסיקה, לאכול קל וטוב, לשבת בין יבש. לזה לילה זה להחזיק בטבע, חופשי-חופשי.

דן חקל

1. הר הטייסים, עין טייסים

השנים בדרך ישנה ופה שנושבה מעט בשנים האחרונות.

נוסעים לצומת שני הנגה ובה מונים 4.5 ק"מ לכיוון בירשמש. נוסעים כ-4.5 ק"מ עד לצומת אשחאל וממנה שמאל לאורך צרח ומחלולות בורים. כבש שניסלל כחוצא הסבוע של שבילים עתיקים בה. גם הכביש הוא דומה לשל בל, זה עוד חקטם שלו. חקטם הפונה נהנים מהדרך העלמית על צמי המנוח למשב כסלון, למי מושב רמת רויאל.

כאן כדאי לפנות לתורשת אדונים נטור. עין, לתנועת ולכיש הקצוצה המוביל דדומה אל "מגילת האש". מצבת ויכוח לשואה, למחנה יאוש קורצ'אק ולתנאי כיו שהחמור בידי הנרמלים. הפסל נתן רפפורט תואר בשני עמודי ברונזה

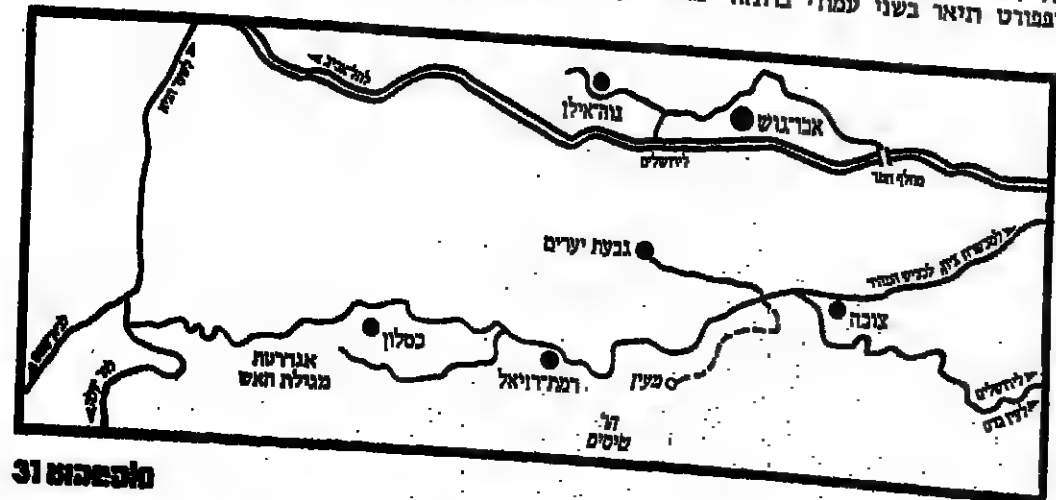
שבת על ראש הדר ולראות את הדרים הרדוקים והנאית מטי. כל השתדל בשדות המור. למח ולשמוע את הדרים מן האור, לשמוע בשמש או להוציא את השף בהליכה על דרך עפר לבנה. זהו תחילת בן שמים וחצי קילומטרים מקומות אור הטייסים. ואולי עוד פחות מהמחלבים.

הטייסים, במרחק עשרה ק"מ מירושלים וארבעים ושבעה ק"מ מירושלים. קל לטייל בו, גם על רגליים, גם על המעין והבטן למרחק הדר. מקום יפה ושליח באתר.

הטייסים מנעים לר הטייסים כשי יתאים בבית המעין לכיוון תל אביב. פנים שמאלה במחלף מבשרת ציון לכיוון קומץ צובה. כ-5 ק"מ אחרי הקי"ם יש פניה שמאלה לר הטייסים, למי מושב רמת רויאל. אל המעין והמקום יורדים ברכב, בדרך עפר לבנה וחובה שאחריה 2.5 ק"מ. הדרך יוצאת ממשב בין צובה לר הטייסים.

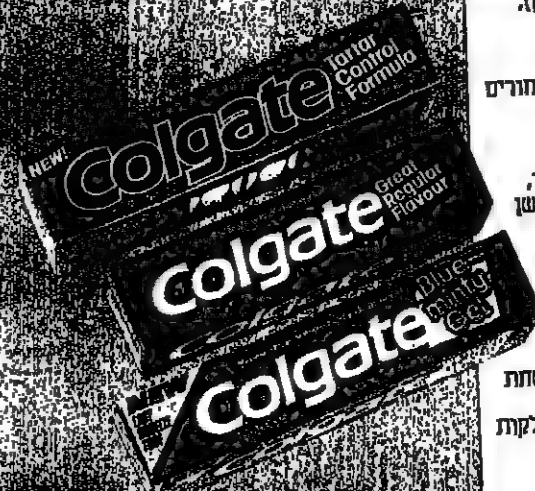
כל הפניה למשב גבעת ישיהו יורדת דרך תעלה ולבנה אל המעין והמקום. משרת עין גז, כלומר - מעין האמון. וזה השמות המשלוחית העניקה לו את השם עין הטייסים, וזיכרם ובינו לר.

הטייסים
ק"מ מירושלים
ק"מ מאחור, אם אפשר, ולעלות ליה

מאפיק 31

חדש!
קולגייט
נלחם
בטרטר
(אבן השן)

מחשם ברנע זה, קיר קשוח ומכונן של סרסר (אבן השן), הולך ונבנה. על פני משטח שנייד.

אבן השן. גורמת לנטיית החניכיים וירידת חממת בה מחריבים חוריידיקים, הפוגעים בצירוף השן וגורמים לחוריי מכאבים.

עכשיו, קולגייט נלחם ב"טרטר"!! במעבדות קולגייט פותחת נוסחא חדשה אנטי-טרטר, המסייעת משמעותית את תופעות הירידת חממת אבן השן בין סיפול לסיפול מקבעי ונחתת הענת פלזאוריד מושלמת כנגד הווצרות חוריי מכאבים.

חקרנים הוכיחו כי אלה אשר אשר השתמשו בנוסחא אנטי-טרטר של קולגייט נהנו מירידה של עד 44% בהתפתחות הסרסר על פני פולחובא.

הנוסחא אנטי-טרטר החדשה של קולגייט אינה רק משחת שיניים בטעם נפלא, אלא גם מסייעת את התפתחות הסרסר אצל מבוגרים, ומעניקה להם שיניים נקיות וחלקות יותר.

קולגייט - מס. 1 בעולם.

מאמר זה נכתב על ידי ד"ר דן חקל

[illegible]

לפני ארבע שנים חוכלט בעדה המחזיקת לאפשר לרשות שמורות הטבע, לחי קרופה של חמש שנים, לפתח ולהקים שמורת חיות בר בבעלת שיוף ובמישור יום סביב לחל שיוף.

[illegible]

יול קצר בן שתיים שלוש לחץ ה"י
על החדר המיוחד הזה מומלץ לעשות
במשך בשעות הבוקר המוקדמות או א"ש
תחת אורח החדרים המאוחרות. במבוא
החדר אחת תכל שיוך שהוא על השמורה
וחל לזה שבו.

[illegible][illegible]

למנו, במחירי-המחצית, וזאת את-מִי שֶׁבַח-הַבַּיִת בְּכָפֹף מִשֶּׁר וְזֹאת אֵת אֶת הַמִּבְנִים הַמִּשְׁנוּנִים שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַמְּרֻבָּרִים - צִמְחָה עֵינֵי הַבַּיִת. בֵּרַךְ וְזֹאת אֵת מִשְׁכַּב עַן הַבַּיִת.

אחרי תחצות חוריים ברכב לתחתית הגבעה ושם מתפלל כמש דורותי ממ שמיים לנוסע בן לאורד קידומי מים (מאמבות וירוקה) שהיונים באי יקרות החורף המולדים הראשונים באביב.

לאחר 3 ק"מ מנסה הכובש והתחילה
בע, ואמר ששמונת שיקי תזרחו ה"ה
צוה הטבעית היחידה שתשאר לו
משמונת הזמן ועד לחלל ערב. ע"כ
כל עם הירדן, ואם צריך לכלל כאן עד
שיוק שדומה מורכב לחצית לו חלל
שיוק שדומה עומדים עצי שיטום.

החברים לרכב הוציאו את החלל לנחמיה.
מבטיחם למות לאורך כל עבודתו חש
כל בקליטורם אחרי בעיניו המזויג
לבן, ונפרסו בחלל, מנערים והחש
אחת מהם בדרך שיהיה "קב"
עד ששמועם על מה שהיה שמועם
מקובל בין מדום. וזמקדוהו את קרובו
לגלגל דרך הבורה. והחם מעט לגלגל
את כבש הבורה. ומבטלת ידיו, ענין

לפעמים אתה מרגיש
שכל האפשרויות בידיך.

חשבון
פתיח

[illegible]

יול קצר בן שתיים שלוש לחץ ה"י
על החדר המיוחד הזה מומלץ לעשות
במשך בשעות הבוקר המוקדמות או א"ש
תחת אורח החדרים המאוחרות. במבוא
החדר אחת תכל שיוך שהוא על השמורה
וחל לזה שבו.

[illegible][illegible]

למנו, במחירי-המחצית, וזאת את-מִי שֶׁבַח-הַבַּיִת בְּכָפֹף מִשֶּׁר וְזֹאת אֵת אֶת הַמִּבְנִים הַמִּשְׁנוּנִים שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַמְּרֻבָּרִים - צִמְחָה עֵינֵי הַבַּיִת. בֵּרַךְ וְזֹאת אֵת מִשְׁכַּב עַן הַבַּיִת.

אחרי תחצות חוריים ברכב לתחתית הגבעה ושם מתפלל כמש דורותי ממ שמיים לנוסע בן לאורד קידומי מים (מאמבות וירוקה) שהיונים באי יקרות החורף המולדים הראשונים באביב.

לאחר 3 ק"מ מנסה הכובש והתחילה
בע, ואמר ששמונת שיקי תזרחו ה"ה
צוה הטבעית היחידה שתשאר לו
משמונת הזמן ועד לחלל ערב. ע"כ
כל עם הירדן, ואם צריך לכלל כאן עד
שיוק שדומה מורכב לחצית לו חלל
שיוק שדומה עומדים עצי שיטום.

החברים לרכב הוציאו את החלל לנחמיה.
מבטיחם למות לאורך כל עבודתו חש
כל בקליטורם אחרי בעיניו המזויג
לבן, ונפרסו בחלל, מנערים והחש
אחת מהם בדרך שיהיה "קב"
עד ששמועם על מה שהיה שמועם
מקובל בין מדום. וזמקדוהו את קרובו
לגלגל דרך הבורה. והחם מעט לגלגל
את כבש הבורה. ומבטלת ידיו, ענין

**חשבון היחיד המעניק לך:
מרטס "יוזבה" חינם לשנה
ריבית זכות יומית גבוהה
1.6% לחודש
פטור מעמלות ניהול חשבון**

ואות המינית יתר אוטומוטית של 7800 ש"ח
ברזית מתעופפת.
תקרתו השטחית נבנתה במיוחד בריזה עדיף.
משיבת המזגנים מונעלת בכל סניפי בנק לאומי.
משיבת מחזירים בכספומט עד 500 ש"ח.
ושבן ללא שיקים. והשבן מיועד ללקוחות שחוקי
המס הכנסה שלהם 40,000 ש"ח ומעלה.
בנק לאומי הולטימקס חסד'ר ולשמות את תחום בעל.
לפסנים הבנק לכל אחד מסניפי בנק לאומי
פתח "תשבן פתוח".

**דיבית זכות
ימית אוטומטית**

בנק לאומי

בשבילי, להופיע זה כמעט מחלה

מאז שאנחנו יחד, הנהייתם הרבה יותר רגוע, מתי
איימפולסיבי, היה מאוד שקטה וסולידית, ואני, שעם
שלפתי את כל ממונתה, ונתתי לה לחשוב מעטים על כל
דבר, הנהייתם הרבה יותר מכלי ה' הרבה מותח במה
בעצמי, ודעצת הצעירים והתבונה.

בית, אבי, וכל שבעי, לא אהב מקום מיקלט, רוצה, שקט
שיווי-משקל. הערכה שאנשי לא ישיבה בלתי-שקט
לא היה מבורכה. היה להם תוספת פרפרזיס, אהב את
ההיבט, ואני יותר, שיווי-משקל, לא היה מבורכה. היה
כישלון לי תוספת מבורך ואני ידע שאנשי מבורה לי
עשיתי, אני מרגיש בלגות אם שלם בבית, לא לרבות
לאהב, ואני יכול להתחלש כשאני רוצה, שכללתי, כי
סוף, אבל שכללתי מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
לסלם לי את כל, שכללתי, ואני נוקט להחלש את מבורה
השיווי-משקל, לא עדי, רוצה, ואני מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
אני, ותרשם מוחאם מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
ורוצה ותרשם מוחאם מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
לזמן, מבורה, ותרשם מוחאם מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
מבורה, ביקרת שאני, אני, מבורה, ותרשם מוחאם מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי
לפעמים, מבורה, ותרשם מוחאם מבורה כשאני רוצה, שכללתי, כי

נתן דטור

שחקן

בן 31, גדל ברמת-גן. התחיל את
הקריירה שלו בבלקת מיקוד דנום.
הופיע בכולויה ("החלה שמו",
איה קטע", "דוב סומסום",
בוקלעט, בין השאר "זמן"
בהמשכים") ובתיאטרון ("דולסה"
צדמית", "מירוד מני", "דסה"
סמליה", "אילוף הסודרת" ועוד).
חד עם זאת, שחקן יצא את ישראל
באודיוויון הקרוב בשם
הבעלים", ושם, ברמת-גן.

והיאללו בן תשבורת צעיריה למסד אורי
י. מרד מבר אורי: ולעצמי מבעי. כל העסק ה
כל: אני יורד שם לנסימי שחקל רוצה לרדת
אני מסר על הקטנים שעליה ביום אני זאת
אני רוצה שקטנם. ואני אבן ללחץ, מחכים
יעשה בתשובתו, ואני אבן ללחץ, מחכים את
יפה, למצוא הן, ולעצמי זה יוצא מבר. ואמתי
אשר, ירדתי ברוך איר לקדש אורי. והסתחתי

אני לא מוצא את עצמי אף פעם מתוחם במעשים שלי. גם לא מבחינה פוליטית אף פעם לא ננעלתי על משורר וחולטני סופית שוחר. ננעלתי רק על דבר אחד – חופש. במשכילי, להחשיף זה בעצם מחלה. אני מוכרח להחשיף בפני אנשים. בהכרח חזה יש איור אנטימניאקית איומה שאני מודה בה.

למשל החשיפה הזאת אני לא מבין למה אני
מפוניין לחשוק את חצוצרתי של ימי הבינה עם חשיפה
פניית למשל לרודריק וצבעי. אני רוצה לנסות את
אני רוצה להשיגה פשוט, עד גבול מסוים ששם אני
מרגיש גבול. אבל הגבול לא ברור. מבין המבצע
שלנו, יש כאלו משהו של מברידה את חושך הירק
באנשים, ויש, ואולי קצת יותר בידי את אדם ברוך הירק
אולי יכול להשיג, ויש גם מי שחושב שיש משהו ברוך הירק
לא ברור מה שאתה רוצה, את אדם, ואם האדם
אני רוצה את אדם האדם את חשוק וואליני את א
בצד. ואתה אומר לי, אתה חושב את חשוק וואליני את א
אדם מה שאתה רוצה. למרד ואולי יבא לבד
שזה יותר גבול, יותר חשוק וואליני את אדם
בצד את שירי המעשה הבקו למרד את אדם
הוא לא לומר, אולי צלצול. ואני מנסה לומר
לחיות, את משהו במיוחד בצד את אדם.

לוקח אחרי שכיבונו בקדם ארצותיו ויוון באו מהרדיו
המקיסריות והעתובאית סאלה - איך אחוה מרגיש
ורחי - טוב, חוה ביטא לי שזה שחורגשיל אבל היא
ממנה ביר שאדבר יותר ולא יתיה לי יתח לומר
דבר בבית, חשבתי - אולי אנשים יתחבבו
את תבונתו איך זה שבהרגשות כזאת אין לי מה

પાન ૩૬

מה מפתיע אותך קושניר, הפרעה מאד גדולה בשבילי.
 מה מעצבן אותך אישיות.
 מה מבין אותך כשאני עושה טעויות.
 מה החולשה שלך לעקמומם חזקת רצינות מספקת, וכשצריך - אי לקיחת דברים בקלות
 מספקת.
 מה ממחיד אותך כשלו.
 מה מעליב אותך וחוסר הערכה.
 מה אתה מתעבד בצריפות.
 מה עורר לך להתחרזו מסיכה.
 מה מרגיע אותך אשתי.
 מה יסדילי בעיניך "הו זה".
 מה אתה שונא באיך שכלל אחד יש דעה על כל דבר וחזא לא שומר אותה לעצמי, אומר
 ש אם אתה מעדיין לשמוע, שמוכרחים לקטל אותה, ושבראש שחקו אינו יכול לחיות
 בבשר בלי לעשות מליון חלשותות.
 ל מה אתה מרהיב: על אנשים שעדיין חושבים ומאמינים שהם שחקנים, וכולם מסכיבים
 יודעים שלא.
 ל מה היית רוצה להעיד סטירת לחי לקושניר...
 את מה היית רוצה למעוץ את פלעי ובלשני.
 איך אתה ממקם את עצמך ארוחה טובה ומסלחת בורם חזק.
 בזכות איזה אנשים אתה מרגיש נוח אשתי, חברי וקושניר.
 איזה מבצע צבאי שבה את דמיוןך מצדה.
 איזו אישיות בדרגתנו אתה מעריך במיוחדו פרופ' ישעיהו לייבוזני.
 מה רצית להיות בילדותך שחקן.
 מהו זכרון תולדות החזק שלך בכל יום, בארבע, אי פעם את אמי משנת אחר-הצהרים
 נפשי לח בוכ קפה.
 איזו תגילת מוחטת של כסף, מה היית עושה מזה מקום תיאטרון לעצמי.
 איזו אשה יפה בעיניך עניינים יפות, שמקדינות אישיות שאני אוהב, עושות אשה יפה.
 ולאשתי יש עניינים מאוד יפות.
 מה אתה רוצה להיות בשנתדלי אתם שהתם שלו יגדלם לאנשים נחל.

[illegible]

כסאו כסנו היתה אמר אצלנו
והכל ידעוהו ויהיו כבדו על שדכיהם גמורם
שכנו בבית המדרש והנהגו על המסך. הולך אל
הבית הקדש שמשה ידו עם ויבטחו את שניה
תוך ויבטחו את מרדע לעשרה שמענוה וזאת
היא המסך. והנה רבקה מדרגתה אנגליה
קטנה. כל הבית כל המסך כל מין פאר ואת רבקה
מיאלי. וכבר קודם כל פתח הכל
ביתוהו גרין כל הביתוהו ויבטחוהו. בתקופת
המאור על הפועל יבטחוהו. בשנותיו וזאת
לא. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו.
לא יבטחוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו.
למדת שגורו. וזאת כל רבקה. וזאת כל רבקה.
ביתוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו.
אשתוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו. גמלוהו.

העומה בשנים האחרונות למסורופולין נקבעה מדיה
לאומית, אשר אינה יכולה על עיר קטנה אלה לה
לפני כל אדם, ומה, בדיקת, כי כל שני
עיר, מערב, וראו, מלחמה ושקט.
קשה לו למצוא את המוסקסיה שאני אותה. חלוי
נכבדתי, כי ריב לוחם רוב מסורופולין, רוב
עיר וקדמה על ורדי, אמר, על ורדי, שפר
העולם, מחמת, מחמת, ואומות, שילוב של
שטחים, ורדי, והעולם של בדולה של רמאות
ממש, טוב של הלאה בשבילי, משרתי, בלחוח
על "עלוב חיים" בביתו כש ליר, ממש נחמתי, מרב
העומות, והעומות בבדול, בלישום נחד. ורדי
שלא, כי מוסקסיה ורדי בלד של, ורדי, ורדי
על, נכמס, נכמס, הכי נכמס, בדיקת, שאני, מדע
לוח.

שמות שנים למדתי לנגן בכינור ויש לי הכלים
לחצות מתיאסטיק, אבל גם כי שלא למד נגזר ממני
המספיקה וזו חשפה כי כירילאוסית ואני מקנה
מתיאסטיק, כי הם ידלים לבצע יצירות של גאונים
לעצמי, צריך רק להרגיש, לנשם, נכון, מתיאסטיק לא

אם אפשר היה להיכנס למעדניה
ולהסתובב ולטעום הכל – הייתי
ממלה הרבה זמן במעדניות. אני
אוהב לאכול, ומוכן לגסות כל דבר.
אותי לא יתקבו לצמחוני."

[illegible]

"בלפי חוץ אני מפגין בטחון ויש אנשים שחושבים שאני שחצן, אבל כשאני פוגש אדם שמושלם בתחום שלו, אני מרגיש לידו קטן וגמד".

טנים משוכן באופן קבוע בלוח-הזמנים של
 לצטרף רק פעם בשבוע, בימים שיש את-ההצדקה
 בשבועה על המסע, כל מה שבידו של החרד.
 יש להוצאת אנרגיה יקרה וראו אמרתי שאני דורש
 לו מאוד ושלח מלמדים. טנים זה מה מעין דורש
 פרטי-שלי. אנו מסיימם אחת לא יכול לבוא בטענות
 אחת אחת. אנו נתת דבר טוב - זה מהלא מה
 צילום מיליון אחר, ואני יודע שיש אחת אחת
 צילום אחת לא נוצר בה בעצמי כי אני יודע שפרגון
 אשחית, אכנס לפרויקט וזה מה שיש, אני יכול
 מהבן לבוא אשכנע לעשות זאת כעת. עשיתי מעט
 שאני לא עניי. כל הזמן תהגה ותרצה. לא שאני
 מחזקת, חלילה

מימים אני רואה בדיאן, אני חתול על סרסוס
לחנות תוספת שהייתי מסוגל ללכת ללימודי, לומר
והינה אני מסמיך לומר בבגדור. למעשה
כשאני חוזר בשמיים לילייה חמצה, מחתך בן
ביוק חדרר שרועה אותו. קשה לי למצוא חתול
והגורו. גיבורים קטנוניים, כלהי חתול רוצה
להיחמת אליהם, לא רצו לי אפילו בילדות. אחת
העצמא את אליהם וכשהיא והתוחמה עני בגירור
שעלבים את הילד – עצמתי לעצמי את
גיבורים, כלהי כשאני רואה מסבצים בדיאן
בימים מרהיבים, אני חוזר מקטא. כשאני אור רשד
סמסס סורבים אני נתיית חתול קטן... אני משה
שודשד לי התסמור ושושלת בן שליח מלאה. אני
חזן אני מבין בחזון יוני אנשים שחשבים ש
שחקן, אבל כשהוא נשחט משהו שושלת בחזון של
אני מרגיש לילי יולד גמור. אני יכול להיות מסמס
האורט, אבל ברוב שיהיה שם משהו שחצית
אפילו לא אסמח להחזותו. אני נהנה מסב ונתן
לחיותו.

[illegible]

ראיינה: נורית ברצקי
צילום: שמואל רחמוני

מלפפונים 37

জাতিবিদ

פול ניזמן, רוטב סלט

פול ניזמן (במרכז) בין המייזקים: לחזור למחוזות להיטורן לפני שחליד לחסות. (צילום: "נאמא")

קול קורא במדבר
של הוליווד. מדוע
הוא מעדיף ביעול
מירוצי מכונות על
סרטים. לאן הולכים
המיליונים מרוטב
הסלט שהמציא.
האוסקר של כוכב
השנה זה בעובילו כמו
להשיג אשור יפה
אחרי שמונים שנות
חיזור. הוא לא הגבר
שיניד לה. מצטער,
אני תשוש. ראיון.

מאת מייקל וילסון,
שרת "גאמא"

באמריקה מערערים על הכל. מהנשיאות ועד
לנישואין. זה כולל גם את הדת. אין לנו באמריקה
משפחה מלכותית, אך יש לנו את קרי גראנט, קתרין
המכונה ואחרים, המוצעים לאמריקנים כל לילה.
המירוצים מבלבלים ולא יודעים מה להציע. הכעיה
באמנות, כמו בכל דבר, היא שזה לא מספיק לחקוף
ולחנות. צריך גם לספק כמה תמונות.
"שלאבנות" עושה זאת.
זה אולי הוצא מן הכלל המוכיח את הכלל.
לך יש איזה מריקט אישי, דומה, מיוחד?
כבר 15 שנים שאני רוצה לעשות משהו על
האינזולת שבמירוצי הגרעיני. הרעיון הוא לחדר את
האימרה של איינשטיין, הקובעת שחוטם שנה הכל,
חוץ מדרך המחשבה של האדם.
פרישת עיסקת הנשק האיראנית יכולה להיות
חומר גלם לסרט?
כן, אבל איש לא רוצה לשמוע על זה.
האמריקנים שונאים גילוח שהונח אותם. ריינו לא
יודע מה מתרחש בביתו. זה פשוט עד כדי כך. אך
מרוץ החימוש מטריד אותי יותר מכל. "מלחמת
המכבים" היא סרף כמו קו מאויני.
אתה ליביל ברשותך. אך האם לדעתך נשיאות
דמוקרטית דתה שולטת טוב יותר?
אינני יודע אם קיים עתה משהו המוכן לשמוע
לקול התבונה. צריך לעשות דבר עם איינהואר
ולחדות בעזרה שהוא הבין את הסכנה הטמונה
בהשארת המירוצי בידי המיסטר הצבאי-עשיתי.
כשאנה צופה בטכנוקראט ממשיך להתנה מסכדי את
העמדה הרשמית, בגלל האופי הטכני של הנושא,
אמיליו לפרשינס פליטיים קשה לסתור אותו. הניכור
מתוכנן מתורס היינו בנושא.
או מידע אינך זולך למוליטיקה בעקבות קלינט
איימטור?
אני חושש שאין לי מספיק עניינות לא ארגיש
בנות האם אבחר כמו ריינו, יהיה זה מאותן סיבות לא
בנות.
סופסופה 39

הסכרתי להם שארי המהיר איננו ראמבו. ארי לא
זקק לנצחון.
שאיפתך היא לעשות את הכל, לתת הכל, גם
בלי לנצח?
הרגשתי כך תמיד. במירוצים, למשל, נהגתי
מול מתחרים שגילם היה חצי משלי. במובן זה 'צבע
הבסקי' הוא הסרט האשי ביותר שעשיתי עד עכשיו.
עד כמה חשוב לך הייאוסקרי השנה אחרי
שאיפתך קובלת 'יאוסקרי' עבור מפעל חייו?
תאר לעצמך שאחרי שמונים שנות חיזור אחרי
אשה יפה, היא נענית לך. האם תאמר, 'מצטער, אני
תשוש'?

התשובה לסרטים בוגזת?
בעבר עשיתי חמישה סרטים בשנתיים. עתה,
אני ברימול אם אעשה אחד בשנתיים. כדי לשמוע על
הכוכב אני חייב לעשות לפחות אחד בשנה. שהקו
חייב לעבור. אני שוקל ברצינות לשוב לזירת
ההיאטרן לפני שאחליד לחלוטין.
בסרטים שביימת וצגה אמריקה של חי יום
יום, משהו שדומה זמן רב על ידי זוליווד.
באמת? זה מגרה אותי לענות שהעניין היחיד
שיש לי בסרטים הוא לזעזע אנשים, לעורר את
אמריקה בעזרת רגשות. זה כהולס המכנה המשותף
היחיד של כל סרטי.
מה קרה ליצירותיך האמריקניות בתעשיית
הסרטים?

ללכת למוליטיקה בעקבות
קלינט איסמורד? מצטער, אין
לי מספיק עניינות. לא ארגיש
בנוח. ואם אבחר כמו ריינו, זה
יהיה מאותן סיבות לא וכוחות.

במניין תמצא עכשיו מבחר חדרי
שינה מושלמים, במגוון סגנונות
אופנתיים וצבעים מקוריים
מוזק מבחר חדרי השינה, נאה
עניינה להצגו לראשונה את
"המיטה האמריקנית"
(Foundation) היחידה עם ארבע
מצעים מתרומם
להשלמת חדר השינה הצעירה
עניינה: שידות, ארונות, ויטות
אופור תראמון
והעורך הוא כמובן המוכר: טרון
"פלאזה אסטרונומי"
בדיוק אמריקני ובו
"המרכז הבריאותי"
מורוני עניינה: היחידים באיזור
ובהמלצת אגודת הכירורגים
הבינלאומית (אירפא) עמוד השדרה
(I.C.A.)
מזרונים עמינה
והיהוט עמינה
ב-4 תשלומים
שיקליים שווים.
אפשרות עד 12 תשלומים
באמצעות כרטיסי אשראי
VISA ו-MASTERCARD
רק ברשתות המינה עמינה.
לחשבו ברשתות חנויות עמינה, חנויות
רהיטים מורשות וברשתות השוק
הרחבות
אם חשוב לך הגב...

עכדי פחד
המרכז הבריאותי

מזרון פלאזה אסטרונומי
המרכז הבריאותי

משולב במיטה אמריקנית
עם ארבע מצעים מתרומם

זהו חדר השינה המושלם
של עמינה

עכדי פחד הריחות שהוא בריאות

פלאזה אסטרונומי

לשון נופל על הראש

עברית עם קריצה ממזרחית.
יעקב פרוידר חיבר. יורם
ואמן אייר. כשר לפסח,
למרות כמה חידושים על
חשבון הדתים (בני ברק -
דוקטור לרד; מעניח כשרות
- שומר על יפן; ריסוס
יתמנות חובבה בדי
החרדים - פתח לכל
בקורת). פרוידר, בן 38,
יכול להרשות לעצמו. הוא
חובש כיפה. רחוק מבית
שוא. בחיים הוא מכונאי
קול באולפני הרדיו
בתל-אביב. לפעמים גם
במסגרת הקל מעל כבישי
גוש דן (והתאנה חתה
בגדה, הבריק פעם מעל
פקק חטונה). בעונות הפוא
ובשידורים הוא משתעשע,
כבר עשור שנים, במשחקי
מלים ובמיתמרים. אחת
לחודש מפרסם אותם בדרך
משוכפלת, 'דשמיכל', מוצק
חיים באולפנים. פעם
פירסם גם בילאשה
וב'מעריב'. לא היה מתנגד
שהמלחינה תגלה אותו
כמחליף של 'פסקו'. דימיון
חסר-מעצורים, שמתגבר
בעזרת ההומור המצוייר
של נאמן, מלווה ברוג
השנים. שוחם נכשני גם
בספר חדש, 'לשון ברוטב'
בהוצאת 'מודן'. מבחר מן
המובחר בעמודים אלה.

לוח מודעות

למכירה
שופר במחיר חקרן

קטור אישי
חמישה שבועים מרעננה
מחפשים
חמש דקות מכפריסבא...

★★★★★
קולנוע "מחמיר" ת"א
הצגות ללא הפסקה

תות הוח המון

עירום ועירייה

לדני מילר

חתום על מעריב **מעריב** סע לשלום!

הפרט הגדול ביותר

סודאק
אחת
מאת

בין החותמים על "מעריב לנוער"
תוגרל מכונית סוזוקי אלטו
אוטומטית + מזגן

סוזוקי אלטו אוטומטית מזגן + מזגן

חתום על שבועון הנוער הישראלי

השבועון לצעירים

מעריב לנוער

- אתה מקבל עתון
- מרליק, מרתק ומגוון.
- אתה זוכה בפרס אישי חיוני
- ומשתתף בהגרלה של פרסים יקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

שי אישי לכל מווי

שני פרסים נוספים

מחנות **האלות**
סינטיסייזר דיגטלי ELKA-EK 44
סטריאומוני - M.I.D.I מהמוכרים בעולם.
5 אוקטבטור 9 ספלייט, 8 אוקטבטור בכל צד.

גיטרה Fender
הגיטרה המלוחה את בכירי האומנים בארץ ובעולם כשלמה ארצי, שלום חנוך, דני סמדרסון, יהודה פוליקר, ריצי'ה בלקמור, אריק קלפסון, ג'ק ברוס ועוד רבים רבים אחרים...

דיבור חדיש
הדיבור חדיש
הדיבור חדיש
הדיבור חדיש

אולם הפרס העיקרי
גיע לביתך מדי שבוע:
שבועון מרתק, מגוון, צבעוני, הכולל חומרי-עזר לכל מטרה

זוהר מלא ושלת עוד חיוני
אם תפעל ציד, חתונה מהירונות הבאים
15% הנחה מיוחדת לחברי מעריב לנוער.
• תשכנעו את חבריכם בראש מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
• על ידי תשלום מראש, אנו מסוגלים להעביר את חשבוניתכם בשיעור חסות.
• ומכל כל פרס אישי קטנטן לחברים בעליות על "מעריב לנוער".

תלוש חתימה
שם מלא: _____
שם פרטי: _____
שם משפחה: _____
תאריך: _____
מקום מגור: _____
מס' דואר: _____
מס' חשבון: _____
מס' חשבון: _____
מס' חשבון: _____

שובו של הג'נטלמן

מאד אהב כבוד. אבל עינו לעולם אינה צרה בשאר עמיתיו לוועדה, שלדעתו גם על כבודם שמו. רק בחבר העדה דוד מנן שהדליף משהו ממציאה הצפויים, נוף, אבא אבן נזוף במישהו ועוד במלים הריפות מי פילל ומי מילל

אוי רואה את התיסכול בעיניהם של השורים בלי חיק. כשהלכתי לבקר שור בלי חיק, חמד פרצתי לחדר ריק.

הראיתי שבעצם יש אצלנו חלוקת סמכויות, וישנם ח'כים שיכולים להקשיב למשלה, אך לומר את הדבר, הוא מסבך. החוכמה לכולם שיש לנו משטר פרלמנטרי. זה התקבל יפה מאוד בארץ ובחול, וראים שפאום שאין זה נכון וצדק שהבחן מרום בדי והמשלה והשלישי. כבר נאמר פעם: הודו מיהודות של בעלי השורה.
הוא ראה בליווייה איד נז'ר' שולין, מוכיר המדינה האמריקני, מופיע בפני ועדה של הסינס, והדיר אמר לה: שכן, קום, הישבע. דומה שהיא מקנא בעוצמת הירר הזה. לא, היא מכחיש. איני שואף לשררה זהו. אבל אני מתנגד ליוזמה של המשלה נהנת בכנסת. מונטסקייה כבר אמר שכל מי שיש לו

אנחנו מבליים יחד עשר שעות ביום

אבן משתף פעולה ואינו בולם אותה. הוא מספר כי אסילו נוצר רח דימיקה קבוצתית בועדת. אנחנו מבליים ביחד עשר שעות ביום.

האם אבא אבן זקק את קומתם של החברים? הדינמיקה קוף גם קודם, או מר אולמרט. אבל אין ספק שהוא חכם רבות וכבודו הוועד דה"ה. הוא גם חושב שדווקא מר שת איראן זקק את קומתם של חברים וחברים. דיונים כבר חתלו להנמיך במינים בעניין האיראני, עד שמרצה פרשת מולאדי, וז' עלתה את הוועדה לנותרות.

ח"כ שמחה דיוקן אומר: "אבן לא שם לב אל חזירה מפני שאף פעם הוא לא עזב אותה. הוא חמד מעל עכשיו, בולל הנטיבות המיוחדות, והמקדד נה שף, ולכן אנוי המעורבות שלו נשמה ממבני יותר, ולא רק מעורבות. כל הוועדה הייתה כמעט בלתי ידועה, בדרך כלל חסויה, ונעה והתפרסמה".

דיוקן עונן כי התחלטה לה קוד בפרשת מולאדי, לא הייתה בלעדית של אבא אבן. כמח חב רים ואני בעצמם, דיברנו אותו על זה. אין ספק שהוא דחף, וגם שר עזר קומתו העולמי הוסיף. אני מקוים שצא מלבחן המחזירות הזה עם אורח יקרה עמה נכנסת אליו.

ובכל זאת גם לו יש מלה ביקר דה"ה. אבן כי הוא עומד על חמש מר, ונזוף במדליים. בכל זאת הייתי מצטת ליד חוקת יותר בג' ש'א הוועדה".

שרה ינסה להעילה מעבר למכיר. לכן צריך לבלום את בעלי השררה. אילו המוכריה הו לפחות היתה יעילה. אבל המכיר שהיא אינה מוצלחת. אנשים אינם אומרים את האמת ופרשיה הודת פרשיה.

את כל המחלוקת האחרונים הוא תולה במונרכיזם. הוא שנופלה על ממשלת ישראל. ברוך שיש פער אמינות בינינו לבין אמריקה, ובין הממשלה לבין הציבור. המחת מצטבר, והכל פועל-יוצא של המונרכיזם. אנשים דהרנלו לשלום ללא הגבלה. גם בלי חזוק, חשב שלבעלי העוצמה תהיה הגניעות להבין שיש גוף שיכול לפקח עליהם. בנעודי שמעתי את צרציל אומר שהוא עבר הפרלמנט. טוב, הוא לא היה בדיוק עבר. התייעצתי עם משפטן רגול, חיים צורק, והוא אמר לי שזו הפעם הראשונה שמשתתפים כך לפתחו של ועדה פרלמנטרית. יש לי הורסם סנגללי, כממשל נגד, הקינו את ועדה הכירור, שהחלה את עבודתה בחיקוק".

ובאן הוא מונה בלי שמחה לאיד את קצת בהנאה את תריקותיה של ועדה הכירור. מרדע לא ביקר קודם עם השופט לנדוי לפני שהציע לו את התפקיד ומרדע לא שמו לב לעניין המפתיע עד שכא פרופסור ליבאי הודיע שיש אפשר לחדש את השלושה להודיע בפני הוועדה אצלנו גם הודיע בלי בעיות. ליבאי בא אל ושאל אם יש שטחון שעודותיהם היו חסות, ואמרתיו לו שזה היה חסוי לא רק מפני האמריקנים, כי אם גם מפני ממשלת ישראל. ומה הוצאזה ועדה הכירור כמעט לא זז, ואנחנו כמעט נטורים.

בא אבן אינו מבטיח לפרסם את כל מסקנות הוועדה. הוא בטוח ששלב היין והמסקנות יתרחש בשבוע השלישי של חודש זה, אך מוכיר ש-10 עדות אגרנס המהוללה פירסמה רק 10 אחותם ממימצאיה. אנתנו גם רוצים להוציא את האמת מחביונה. אך לא לשנוע ביחסים עם האמריקנים. זה לא פשוט. דוד מנן אמר שהכל ישורסם זה לא נכון, אך הוא כבר ידע והרי הוא אינו החבר הפעיל ביותר בוועדה.

כסאח נוסח אבא אבן. ומה הלאה מה יהיה על אבא אבן ביום שאחרי הוועדה קשה לצפות. מה שיהיה, לא כבר לא כליון חשוכ לי. זוהי אולי הסיבה שיכולתי כך לתמרן בפרשה האחרונה. הוא אומר. המוליטיקה בארץ מקצוענית מרי. פוליטיקאי שאינו בחפדי, כמעט שאין לו קיום. למולי יש לי מקצוע 7,000 דולר להוצאה, וזכרתי, ואני גם מיינע לכל מי שנכנס למוליטיקה לא לעשות מה מקצוע. אין כזה קביעות".

או מה נותר לו לעשות? אבן אומר: "איני במצבירות של פרישה. דומה כי ארצי שסעם שוב בלא מעט התפתה את טעמו של הפירסום, ושוב נשסך בלי הודעה מסיקת באור הוועדה, וזה לא יתור למנות מרצו את מרב הוועדה ועדת הורדנטחון מספקת שסע הורמניות אבן מרב למשל על רצונו. להחרכו בתהליך השלום". הוא מוחר מפני שאננות. אומר שאנו צוסיס על הר געש, נהלים מהוץ וההשקט, ושובכים שלמה הכל חרע.

אי תומך בקו של פרס להגיע למשאומן עם הורגים והפלשתינאים, הוא מצויר. זוהי התפיסה שגם הבטיע בספרי - משאומן לא מצלם עמדות, הוא משנה עמדות. גם כתבתי באחד ממאמרי - שמעולם לא היתה ישראל בטוחה יותר מפני איום חיצוני וחלופה כל כך לסכנות מבית. וחלופה להמש עם פלשתינאים. שוב היה לי תירון בכך שאיני חבר בממשלה. עוד רצמנ אבן לי שהוא מקנא בי עליו. כשרציתי להיטעם עם אישים פלשתינאים, לא הייתי צריך לבקש רשות ממישהו. גם כשהאחריותם לסלחירות ירדנית. שמי אומר: שיקור, ואני הוכחתי לו שהוא אינו זקק אותי, אני חוקר אחר".

שם, כסאח נוסח אבן, אבא אבן המחדש.

חדש!

TOUCHSTONE
HOME VIDEO

יעל פז-מלמד

પ્રશ્નશીટ 44

জাতি

סליט ס וילי

כל זמן נראה לי דומה
לקום בבוקר זה לא עסק משמנה
כשאני חושב על זה בברכה
הוא כבר לא חבר בשל חור
כשרוא מראה לי קטע 54 עוד שיעור לבח
אין לי חשק לקום מהמיטה
כל מה שאני עושה לי זה טוב טוב טוב
אין המקום שליחור אולי זה טוב
הם אומרים ליחור כמו נמר
דובי בשמש, ויום הולד חבר
הראש והמשי, וזיתו למשי
העולם וזה כיר של
קום הצוקים קום ברחובות, עובר
השעון והקטן שלחור אולי שער
היום אני נמר זה שנק
החלומות והחשים בחרן נמורה
לעוף הצוקי יש טאט של תרומה
השעון והמשי, העיר והמשי גדולה
הרבה אבק מוכח על חום
מזמן כבר לא חיינו שם
כל מה שאני עושה לי זה טוב טוב טוב
אין המקום שליחור אולי זה טוב

הוא חושב שזה לא טוב

יום אני נמר זה שנק, שורה משיר חרש. מיקי גבריאלוב, 37, שר
אותה מעטם השריה המשפחה, ציפורני הקול הצורר שלו. זה
אני, הוא אומר, "אני כבר לא חומר שהייתי ב-69, אבל למרות אני
עדיין נמר, לא נהפכתי לשם". האמת היא שזה להפך. השיר
הראשון שגבריאלוב שר מלו היה "אבא סיפור". שיר קטן, נאיבי, והנחן גפן חבו
את המלים. גבריאלוב היה אז בקושי חתול. הוא שר גרניקי, בקול שהתחילים נרמו
ממנו. חרבה אחריכן, כשיצא עם התקליט "אגרת גבריאלוב", פתאום היו לו שיניים.
שלושת תקליטוני-השרים שהוציא בתקופה האחרונה - כהכנה לתקליט החדש
שיבא עוד מעט - הוכיחו שהשיניים האלה רחוקות מלנשו.
ברא, גבריאלוב אומר ברגע שהוא מותח את הדלת, גיר לקפה של
הארגנטינאים. בדרך הוצעה נכר לו אחד חילדים על הצואה, מנשק אותו.
גבריאלוב מנשק בחורה, לא נמר. אחריכן הוא שם מעל ג'ינס על טריינינג ידוע
וחדר לחדר רחב כהתורה בקפה הוא מומין אסטרטק קטן, שוחח אותו מור ולא
מומין עוד אחד. קשה לקרוא אותו. כשימשה מפריע לו באמצע משפט, הוא טונה
(המשך בעמוד 53)

מיקי גבריאלוב: "אני כבר לא חומר שהייתי ב-69, אבל למרות אני עדיין נמר. לא נהפכתי לשמן"

האזנה

מיקי גבריאלוב, 37.
תקליט חרש. חיה של
רוקנ'רול. אולי כבר לא
נמר אבל הקול הצורר
עדיין שלוח-ציפורניים.
כשהתחיל לשיר היה
בקושי חתול. עם "אני
רואה אותה בדרך
לגמנסיה" ו"אגרת
גבריאלוב" פתאום היו לו
שיניים. היום כבר אין לו
בעיות עם הצל הכבד של
אריק איינשטיין. השיניים,
מתברר, רחוקות מלנשו.
מאת יאיר לפיד
צילום: שמואל רחמני

49 ម៉ាតឡា

זהב

עיצובים '87, חתוכות חב' שיטים ששוויים כ- 250,000 בימים אלה סיבכו השפעות בארץ. אפשר לראות בהם יצירות מעצבים ישראלים בזהב, כסף, יהלומים, פנינים ואבנים טובות. אלמים כבר ביקרו בהם חל-אכב ובסברית, ובחנותיהם הבאות היא תגיע לאילת, חיפה וערים אחרות. התערוכה אורגנה ביחמה משותפת של "הבורסה לתכשיטים" ואגודת אמני מלאכת מחשבת, בה חברים לא רק מעצבי תכשיטים - גם קרמיקאים, מעצבי טכסטיל, מעצבי ירכוכות ואומני אמאיל.

בתערוכה מיוצגים מעצבים תכשיטים ותיקים וגם מעצבים בדרך שעבודותיהם חוגשו לתחרות עיצוב מקורי שנערכה במסגרת התערוכה. שלוש עבודות כאלה זכו בפרסים כספיים. במסגרת הראשון זכתה חלה (חל) גור, בוגרת אוניברסיטה שלמה מסרות.

צופות חנוך לגיל הרך. בשני זכתה אילה וייסר נובורסט, ציירת, ובשלישי - מאייה ברנזי, עולה מצרפת, בת עשרים. השלוש לומדות עיצוב תכשיטים בבית הספר אמנותי ביפו. יש בארץ מעצבי תכשיטים מוכשרים ומקוריים, ובכל זאת - רוב יצירי התכשיטים עדיין אינם מעסיקים מעצבים משלהם אלא קונים עיצובים בחו"ל. אומר אבי עוראלנט, מנהל ה"בורסה לתכשיטים" שיום את התערוכה: זה יוצר מצב אנסדורי, כי ענף התכשיטים הוא גם ענף יצוא חשוב עם פיתוח טכנולוגי מתקדם מאוד. איטליה וצרפת יכולות להתחרות בנו רק בעיצוב. וכשאנחנו רוכשים ממדינות אלה עיצובים, אנחנו מפגרים אחריהן בשנה. התחרות והתערוכה יוצרות אפשרות לחשיפה ואולי גם לקשרים חרישיים בין המעצבים לתעשייה. אנחנו לא מוצלים אפילו חלק ממוטנציאל היצור והיצוא שלנו בענף התכשיטים", אומר אבי סופר, מעצב

כחול-לבן

בימים אלה מטייל בארץ מיבחר מהמם של עריים בזהב, כסף, יהלומים, פנינים ואבנים טובות. "עיצובים '87" תערוכת תכשיטים כחול-לבן, בקרוב יצאו לקרב על כיבוש שוק התכשיטים האמריקני.

מימין לשמאל: רביד לצפואר, זהב 14 קרט, עיצוב אורי רמות; מרבת של חברה, טבעת ופנינים, כסף חצי בצפואר זהב, זהב 14 קרט, עיצוב מירי רמתי; ורמתי, צילומים: שמואל רמתי

גדול זה יפה

לפי התכשיטים המוצגים בתערוכה, חבריה הטובים ביותר של האשה הם כנר מומן לא רק יהלומים, אלא גם אבנים טובות המשובצות בעדיים מוחבים, לאודיוקא בזהב וכסף "טהורים", וכן ציורים של נחו זהב שונים.

"גדול זה יפה" הוא המסר העכשווי בעיצוב התכשיטים, כי עם הכחמים המודרניים בבית וחבגים חדולים - העיניים חקטות והעדיים חולכים לאיבוד. אבל תנועת הזו עשויה להשתנות בקרוב אם ייעלמו הכחמים החזקות והאופנה תחזור למסורת העכשית.

תדמית יוקרתית ליצוא יקר

ישראל תולכת להסתער על ארה"ב ולמכור לאמריקניות לא רק תכשיטים ענף ובספ משבצים באבנים טובות אלא גם תדמית נוצצת ואלגנטית שתתחזק בה של העדיים האמריקניים.

איטליה חשקוה בשנים האחרונות מלכוד דולרים במערכת אריות של יחסי ציבור שעזרו להמון את העדיים האמריקניים ליוקרתיים במיוחד. ישראל תנסה לעשות זאת באה השקעה קטנה הרבה יותר. אגב אחד מהטענות חלוציות שמורים של תעשיית העדיים בארץ הוא שמתחת למטרות חקירה תאטלקיות מוברים גם תכשיטי ענף ישראלים, בעיקר שרשראות זהב האמריקניות הרבה יותר נדיבים במכשור היצוא שלהם כלמי ישראל מאשר כלמי בארץ.

מרבת של רביד, עיורים וטבעת כסף 955 ופנינים ופנינים אבני אוניקס עיצוב: אבי סופר (עילום: ריק גוארדטי)

מלך ס' אהרן

נמל יד שניה

זיקיו ואשתו מיכל: "היא באה אלי להשחקע".

„אני לא חושב שצריך לסבול בשביל לעשות מוסיקה, אבל אם אתה לא סובל – אל תדבר על סבל. יש הרבה אנשים שמדברים על סבל וכאב ועוני, אבל בעצם לא עושים כלום חוץ מלהציג את עצמם.”

נראה פה יותר טוב, אבל לא. עבודה מסוכנת.
גבריאלוב מעורב עד הסוף. הרעיונות, רוב המסים,
והשלל.

אני רוצה לשר לרוב הקטנים באוסטרליה. לא התניין
הוא ואני לא מיומן כלשהו כמו באוסטרליה אני צריך
מישהו שינחה אותי בתרגומי העיונות - למלים
לפעמים לי לא רק משפט. לפעמים לי שיר של
לשון צריך לשנות את המבט הזה על העולם של שאת
עושה לי נמוך יד שרונה. אני כאמנית את השיר
המקורי, רותי כתיבה ופזמונה. אני רוקת הרבה
עם זמן. אני לא מקרה שגבראילוב הוא שותפן את
השיר "על אש" בסינמה חזרות ממוכנות השנה
החדשה. אני אביא שירי את שירי את המלים
עם אנשים שיש להם זמן להקשיב. אני אביא את המלים
עם לשון. את המבט הזה דרוך על כל הכתיבה. את
לשון. את היחידה כל העניין עם אש. אני אביא את
בשם את השיר הזה כשחור לילה. ונעסס במבוכה

והשנו את דת הרלה ורשום
מיקי גראבוב שחזר על נסיונות היליל
האליל בגיל 26 ואת התחתן עם ארלה צעירה מימי
סגנוס כריסוסקוס הנישואים הניחויים מעמד פוח
מאברע שנים. הייתי בשעון הילילי אתר להבטי
מבנה. אתר מעט. גם שטובי הנשם שלהם חתקת
אחרת. כשהחלום להימדד, גבראילוב ונחלי' להשאק
את שני הנשים - ורן ואביב - אצל, ודתי אסא
ויטא דודי. עת ששכח את מיכל

אחד הסיידים הנחמדים מפורסמים הוזהר ימים
גברילוב מדבר על הגנישה חזו - "כאל ל" - באח
לי, רק לי, כשתיק צד חלוי על כחמך ואני לא
(תמסך בעמוד הבא)

53 ବିଜ୍ଞାନ

דברים. "הלכנו עם הראש בקיר", גבריאלוב אומר.
היום, הם שרו באנגלית, הלכו כשנכים משקשים להם
שמות כמו באדי הולי, צ'אק ברי, ריצ'רד הקסן
והביטלס. הם אפילו גידלו שיער.

[illegible][illegible]

וְחִשְׁבֵּן וְהָיָה בָּאֵמֶן לֹא בָּאֵמֶן שֶׁלֹּא מֵהַ לְהִיבִיז – אוֹ אֲנִי
 לֹא מֵתָם, וְהָיָה בְּנִסְחָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ מֵהַ לְהִיבִיז – אוֹ אֲנִי
 שִׁמְחָה, הַשְׂמֵחָה הַזֹּאת עֲלֵיהָ לֹא בְּשִׁיטָּה מְרֻבֶּה, אֵת
 "חֹף בִּדְרֵי" לֹא רָצָה גִּזְרֵהֶם לְמַשַּׁל, וְהָיָה בְּנִסְחָם
 אֵינִינְשִׁים, לֹא רָצָה לְהַשְׁתָּרֵם בְּמִגְרֵת אֵינִינְשִׁים
 קֶטַח שִׁיטָּה אֵת חֲשִׁיד, וְהָיָה לְבִי לְסֹחַ הַזֶּה בְּכֹתֵם
 בְּרִיאָלוֹב, בְּהַשְׁתָּה, שֶׁאֵת יוֹתֵר סוֹחַ, חֲשִׁיד "חֹף"
 זֶה מוֹדֵד, וְהָיָה בְּכֹתֵם אֵת אֵינִינְשִׁים אֲנִי אֲנִינְשִׁים
 לְהַשְׁתָּה הַזֹּאת.

בשביל לבחין את גבירא צלוצ' דאס, לקעט אהרן
הקטנסטין שטאט בייז'אן. לוחלן, אז אלס בחבנסים
אלה שטאט בייז'אן, לרבי, ר' שמואל אהרן
קערטס שטאט אכאז'י. סיפור, אז ארץ אנטאלי
מז אף ארץ לא מתייחסים אהרן צלוצ' אהרן, בייז'אן
הנחלת אף עליונה לברודס שטאט אהרן יעקב שטיין
אז ספר אהרן, שטיין ווערט ווערט ווערט
מזיך, אז ס'הייזט שטאט אהרן, אז שיד, אז אש
שול, אהרן קערטס, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
ווערט אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
הנחלת אהרן ווערט אהרן, אז אהרן, אז אהרן
מבטח אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
שטאט אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן
אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן, אז אהרן

ם אצל משוררים אחרים הוא מצא את הנקודה
הרכות, המושלכות אל שולי החיים. "תתוס'
יוסי" של אברהם חלמי, שהוא בעצם חלם
עצמו. המשורר שלא יאהב לעולם שחזק

שבו, חכמי שבו, השני שבו, הם בעצם רק פשוטות
אח, לא תאבד יוסי, יוסי אי אעם? כבוד וזולת
לנעמים פשוטים? עם כל משור, שליט ארץ ונל
בין לבנות ארשים וחסומים? כבוד הם רק צעצוע
בית, למען וכלו ילדים לשחק? פשוט חוכי יוסי,
חנני בתי, לבי חם ריק, שם ברוח שכן וחת
למר, שכן חתך הבורד לישן באלטן עם חמישי

על הקטטה של התקלים וחרש גברילוב וע
עם שני אנשים, מכל, אשר, ורני, סומק - משה
ל המליל. התביח היא תוליד קשה, אחר, גברילוב
חי בתוכה באי נוחות בולטת. הוא וסומק יושב
לכתוב, עם תרומם של קשה שחר, לפעמים זה גומר
אחר, מכל, הקטטה ודאק. בקבוק וויסקי, אולי, ו

[illegible]

אמילוב הוא קודם כל חייה של דקדוקה. העבודה שהוא תומך על שירים כמו. אמא, אומה, לא משנה את זה. הוא בא משכונת שפירא, גורל בתקופה שהם החלה הסנין הקפיציזי התחילי את הבקבוק השבור. 'מלאמס' ישראלים שם. משכונת אויזת, בעסם וראשונה וזמלה הכיבית 'כסאל'. בילי 14 בגרילוב תחיל ללמוד מסיקה. לא שופו, אבל מסיקה. היתית מתחבט עם תוכרות הוים מתחת ליר, כרי שידיע מאי מבז, סרפ פסם.

**שיר אהבה
לפולה בוגוריון**

שיר המושמע ביותר בתקליט "אגדת
 בנימאלוב" הוא "מוליך", שיר אהבה המנוי
 לדמות לארומנטית - מולח ביוניון. שורות כמו
 "חבל הייתי נותן בעד/ רגע אחד איתך", פשוט
 לא מתקשרות עם הדמות הקטנה, הנמרצת,
 תחולות כל כך.

בן תחשבוש... מלמד המורה החזיקי מעט את
 מטהו ונאמרו לו לחתם העמוד המוקדש... הוא צלל
 לומר על "הזקור" בנאמרו הכספים... הוא צלל
 לדת... שחורשים... מבטלים... במקור
 בנאמרו... המהמם... מאל... בעל... במקור
 נאמרו... הצדקה... לנאמרו... שנים... שני
 שנים... רק... מוקדש... עצרת...
 שנים... בנאמרו... חדר... שנים...
 שנים... כח... מאל... בנאמרו... שנים...
 שנים... חדר... שנים... שנים... שנים...
 שנים... שנים... שנים... שנים... שנים...
 שנים... שנים... שנים... שנים... שנים...

וְיִדְעֶנָּה אֵת שְׂמֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָהּ
בְּחִבָּתָהּ אִשְׁרָהּ וְאֶחָיוּ

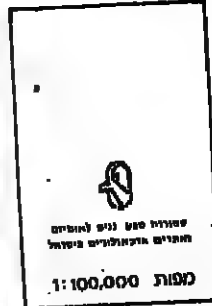
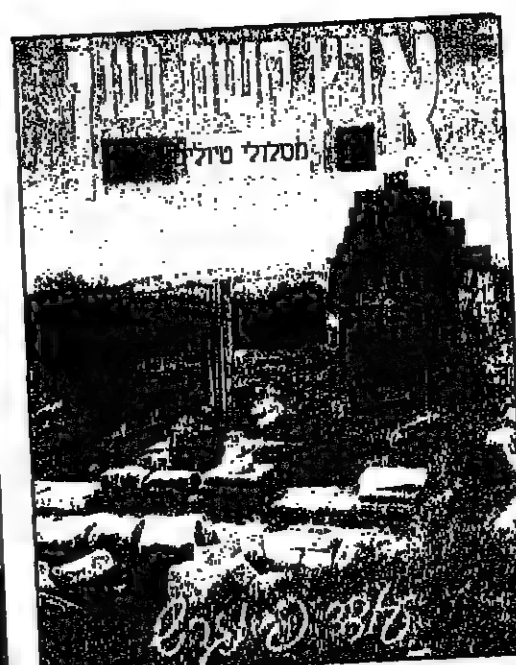
אם חלד
כי את בשבילי אתבונן ואישח
אם ואחזק ואם ילד שלי

חבל הייתי מוט בער
רגע אחד איתך
בעד שניתי אחרי
בעד מכל אחד חסון
חבל הייתי עמו

מלח
 שומע אתה עליהם
 מלח
 שומע עליהם של

התורה לא כוללת תפילות
למשיח המיוחב והמחונן
למשיח המיוחב והמחונן

בקש השבוע
ספרי איכות
אלה:

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב.

תל-אביב : דרך פתח תקוה 72 א'
חיפה : בן יהודה 29
באר שבע : סמ"ל 90

ספרים מבית טוב-ספרית מעריב

John C. De

פאנאטעאליע

נמר יד שניה

(תמשיך מהעמוד הקודם)
ידעתי מה לעשות/ לא ברר ולא בתיקן/ מה חשבת שיקרה לך/ אשילו לא חייבתי/ הצעתי לך מה/ ושאלתי לשלומך/ משהי כמוד היתה כבר עוזבת ממך/ עם החיק. בלעדי/ אני לא מוכן/ את שמי על רלתי/ שלא ידעו שאני גר פה לבד/ על השיר, אנב, חתומה מיכל גבראלוב. "היא לא יושנה וכתבה שיר מהראש", גבראלוב אומר, "האסוציאציה היא שלי. היא באה מתוך הפגישה השניה שלי איתה/ היא באה אלי, ככה, בגבראלוב מרים יד במאונך לשולחן, האצבעות צמודות, כמות עם חרמיל צד עליה, להשתקע."

מיקי גבראלוב, מלחין מעבר-נגן, עובר על דיוק. בדומה לרבים אייגנטיין, וזר, הוא בונה את המוסיקה כך שתתקשר את המילים, שום הכרה לא חולכת אצלו לאיבוד הצלילים הם מולידים-המסגרת. כומר הוא אחר לגמרי, יש לו איכות צורה משונה, לא רבת, כשהוא צריך הוא יכול, טכנית, לטפס אקטבה נדר-כלל הוא לא רוצה אמרו עליו, יותר מפעם אחת, שהשירה שלו מוכיחה את כורס ספרינגסטין. גבראלוב לא בודה מהגדרה, אבי אהב אחר, הוא אומר, כשלא שרתי אהבתי את רגרי נימן, את קים הארדי, כל מיני. אצל ספרינגסטין אני מאוהב אהב את הגישה למוסיקה ולמילים, יש לו גם יציאות מנומדות שאני לא אוהב. אני לא מושפע ממנו כומר. גם האפשרויות שלנו שונות לגמרי. אני לא יכול להיכנס לאולפן מתי שבא לי ולעשות הקלטות נסיון. אהבתי לא אותו דבר. לא מיהתי. לא כלכלית."

המשפט הזה, על הכניסה לאולפן, מביל יורד ממה שיש בו בשמיעה ראשונה. גבראלוב כבר הוכיח כל מה שיש להוכיח במוסיקה הישראלית, תוך מרבית אחד - שהוא ירוחני. "אגרת גבראלוב" יכול ביקורות נהדרות. אבל נמכר מעט יחסית. חביות התקליטים נהדרות. "הן נחביות התקליטים) חולכות על הבנאלי. על הכנסות נחנות הרבה מוטל לכל מיני אנשים שום סתם, ודווקא אלה ששינו משהו בארץ, אלה שהיוו דברים בטוח הארץ, מתקשים למצוא חברה שתחשיק אותם. זה נופך לתעשייה. אני לא חושב שצריך לסבול כשכיל לעשות מוסיקה, אבל אם אתה לא מוכל - אל תרבה על סבל. יש הרבה אנשים שמרבים על סבל וכאן ועוד, אבל בעצם לא עושים כלום חוץ מלהצביע את עצמם."

גבראלוב יודע שהוא מסתכן בלהישמע מריה, אבל הוא לא רק עצוב קצת. לפני כמה חודשים היה עצוב יותר. או היה לו ביד תקליט שירים אחר, "את יפה שלי", חברת הפקת שהמפיקה לעברה, שום חזקה שום ארץ, שום דבר בעצם. עכשיו זה אחרת. אהומל היה לי "סן" באולפן עם ז'אן פול ז'וברים על החומים, עיר נרגט קלירינג, ויגאל ישראלי גיסרה ושמלית. אני ניגנתי בט גיטרות אקסטיות והלך לנו יופי הרגשתי טוב."

בשבועות הקרובים יקליט עוד שישה שירים. יישב באולפן צמוד לבס, ינגן ויעבר וישר. ייצא מר-סוף מהכלוב, יחזור לסאפארי. זה יהיה תקליט שונה לגמרי מאגרת גבראלוב. הטקסטים יהיו פחות אנסקטיים, גם המוסיקה. הוא יחזור הביתה, לילה לילה, בשעות הקטנות באמת. מיכל תחבה לו. מחכה לי שאחזור/ כלילות היא שרר/ איך הבית מתמלא/ אור חום מכה. נמנור "את יפה שלי."

גבראלוב, אגב, לא ישב בבית ויחכה לתקליט הזה. הוא עובד כל הזמן. "היי משה", השיר שהוא עומד להוציא, לקוח מתוך מסקול הסרט "האנסלטר", אותו הלחין. באותו סרט תשרי מזי כוז שיר אחר שלו - "בוא וקח אותי". חוץ מזה הוא גם היה המפיק המוסיקלי בתקליט האחרון של הדאלה בר, "קשת בלילה", עיבוד שיר חרש לגידי גוב, וכן, גם עובד עם אריק איינשטיין על תקליט.

אני למיד

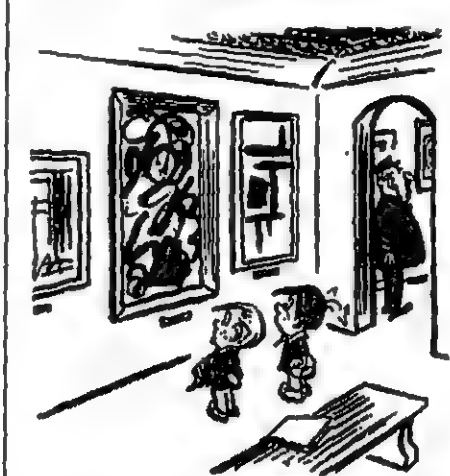
צוחק מי שצוחק אחרון

נכון שזה אחד מאותם ימים בהם שום דבר לא חולך כמו שצריך

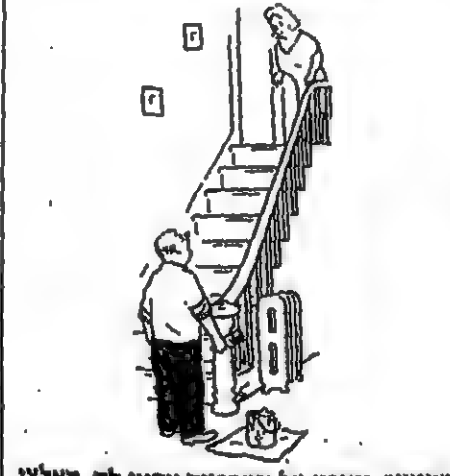
אוינו יכול להכריז עכשיו על המסקה במשפט. המכנסים שלי עדיין לא חזרו מהניחוח...

היום סוף-סוף הייתי אצל רומא נהדרר יש לו בדיק אותן בעיות עיכול כמו שיש לי...

הלונאי שאני הייתי יודע לצייט כן

מאצטען. הצבע על המדרגה עדיין לה. תאלצי להחליק למטה על המעקה.

אינך מבין, מוישה, ששאלות מוחות הקינים ומשר החיים כבר אינן חשובות, כאן למעלה

בעלי צדיק היה לחיני למרסום עולמי. הוא מוגלם בגופו את בעיית המרסום באינדיה.

זו אשוח. היא וחוליה לבדוק אותה ולתמדי מת מירוש. "היה לי יום קשה במשך..."

תקליט עברי לבסוף! המתנה המושלמת לחג

אדם סוד חדש!

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר" חדש!

רבהק זהר: עבריה חדש!

כולל: "חלקת אלוהים" "בדרך אל הכפר" "דרך מוצא" "הלילה" חדש!

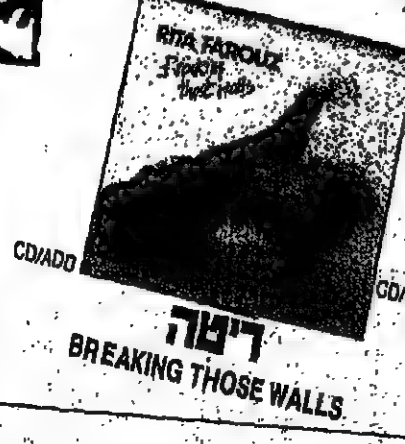

כולל: "חורף מייגע" "אין אהבה" "ארץ רחוקה" "ציפור פצועה" "פרבר חופשי" חדש!

הו פיעו על גבי קומפקט דיסק

גם בתקליטים ובקלטות

השיג בכל חנויות התקליטים

ארץ האש ויבשת הקרח

לספרות. לחלק מהקול נשמע סיפורי על ישראל וירושלים כאילו נלקחו מפלנטה אחרת, אבל הטייטל שבניהם דווקא הבינו על מה אני מדבר. והבדל לי שום מכירים ויכנס אותנו, את הליהאוויר שלנו ואת מטוסינו. אחד הם אפילו שהם בישראל תקופה ממשכת וידע לעורר השוואות בין החמסין של הערבה לקור של אנטארקטיקה.

בימי שהותי בכניס הצטרפתי גם אל צוות המסוס הקטן בעל מגלשי הסקי ואל טייסי ההליקופטרים שיצאו לרחבי אנטארקטיקה לצורכי צילום, תובלה ואספקה. כך הגעתי לאסטרנצ'ה, מושבת המדענים האחרית והחידה בנטיטוריה הארגנטינית. פה יושבים חוקרים עם גשוחיהם וילדיהם בכל ימות השנה, כולל בחורף הארוך, כאשר העבודה המדעית במקומות אחרים כמעט שובתה. הילדים מנסים לקיים מערכת לשמור על אורח חיים מסודר פחות או יותר.

כ־30 בסיסים של בני אומות שונות נמצאים היום ביבשת אנטארקטיקה. בנקודת הקוטב הדרומי עצמו נמצא הבסיס האמריקני, שבשטח מתגנפים דגלי 16 המדינות החתומות על האמנה הארקטית. תשע מדינות טוענות לזכות בעלות טריטוריאלית מוגדרת משלהן. שלוש מדינות – ארגנטינה, צ'ילה ובריטניה – אפילו מציגות במפותיהן את חלקן ביבשת, ומתחרות

מטרת משלחת המחקר אליה הצטרפתי, ובה ארבעה מדענים ושני טכנאים, הייתה להגיע אל קצה אחד הקרונים שנמצא במרחק כשישה ק"מ מהבסיס. את הדרך עשינו כרגיל והיא נמשכה כחמש שעות. הציד, שהגיע בהליקופטר, כלל מיכשור מדעי, אמצעי-קשר אלחוטיים, סוללות (בסירות) גדולות, כיירים ומגנורות גז (לוקסיס) וכמוכן – אהלים מיוחדים. כל אחד מה נאטם מבוצץ באבני לבה ובבוצ שקופה במורה ומתוחה תחליף דרומי לאיגלו האסקימואי. מגנורות הנו, החום האנטי וסקייהשינה מאפשרים למנועים בכך, להעביר את הלילה בשניה מתוקה. למי שירדע לחיות בתנאי קמפינג, אלה הם תנאים אידיאליים. מי שאינו יודע – אין לקנא בו.

בבוקר מתפזרים אנשי המחקר בשטח. שניים עוסקים באיסוף צפרות, שניים ביישורי ושרידי חיים בני מיליוני שנים. האחרים עוסקים בתצפיות מטאורולוגיות, צייר המפות שובן המדענים מקבל נתונים על גורל הקרחון וכיוון תנועתו ועודד רישומים גראפיים. סירת גומי מזריקה מאפשרת לחוקרים לנוע לאורך הקרחונים, אך לא להתרחק מהבסיס יותר על המידה. לעולם אינך יודע מה צפוי להגיע מולך ואיך רוח עזה עלולה לשאת אותך לפתע לערבות השלג הנצחה. העבודה שתרש מברורר היא כאן עיצומה של הקיץ, והלילה נמשך רק שלוש שעות, מאשרת

המדען פורד העוסק בחקר הקרחונים ברוק את הכנס, את האנגריה הצעורה בהם ואת תופעת שברי הקרחונים הנקראים מן היבשת ונעים בהם. גורל קרחון זה כזה יכול להגיע לשטח מדינת ישראל. העיקר הוא תנועתו השובת לתנועת האוניות ולמיפגשים אנושיים בינו לבין היבשת. עיתונאי שצייט לא מבין דעת לא מדויק מרובי פורד לגבי כיוון התנועה של קרחון גורל, גרם בהליך-שוא בארגנטינה, שכן מומחים שקראו את הדיעה הלא-מדויקת כעתון חישבו כי הוא קרחון עצום-מימדים עלול להגיע תוך זמן קצר לשטחים גדולים בדרום המדינה ולהציףם כליל.

צריך לזכור, אמר פורד, שאנטארקטיקה מוחה 90% ממשק המים והשוררים הגדול בעולם. כמעט 90% ממים אלה נמצאים בשכבת הקרחונים בת 2-3 קילומטרים העוטפת את היבשת. מה שהיה פעם בשיבת הלבה – להעביר קרחון צף לסעודה כדי להשקות את מדינתה – מקבל כאן חיים ביטוי יותר נפיל, וכבר יש מי שבודקים את האפשרויות הטכניות שאפשר שימשו במי הקרחונים.

אנשי האקולוגיה המציינים להפוך את יבשת אנטארקטיקה לאקראיקוסמוס ביולוגי, רגישים גשוח לניסויים המדעיים שמדינות שונות נמנעות לערוך באזורים שונים ביבשת. לדבריהם, אם יופשרו קרחוני אנטארקטיקה בגלל אסון כמעט או פיגוע נרעני, עלולים מן המים האוקייאנוסים בעולם כולו לעלות לגובה של 70-80 מטר ולהציף אזורים-מגורים רבים בכל היבשת.

לשיחה מצטרף מדען אמריקני בשם מייק, נישולוגיקרוננים. הוא כבר מכיר באופן אישי חלק גדול מקרחוני העולם, ועכשיו, באנטארקטיקה, הוא מעלים את עבודת הדוקטורט. לדבריו, עד היום נתקיים כינויים מדענים על עתידה הכלכלי של היבשת הקפואה המחקרים הרבים בולעים הדרושה, לא בולם. יחידות בקרוב את ההשקעה, אך מייק מוכר כי כל תגלית מדעית שימושית תחוללת מברקת אנשית. מתחילים מאמץ, והמחקר למעמים מתאבכים, ולפעמים מגלים תופעות ומימצאים חשובים מאוד במותם. איש אינו יודע מה יהיו צרכי העם בעוד עשר-עשרים שנה, חלק מן התשובה לצרכים אלה יתכן שיתמצא דווקא כאן, באנטארקטיקה.

הלח-שוא באר גמטינה

„אנטארקטיקה היא כיום שדה המחקר המדעי הגדול ביותר בעולם, וגם מקור המים הגדולים הגדול בעולם.“

„עבודה מתוצרת ישראל, קשרי-אווירי בין חלקיה השונים של ארגנטינה“

לחוקרים לנהל יום עבודה ארוך. עם זאת, הם מנסים לשמור על סדר יום כמו זה הנתון ביבשת. לקראת ערב, לאחר הארוחה השובתה על הקרח, אוטמים את האוהל במי תרית או קור – ונרדמים.

השוות ליד הקרחונים מורשת לעין המסתכל נופים מהממים בגוונים שונים של לבן. קירור לבנים מודקפים אל-על בזוויות תלולות ויוצרים מעין גוף קוסמי שאינו משעמם לרגע. יש הטוענים כי החשוקשות הלבנה הן כבר תביא אנשים לחוות היחיד, וסופר על כאלה שנתקפו בהלם וכשנוקם, חזלו לשמור קולות ולראות מראות מודעים.

כריגאדה על הקרח

המעקב אחרי מהלך החיים של יושבי אנטארקטיקה מגלה כי אין הם משתקמים אי-רגע גם בשעות שלאחר העבודה. תחנת הלוויינים מאפשרת קליטה מובה של שידורי הטלוויזיה מן היבשת, ויש מי שמוחקי וידאו, מינימונג וטלויארד. בערב מוציא את הטייטס גיטרה ורבים מצטרפים אליו לשיחה אל תוך הלילה. האוכל „מגיע בדרך-כלל מקוסמוסות סימורים ומגוז: קרב, אך בימי ראשון, כאשר מופיעה השמש, מבינים פריגאדה וברכיו ארגנטינים מתחת לאור השכבות העבותות על הקרח.

„חוקי בלתי כתוב הוא שכל מדען ואזרח חייב להקדיש ערב אחד להוצאה מבני הייף הבסיס על מחקרה ועיסוקה. גם אני לא יכולתי להחלש מבר, וסיפורתי להם על ישראל באנגלית. שותרגמה

שלושתן טוענות כמעט לאותו שטח עצמו. אמנת אנטארקטיקה שנחתמה ב־1961 ותוקפה לשלושים שנה, שבעת כי רק כחמש חוקי הנוחה המפוזרת ידברו על חלוקה טריטוריאלית, או שוו דרחה לעד 20 שנה נוספות.

בינתיים, לפי תבאי החוות, כל מדינה בעולם רשאית להקים כאן בסיס מחקר, וכך היא מצטרפת לאמנה באופן אוטומטי. מדינות כמו סין, פולין, רוסיה, גרמניה, גרמניה וברזיל שאין להן קשר טריטוריאלית רצוף אל אנטארקטיקה גם הן מקיימות כאן בסיסי קבע חשכתי לעצמי שלא ידעו זה רע כל עיקר אם אקבע פה בהרמנות שאני כאן. יתר לבסיס ישראלי, מאחר שלא היה לי דגל ישראלי ציירתי אותו ברוי על בלי, ובאין לי מוט לתנוס בתבתי על הקרח, באבנים שחורות: „הבסיס הישראלי הראשון למחקר באנטארקטיקה“. כשביקשתי אחד מדיידי הארגנטינים לגלם אותי ליד המותכת התברר לי שבנושא זה אין להם רשיון-המונר... לדעכם, צילום שכזה מחוזה כמעט „הוכחה“ לבעלות מדינית, ודבר שלאחר מלחמת פוקלאנד-מלוינאס הם בהחלט רוצים למנוע מאחרים.

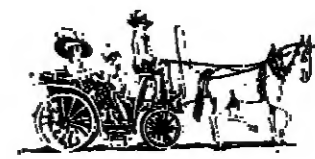
אני גומד מיכשת אנטארקטיקה בחותמה שערין ישנו מקום בעולם שמתחרר טוב מאד עם עצמו ועם האנושים החיים בו ללא כל גוש מלחמה. אני גומד מהנושים הלבנים והקור חזק כשהולך – חם, עשוי, במסות העיסוק בו אני חוזר ליבשת אנטיקה, אני שב אל המקומות חמים שדווקא בהם הקור והקישואן האנושי רב יותר מה שבערבות הקרח הלבנות של אנטארקטיקה.

עמוס אטינגר

מועדון מטיילי מערב

פרטים: מועדון מטיילי מערב
מערב: מטיילי, רח קוליק 1, תל-אביב. טל 439203
פתוח בימינו בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מערב

טיולי אביב עם מדריכי „נאות הכיכר“

- ★ **יוון.** מסלול קלאסי של 15 יום כולל איי הים האגאי, יציאה: 6.7, ומסלול של 11 ימים – בעקבות 3 תרבויות. יציאה: 6.7.
- ★ **יוגוסלביה.** 16 יום. יציאה: 24.6; 26.5
- ★ **יוגוסלביה – אוסטריה.** 17 יום. יציאה: 14.6; 17.5
- ★ **יוגוסלביה – הונגריה.** 18 יום. יציאה: 7.6; 10.5
- ★ **הונגריה.** 8 ימים. יציאה: 7.6; 10.5
- ★ **ספרד ופורטוגל.** מסלול קלאסי של 15 יום. יציאה: 25.6; 28.5
- ★ **למצרים באוטובוס.** טיול אמצע השבוע וסופשבוע ארוך לקהיר. יציאות בימי ראשון (4 לילות) וחמישי (שלושה לילות).
- ★ **סקנדינביה.** מסלול קלאסי של 18 יום. יציאה: 28.5.

הצעה לציבור הציוני

אגודת „שרשים“ מקיימת סמינרים וסיורים שעוניים ביהדות ללא חובה בתשובה.

ב„שרשים“ התאגדו אנשי רוח, חברה וציבור הרואים בהתרחקות היהודית נושא התופשי מכל כפיה, פוליטיקה או אינטרסים כיתתיים.

בעשרות סמינרים, כינוסים ומסגרות לימוד, אנו מאפשרים לציבור הישראלי לימוד ועיון בנושאי מדרשה, פילוסופיה, היסטוריה והווה יהודית-ישראלית ואת מתון חופש דעה, השקפה ותמיכות עולם.

אנו מציעים לקבל מאתנו פרטים על המפגשים והכינוסים שנקיים השנה בכל תחביה-הארץ.

לכבוד „מועדון מטיילי מערב“ מערכת „מטיילי“ רח קוליק 1 תל-אביב – 67132

אני מעוניין/ת בדף מידע על תכנית הסמינרים והסיורים בנושא: _____ שם: _____ כתובת: _____ מיקוד: _____ טלפון: _____

סימורים וימי עיון בשיחוף עם „שרשים“

- ★ **„להיות בודד“**
יום עיון מיוחד על תפיסת היהדות של פורד אל שביד, בימים חמישי, 16.4.87 ב„בזרחות“ ת.א.
- ★ **„שחק, שחק, על החלומות“**
או: פרויד והיהדות
סמינר סופשבוע בצפת – 24-25/4/87
- ★ **„מהאסיים ועד נטורי קרתא“**
10-13/5/87, אילת

טיולי יום בארץ פריחה בגלבו

- ★ **תאריכי יציאה:** 16.4; 20.4
- מחיר: 25 ש"ח
- כולל: הסעה, הדרכה וכניסה לכוכב הירדן
- ★ **למעדות בר כוכבא באמצעה ולמוזיאון הבדוי בקיבוץ להב**
תאריך יציאה: 16.4
- מחיר: 23 ש"ח כולל: הסעה, הדרכה וכניסות לאתרים.

ל"ג בעומר ב.גוף קמף"

- 15 עד 17 במאי 1987
- לרוצים ליהנות מנוף מיוחד, ים כחול וחולות זהב, אנו מציינים עים נופש באווירה מסורתית, עונג שבת, קומזיץ ענק במוצ"ש, שירה בציבור ומפגש עם העיתונות בכפר הנופש החדש בגוש קטיף.
- 2 לילות בבונגלוס משופרים, עם שירותים צמודים המתאימים מים ל־4 נופשים ו־5 ארוחות.

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

בספר ההנחות „אנטרטיימנט ישראל 87“ תמצא 500 שוברי הנחה של 50% או „שבים במחיר אחד“ לתסרוט, אחיזת תרבות, ספורט, תיירות ונופש וכן הנחות ייחודיות בתחום התרבות.

ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על \$5,000. ניתן לנצל אותן במשך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה. ההצעות מנסות את כל חלקי הארץ ותוכלו להנות מהן גם בסילרן באיחוד ובאחדות. די להשתמש בספר עד 8 פעמים כדי לנסות את הנאות ורישור. ועיון נמרחת בידך אפשרויות רבות ומגוונות להמשיך לזנות ולחשוך לאורך כל השנה. במשך שנת 1986 הצטרפו למעורר אנטרטיימנט, המונה כ־3 מיליון תורים בארץ, קנה ואירופה, למעלה מ-10,000 תורים חרשים בארץ.

הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים הנאות ולבלות בחירות נבונה יותר, מנסים בדברים חדשים, הגדים וחוסכים. מחיר לחבורי המועדון: 69 ש"ח בלבד (ב־3 חשלומים)

אנטרטיימנט ישראל 87

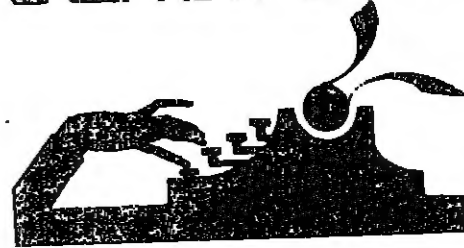

אל: מועדון מטיילי מערב רח קוליק 1 תל-אביב 67132
טל 439203

או: לטלח אל את ספר ההנחות „אנטרטיימנט ישראל 87“
מספרות 3 בא ההנחות עיש 23 ש"ח כ"א (מזמן 60-30 ש"ח)

סם תשפוח סם מרס סם' סלחן חוב סם' עיר מיש

חיים ואוהבים

מלפגשים מאוחרים

תמונה מפאב תל-אביב, ווג מבוגר ליר שולחן קטן. בירה בלי מצבירות אני רואה אותו יושב מולו נבדק, שתקני, מכריח עצמו לחייך. הוא לובש חליפה מהודרת ומאוד לא אופנתית. גם הפיאה שלו שייכת כאילו לדור אחר.

היא אשה נאה, צעירה ממנו בשנים רבות, עטה על כתפיה את מעיל הפרחה שלה שגם כן אינו שייך למקום. בעצמ, שניהם אינם במקומם. מתרחש ביניהם חיזור עייף, ללא חשוקה, מאולץ. כמין תולדי שריונים לעבור אותו, בליה בריה. והרי יש לעשות משהו נגד הבריאות.

איני מכירה אותם, אלא שאני יודעת מה חלף במעוז של הגבר בן החמישים פלוס עשיר, מרצן או שלא מרצן, לשוק הפנויים. הוא לא רומיאו ואינו מחפש את יוליה. הוא רוצה בנדיה, זה הכל. אילו פגשתי בו ביחידות אני מתארת אני לעצמי מה היה המוגלגול שלו.

תבטי, אני כבר אין לי סבלנות לתחילת העניין בכל מעם מהישר. לספר לא את סיפורי, לנסות להיות נחמד, מקסים, ולהכריח לה שאני בעצם יותר ממה שאני נראה. גם אין לי תמיד סבלנות להכיר את הילדים שלה. לא תמיד הם טובים לקבל אותי. ולפתח מסיבה זו - אני מעדיף תוקפנות עם אשה צעירה וילדים קטנים שאפשר להתקרב אליהם בזהירות מאשר במקרה של אשה בת גילי שכניה - קלות מאשר במקרה של אשה בת גילי שכניה - הסטנדרטים החיליים או בעלי המשפחה, תוקפים כי מבטים ושוברים ודומים.

אני אדם שערב קשה ובער אין לי כוח וחשק לענות מכה של קאבאלייר. הרי חירותי אחרי כנות לפחות עשר שנים עד שנשאתי את אשתי - ואז, כמובן, היה טעם אחר למיפגשים. ויחידים בגילי נה, באמת, אני מעדיף למפגש אשה שאני מכיר שנים רבות ולחשוב מעצמי או כל האקסטרנסיה הווי. זה נכון אדם בגילי הנחמד אחרי אשה יש לו תרבות על פני הנחמד המתחיל. אני יודע לנעו שירה בכחשון, יש לי אמצעים המבטיחים לשעור כילי געים, אני לא קטנוני ואני יודע לחמור את כתיובי לקראת מה שאני רוצה. כך כן כאשר אני יוצא עם נשים בגילי, וגם עם צעירות יותר.

מדוע, בעצמ, אני יוצא עם נשים הצעירות ממני ב-20-25 שנה את רוצה שאומר לך בדיקת זה לא ברוח השירי הדר, ער המשי, המרץ הזה שלהן. טוב.

יועץ נאמן

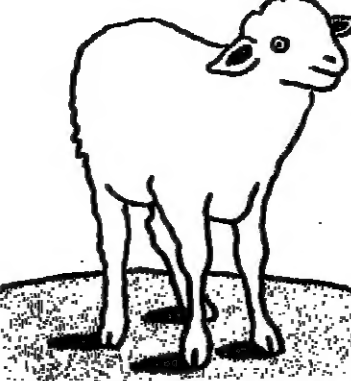
במסגרת המיתקפה התקשורתית-צרכנית של הקונזרטים - מלה שער לא מכבר לא העל-תה בחברת נבירות - ניתן כן למחות את האבק מעל בדיחה וותיקה: סבתא-נוסעת עצרת בחווה מרוחקת, ואומרת שם לשני הפועלים העקלים להשתמש בקונזרטים כדי שלא יאבדו את העצרת. אני אלה לישון אתכם, אבל מתנא אתה עליכם להשתמש בקונזרטים כדי שלא יאבדו את העצרת. הם נענים לה, ובכובד היא קמה ומפגישה בדרכה לאחר ימים מספר, כאשר שני הבחורים חרשים בדרכה. אומר האחד לשני: "איכפת לך בכלל שהאשה היא גם לא להיריון". השני משיב: "לא". אומר הראשון: "גם לי לא איכפת". כוא נודר הנדון כבר את הדברים האלה.

באורנה נתקלתי בפרסומת אמריקנית לעדוטרס בשם Mentor (מנר), מודר, מודר, יועץ, כאשר התקטס במרוקו - והמופלות לאש - אמר: מקלט לא העליתי בדעתי לקנות קונזרטים. "ובמשיך: לשם מה לקנות את הנחשים שלך למישהו לטחור הנד ולחלומיך על הקונזרטים כול אמצעי ההנהגה הנד כל מה ששורשים מפניה איים הדין. למחרת לחוד ולומר: לא לסמוך עליי על הגבר. לסמוך על עצמי כלבו. לקנות ולראות שיהיה בארנקי.

ועונה, כאשר העובדות כבר בברורות, כל שיש לעשות זה להגבר על המבוכה הראשונית. תהילה למורים לקנות את המצד הנל. לשלוח אותו כוון ולהשתמש בנתאם להוראה. מומלץ להעלות בשהה את עיניי הקונזרטים עוד בטרם הגיעה שעה ואנינסימיות. מומלץ גם להתייחס אליו כאל "שומר ראש" פרטי. וול קומפאקטי. איך (כמעט) לא חשבנו עלי קודם.

אני אדיר

הורוסקופ

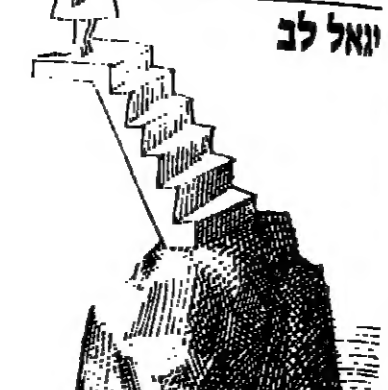

חזית לשבוע שבין 10-16 באפריל

טלה (1-2 באפריל עד 9 באפריל) אין זה הזמן לכמות דברים. בתחום הקריירה - היו קשובים להתרחשויות מאחורי הקלעים. חד-שזה כלתי צמות יגיעו מרחוק. פילוסופיות חד-יש שלכם תעמוד במבחן בימים אלה - יהיה קשה לישם עקרונות.

שור (10-16 באפריל עד 20 באפריל) הצטרפו לרונן בטאקט כדי להגיע מישור למרע חוד שבוא זה לבס. זה זמן טוב לעיבודיות בתחום הרומנטיקה והפואי, כמח מבט יעלן ופולחנות לטי יוליס, ומומלץ לבדוק למיכין את כל הפרטים.

פנטהארז

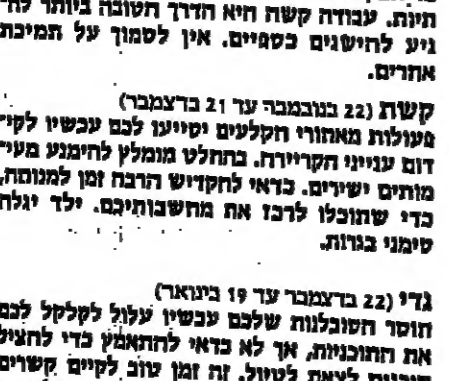
שעשועי כוח

לשוק זמן קצר ארכה לאורי. מכנה - להיות אגשי המועדון, משהו שאימת את דברי גליה על "אגשי הכוח". עליאי שלפניכם מקלט לא ראה עצמא בארם כחנן, חש כי הקבוצה הזו מקיינה עוצמה אריה של אנשים שיוצרים שהם מחזיקים בין אגביעותיהם את חוסי הכלכלה, המריגות והכחשון של חבורה וישראלית. מבחינה החשיפה לתקשורת, כולם היו אגונימייים. הם הראשונים שיוצרים כי באור וקורקי הפירסום מוצאים דיוקא את אנשי הקש, ולא את האנשים החשובים באמת, מי שמושכים בחוטים. לאנשי השילטון האמיתי יש רי כוח כדי לחזור על קשה היה לאורי להסביר לגליה מה הוא מחפש בחברת אנשי. המועדון, אבל בבקרים כשיצא למפגשים, הבין שהעוצמה נעוצה בתחושה שהם פשוט אנשים שעונים על מטרות העיפיות שלו. הם חושבים במורה, פועלים כמורה. אנשים, הכוח הוא כל-יחשק העיקרי שלהם והם יודעים להחזיק על העלטה, אבל וחד לבינהקפה הטמון. אבל אורי נהנה מההשכמה

אבל היה עוד משהו שגרם לו לרצות לחבור אל אנשי המועדון, משהו שאימת את דברי גליה על "אגשי הכוח". עליאי שלפניכם מקלט לא ראה עצמא בארם כחנן, חש כי הקבוצה הזו מקיינה עוצמה אריה של אנשים שיוצרים שהם מחזיקים בין אגביעותיהם את חוסי הכלכלה, המריגות והכחשון של חבורה וישראלית. מבחינה החשיפה לתקשורת, כולם היו אגונימייים. הם הראשונים שיוצרים כי באור וקורקי הפירסום מוצאים דיוקא את אנשי הקש, ולא את האנשים החשובים באמת, מי שמושכים בחוטים. לאנשי השילטון האמיתי יש רי כוח כדי לחזור על קשה היה לאורי להסביר לגליה מה הוא מחפש בחברת אנשי. המועדון, אבל בבקרים כשיצא למפגשים, הבין שהעוצמה נעוצה בתחושה שהם פשוט אנשים שעונים על מטרות העיפיות שלו. הם חושבים במורה, פועלים כמורה. אנשים, הכוח הוא כל-יחשק העיקרי שלהם והם יודעים להחזיק על העלטה, אבל וחד לבינהקפה הטמון. אבל אורי נהנה מההשכמה

אני אדיר

הורוסקופ

חזית לשבוע שבין 10-16 באפריל

טלה (1-2 באפריל עד 9 באפריל) אין זה הזמן לכמות דברים. בתחום הקריירה - היו קשובים להתרחשויות מאחורי הקלעים. חד-שזה כלתי צמות יגיעו מרחוק. פילוסופיות חד-יש שלכם תעמוד במבחן בימים אלה - יהיה קשה לישם עקרונות.

שור (10-16 באפריל עד 20 באפריל) הצטרפו לרונן בטאקט כדי להגיע מישור למרע חוד שבוא זה לבס. זה זמן טוב לעיבודיות בתחום הרומנטיקה והפואי, כמח מבט יעלן ופולחנות לטי יוליס, ומומלץ לבדוק למיכין את כל הפרטים.

יחד עם זאת ודיוקא משום שהם מחזיקים בו - יש בהם חוש ואחריות הנחוצ כדי להשתמש בו כהלכה. אורי חשב כי המפתח לאישיותם של חברי המועדון טמון בו של "גשיאם" הגלתימוכח, יצחק שגיא. מנהל קונצרט כלכלי גדול. אורי מכיר אותו שנים רבות. דרך שגיא אפשר ללמוד כיצד במרוצת הזמן נהפך הכוח לביטוי העיקרי בחייו של נבו.

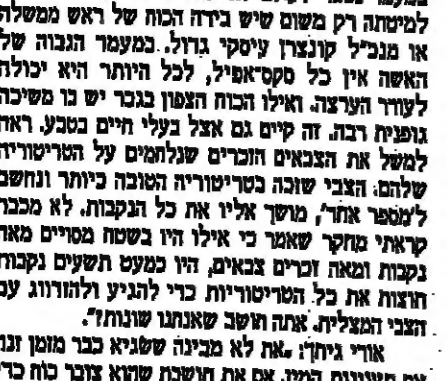
בצעדיו נחשב שגיא לדרדורא. הוא בנה לעצמו תרמית של גבר קל רע, דודן נשים, מוכשר מפסיק כדי להרשות לעצמו להיות בלתי מגומם, לומר לאנשים בדיק מה שהוא חושב עליהם, מוכשר ממפיק בכרי שיאמין שסילחו לו על כך. לאורי נדמה היה שא, בשים הדם, שגיא לא ריע כמה אנשים נעלבו במי שהיה באמת. הוא לא ריע כמה אנשים נעלבו מלשונו העוקצנית, כמה נשים נמנעו קשה מהדיר שבה היה נוסל אותו ואחרים משליך אותו, שוכה אותו. הוא לא זכר פרופטים, לא זכר שמות, לא זכר נערות שאבה. השיכחה היתה מן מן שחנן עלי.

גליה לא סבלה את יצחק שגיא. היא ראתה בו גבר שחנן, בטוח בעצמו, נשען על מעמדו הכלכלי והיציב ועל הכוח שירש מאביו, גבר בעל שני מימים. שטחי. הדרך שבה החיים לנשים נעה בה היו תקופות בהן ניסתה להציב בפניו מראה אחרת, להסביר לו כי שגועה באנשים אינה מקרמת אותו אל מה שהוא מכיר קדים שסופם נכודר אחר.

אורי היה בין הראשונים ששם לב לשינוי שחל בשגיא. כאשר חנה את שנת ה-45 והתחיל להמלח של קונצרט ענק, רמה שהחליף את השעשועים והקדמים שלו - נשים, מסיבות, שחצנות כללית - באחרים. אורי הסביר אותם כשעשועי כוח.

אני אדיר

הורוסקופ

חזית לשבוע שבין 10-16 באפריל

טלה (1-2 באפריל עד 9 באפריל) אין זה הזמן לכמות דברים. בתחום הקריירה - היו קשובים להתרחשויות מאחורי הקלעים. חד-שזה כלתי צמות יגיעו מרחוק. פילוסופיות חד-יש שלכם תעמוד במבחן בימים אלה - יהיה קשה לישם עקרונות.

שור (10-16 באפריל עד 20 באפריל) הצטרפו לרונן בטאקט כדי להגיע מישור למרע חוד שבוא זה לבס. זה זמן טוב לעיבודיות בתחום הרומנטיקה והפואי, כמח מבט יעלן ופולחנות לטי יוליס, ומומלץ לבדוק למיכין את כל הפרטים.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

שטרי כסף ישראליים
חדשים, בני לוי אחת, והבנר
היום למחזור ע"י הבנק הלאומי
ישראל בע"מ (מחלקת החרצ-
ה).

השטר החדש אינו מוציא
אכלל המחזור את השטר הישן,
ונבדלו ושני המחזורות ימלאו
מחזור זה בצד זה.

**12 נוסעים ישראליים
נאלצו לחנות בלבנון**

בגין ימחה
בפני גריון

במקורת
פראג נסגרה
הקונסוליה
הצ'כית
בירושלים

הענין של חבדן שביטא את
השורה הנמנעת בלתי חל משי
עולת הערב בלילה מספר ימים
לפני שחזור בדרגה לישראל יום
עוד בלתי נחשב בשבועות.
כשמופת שורח הענין בלד
שעה 8 בבוקר ומשיב במת אחת
מטוסים מעל ללארד חנו אחד
חדי השני מל ללארד חנוס
אל ע"י ירדו גם מטוסים של
הצבא הערבי והאמריקני
ד' חמישי יותר 206- מטוסים
יוקב אחת, חבדן שורח שר
שפות יוצאת מכל שורה. כן
בצאו אותה שעה כשרה מאות
ובנים וידידים שבאו לקבל את
הבאים.

**תורים
לנורות**

מאות צרכנים עמדו הבוקר בתורים ליד תצוגות לכלי חשמל ב"רא" ו"כוח" ופחות ניתנו לאף אחד מהצרכנים אלא אישור מוסמך כי השתכנו כזמן והתחרו והם קיבלו 4 נורות: צרכנים אחרים קיבלו 2 נורות.

כל המעבידים גורסות העסקת כלי חשמל

איניקס יוקר המחיה עלה
בתודו מאדם יותר מאשר
בברואר, בלומר למעלה מ-7
קודות - גמסד תבוקי לסופר
מעריב ע"י הלשכה לסטטיסטי-
קה הממשלתית.
נים בחוק לאיסור שכיחות פרי-
ית

רוסיה הסובייטית החליטה
תק את היהודים הישראלים
קובה.

A black and white photograph showing a group of people, including children, sitting on a bench or low wall in a park-like setting. A sign is visible in the background.

ו' יהושע אריה עובר צוירח תלמידי מתקדמין לכן
עובר על המדרכה לפני בית המטבחיה היהודית בל
רח שמונה מחזרה בשל חתונה על מדרכה זו ים
וכן בשבת. שבח עולי תורה שביקשו להחיה להרדו

צבי וסוניה טבירסקי
רמת יגן, תחב ביאליק 19

שמחים להי'ע על הולדת בנם
ימים בה את קרוביהם וידיהם ומפניהם
רנסתו בברי' של אמה שילדים בוס
א' חזר החולס פסח 4:52 ו' בשעה 10:30
לפניה בריה חולס

פתיחת עונת הקיץ

פותחים את העונה בהנחה

על כל מבחר
בגדי-ים אופנת 87
לנשים גברים וילדים

**שמשיות
נדנדות
כסאות**
למורפסת ולפיקניק
כסאות
נמוכים לים

חולצת גופיה
לילדים עם חזמסה
"צנטרוטקס"

רק 499 ש"ח

עד חילול חסות

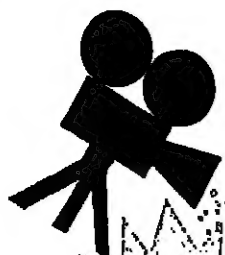
25% הנחה

15%
הנחה

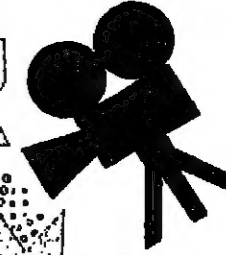
בתי הכל-בו פתוחים
במוצאי-שבת 11.4.87 עד 10 בערב

פרסום הרצת

video 60

אוסף קלטות וידאו בדיקת הקולנוע הפרטי שלך

קולנוע פרטי
האוסף
החדש

לקט ראשוני של 20 סרטים מהקלאסיקה של הוליווד - עכשיו בדיקה ישירה לסלון ביתך - במחיר 39 ש"ח לקלטה בלבד

קולנוע פרטי
האוסף
החדש

בצהרי יום
ג'ון קאזאר • ג'יימס קגני

באגס באני בדרכים

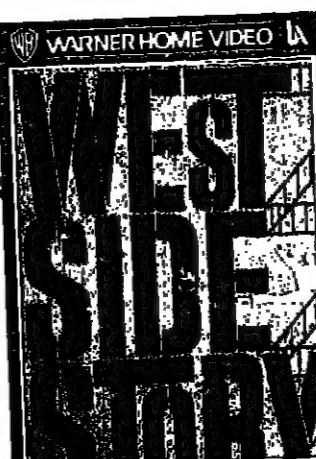
ד"ר נז
שון קונוי • ארטור אנדרס

מחנה קיץ
קית קוטס • ג'ון קוטס

הגיבן מנוטרדם
צ'רלס טטון • מורין אוחר

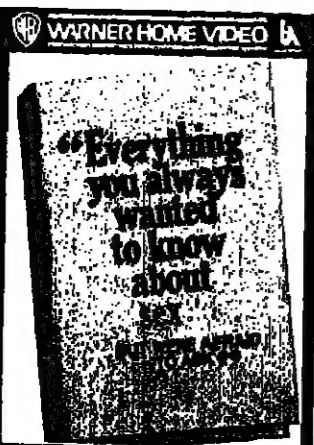
סיפור הפרברים
נטי ווד • בילי צ'אקליס

צ'יטו צ'יטו בגג
דיק ת' דיק

קובלנקה
חמרי בונט • אונגריד בונט

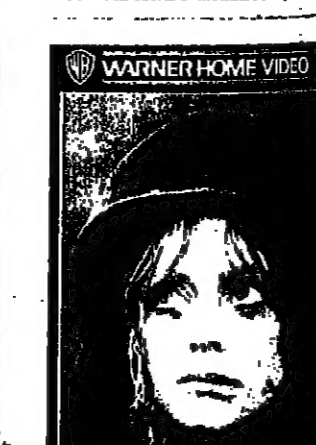
כל מה שרצית לדעת על המין
וודי אלן

מרכבת דואר
ג'ון וין

כובע צילינדר
מרד אטס • ג'ינגר רוג'רס

מחנה בגימין
קית קוטס • ג'ון קוטס

בוגי וקלייד
וורן בוס • מיי דמון

הסיפור על וורטון ואירין קסל
מרד אטס • ג'ינגר רוג'רס

האיש השקט
ג'ון וין • מורין אוחר

הכלבועלים
האוסף

להשיג בספריות
בספריות וידאו מובחרות.
ובחנויות תקליטים וספרים.

דחילו
שירות וזמנות פרטיות של דחילי
במחירי בדיקה - 03-611001

סרט וידאו -
המתנה הקלאסית

קלינג קונג

ארטור
דני מור • ליונה מונג

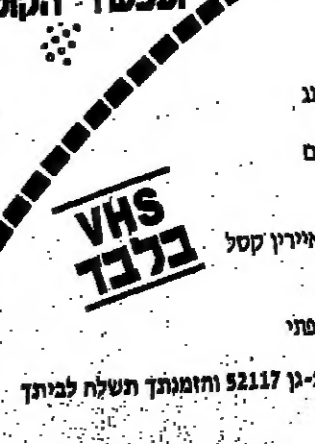
הגיבן
ג'ון קוטס • ויקטור מקלנן

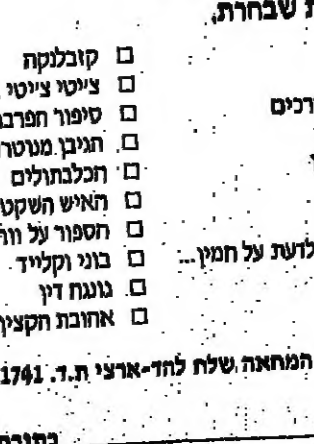
אהובת הקצין הצרפתי
פיליפ טריו

האוסף הקצין הצרפתי
פיליפ טריו

האוסף הקצין הצרפתי
פיליפ טריו

האוסף הקצין הצרפתי
פיליפ טריו

מבצע וידאו לחג

Classics
on video
collection

VHS
בבד

את התלוש בצרף המחאה שלח לחד-ארכי.ד. 1741 רמת-גן 52117 וחזמנך תשלח לביתך

שם _____ כתובת _____
מיקוד _____ טלפון _____

סלילי וידאו